

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

7.grāmata Gara augšupeja

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2017. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Saturs

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš.....	2
2.nodaļa: Apziņas attīstība	12
3.nodaļa: Par izsmalcinātību.....	29
4.nodaļa: Dižais un niecīgais.....	44
5.nodaļa: Veiksmes ķīla un Gara cildenums	58
6.nodaļa: Prieks	66
7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības	73
8.nodaļa: Cildenās īpašības	80
9.nodaļa: Labuma doma.....	103

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

Augšupejas sākums ir Gara iedrīkste. Patiesā iedrīkste rāda garam ne vien visas darbības mēroga apstiprinājumu, bet arī virzienu, jo iedrīkste nepieļauj mazdūšību. Kas jau garā atzinis patieso iedrīksti, tas arī pazīst Kalpošanas skaistumu. Iedrosmīgais pazīst sasniegumu ceļu un nebaidās ne no kā.

Iedrosmīgajam nav vajadzīga cilvēku atzinība, jo viņa sasniegums ir darba un tiekšanās novītais vainags.

“Lai ceļš ir uzvaras ceļš!”

1.

Gara iedrīkste ir augšupejas sākums. Patiesā iedrīkste rāda garam ne vien visas darbības mēroga apstiprinājumu, bet arī virzienu, jo iedrīkste nepieļauj mazdūšību. Iedrīkste izskauž visus nodevības mēģinājumus. Kas jau garā atzinis patieso iedrīksti, tas arī pazīst Kalpošanas skaistumu. Iedrosmīgais pazīst sasniegumu ceļu un nebaidās ne no kā. Visa viņa dzīve pilna atdevības Hierarhijai. Katrs vienkopnieks var padomāt par ugunīgās iedrīkstes skaistumu, jo tas atbrīvo garu no visām pasaules iegribām. Iedrosmīgais nebaidās no vientulības, jo garā izjūt saiti ar Gaismas Hierarhiju. Iedrosmīgais zina, ka gara prieks ir tikai sasniegumā. Iedrosmīgajam nav vajadzīga cilvēku atzinība, jo viņa sasniegums ir darba un tiekšanās novītais vainags. Tikai gara varoņi pazīst patiesu sasniegumu. Tā iedrosmīgais būs brīvs no patības. Viņš pazīst patieso Kalpošanu cilvēces labā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā iedrīksti.

2.

Mācekli, kad izvēlies visierobežotāko sfēru, tad tomēr atlicini brīdi visuaptverošajam. Nav iespējams elpot šaurā sfērā, bet pat sīkais Bezrobežības stars dod jau pietiekami prānas. Visuaptverošais dzīvo Bezrobežībā. Kad šī patiesība atskārsta, tad nav vairs šauras un smacīgas sfēras. Meklējot Brālību, jāatceras šīs atbrīvotājas Ceļa zīmes.

3.

Bailīgi ceļinieki ceļam vispār nederīgi. Vai domājams peldētājs, kas bīstas no ūdens? Tikpat kaitīgas arī bailes no došanās Smalkajā Pasaulē. Vienīgi noteiktība un tiekšanās uz Augstāko var veicināt augšupeju. Tas, kurš tiecas uz iemīļoto, neskaita kāpņu pakāpes. Tā vajag iemīlēt, lai sasniegtu. Brālība māca šādu augšupejas veidu.

4. Jāsatavojas augstākām atziņām, tikai tāds domāšanas veids tuvinās cilvēces jauno apziņu. Jāšķīsta atkal dižā īstenība, lai tā nostātos kā mājvieta cilvēka priekšā. Tik neizbēgama ir īstenība, tik brīnišķīga, ka būtu neprāts atvirzīt to no lemtās dižās augšupejas. Daudzi mūži, katrs savā veidā ir brīdinājuši par nākamā realitāti. Zināšanu trūkuma dēļ pat krāšņās pilis tika pildītas ar drausmām, bet tikai zināšanu trūkums mājā drausmās. Gara mītne ir daiļa, ja tas izvēlējies daiļu ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

5.

Vajag tiekties uz visabsolūtāko. Visabsolūtākais spēks trauks uz tālajām pasaulēm. Zemes daiļums zūd pārzvaigžņu staru mirdzumā. Zemes zinātne, kas ar pūlēm atceras vakardienu un nepazīst rītdienu, ir niecīga dzimstošo spīdekļu plūsmā.

Kā iespējams tuvojies paustajam Absolūtam? Ar tehniku nevar, ar zemes zinātnei nevar, ar tālejošo mākslu nevar. Var vienīgi ar apziņas paplašināšanu, kad zemes būtību uzsūc tālo spēku emanācijas. Tāpēc tie, kas tuvojušies Mums, vai, precīzāk izsakoties, zemes orbītas robežām, zaudē specialitāti. Tikai visaptveroša apziņa spēj panest spīdekļu mirdzumu. Bet, lai šo mirdzumu ietvertu, vajag iededzināt savas iekšējās ugunis.

Uguns stihija, visuzvarošākā, vistranscendentālākā un, ja vēlaties klasificēt Mūsu Vienkopu pēc stihijām, tad pieskaitiet to varenajai ugunij, kas visu dod, visu šķīsta un neprasa nekā.

6.

Kad pasaule nodreb un cilvēce mulsumā svaidās, atliek vienīgais glābiņa ceļš. Kā gan neizprast gara augšupejas augstāko un radoši ceļu?! Proti, kad visi vecie ceļi izrādās izpostīti; kad vecās enerģijas izrādās izdzīvotas; kad pati planēta pārvieto savu garozu, tad kā gan nepieņemt ar visu garu jaunos apstiprinājumus un atjaunojošās enerģijas, kas izplūst no Hierarhijas ķēdes varenības! Tikai tādējādi cilvēce var pietuvoties augstākajām enerģijām. Sekojot Kosmiskā Magnēta pamatiem, augstākā parādība pietuvinās garu Augstākajam. Tā augstākais Hierarhijas likums rada ar labumu, nostiprinot labāku nākotni.

7.

Palīdziet celt Manu Valstību. Vecās pasaules ļodzīšanos nevēlos redzēt. Ne bardzība, bet rūpes par Lielisko Plānu liek Man atkārtot. Un kādēļ no Auritas taisīt lēcu virumu? Katru stundu sev atkārtojiet: nekas neaizkavēs mani manā steigā pie Skolotāja. Man ir tūkstoš acu un mans spēks aug vienīgi rosībā. Rosības un attapības jēdzieni ir nešķirami.

8.

Negrozāmi Saku: kamēr ar Mani, kamēr bez dusmu īgnuma, kamēr bez šaubām, - iespējamību straumes ir neskaitāmas. Neizbeidzami ir Spēki, kas jums kalpo. Tie, kas nes akmeni, izstaro svētības zvaigznes. Jaunais tiek dots katru dienu. Piniet grožus, kur zvaigznes salasīt. Izklājiet telts audeklu, kur uztvert balvas – tā Vedu.

9.

Soli atmēra nevis ar pēdu, bet ar trīsgadi – dabūjam giganta soli, ar tādu vairs nav baiļu pārkāpt pāri gadsimtiem. Tā gara psiholoģija sasūcas zemē. Zemes ķermeņiem ik gadsimts liekas kā drauds. Bet gara tilts dod patiesības spārnus. Tiem, kas soļo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

cauri trijgadēm, dažreiz liekas nekustīga, jo tās inerce neatbilst apkārtējam. Sevišķi ātri lidojoša lode dažreiz liekas nekustīga.

10.

Neierobežotu iespēju apziņa dos jums uztveres mieru.

11.

Cilvēkiem bieži trūkst gara disciplīnas un mēra izjūtas. Atslēga uz nākošajiem sasniegumiem ir visgrūtākā pakāpe ceļā. Tāpēc daudzi iesācēji uzskata Adepta ceļu par katorgu. Spriedums nav glaimojošs, bet Man labāk patīk pavēļu stingrība. Garīgā tukšuma izmisums pirms svaidīšanas labi pazīstams Izidas mistērijās svaidītājiem. Naktī pirms svaidīšanas iesvētāmais tika ieslēgts sevišķā telpā, kur izbaudīja visu izmisuma kausu un plēsa savas drēbes, garā izjuzdams nāvējošas skumjas. Pirms gaismas ausmas viņš iekrita īpatnējā sastingumā un gaismai austot, kad saule apspīdēja Tempļa pilārus un Priesteri dziedāja rīta lūgšanu. Virspriesteris atvēra durvis, atmodināja iesvētāmo un veda viņu apžilbinošā telpā, kur tas dabūja vārdu un piedzima gara līksmei.

12.

Jūsu spēks augs, tikai liesmu aizsegdami apdedzināsiet rokas. Lai ticības liesma spīd brīvi. Skolotājs seko katram nodomam, gatavs nošķirot viena un tā paša gara labākos graudus.

13.

Mēs nezinām robežas gara iekarojumu iespējamībām. Gara grauds pats sevi apspiež, bet pēc auras var spriest par virzienu. Ir domas, kas vērstas uz iekšu un kas ir gara potenciāla uzsūktas. Ir domas, kas zemesplānā nav atklātas.

14.

Neredzamā Mācība turpinās nepārtraukti. Gara atšķirību iepazīst tikai uz pakāpju robežas. Gara augšanu mērīs ar neredzamo termometru.

15.

Mācieties asināt ausi ar mierīgumu, vēršot garu uz Visvareno, Brīnišķo Pasaulē Aci.

16.

Nestie upuri – pakāpe uz augšu.

17.

Patiesi, daudz laika zaudē ceļu meklētāji, bet toties ceļa pazinēji var izlietot spēkus iekarojumiem. Mēs novēlam tiem iet ar sajūsmu. Katrs solis – Mūsu prieks. Mēs esam gatavi dot spēkus lai nepakrīt.

Jāiztur smagas strāvas, pat kuģis savā skrējienā sastop stihiju šķēršļus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

18.

Var jautāt – kā saprast šķēršļu svētīgumu, ja psihiskā enerģija, kā magnēts, savāc kopā visas priekšrocības? Taisnība, kad liels kuģis paātrina gaitu, tad viļņu pretestības spēks palielinās. Daudzus šķēršļus izraisa mūsu tiekšanās. Tas pats process pievelk mums negaidītas pretējas gribas daļas. Ja tās būs ļoti stipras, tad attiecīgi attīstīsies arī mūsu tiekšanās. Galvenais, lai strāvas, kas sastopas, būtu spēcīgas, jo tad notiek mūsu uzliesmošana.

Uzskatiet uzliesmošanu par derīgu un aizdegšanos par bīstamu. Par uzliesmojumu Saucu to apstākli, kad saglabājas centra liesmas veida kristāls; bet par aizdegšanos – kad centrs uzkvēlo ugunsgrēkam līdzīgi. Kad saka, - kāds ir apstākļu nospiests, esiet pārliecināti, ka viņš ir gājis bez uzliesmošanas un sadursmē viņa apziņa apmulsusi. Dažreiz grūti noteikt samulsuma mirkli, bet tas mēdz saindēt visas turpmākās darbības. Bet kad gaita nelokāmi stingra, tad pretestības nāk par labu. Tās izraisa zibeni un pērcons satricina tālos kalnus. No niecīgā dzimst niecīgums. Tāpēc izvadot ceļā, novēliet just riebumu pret niecīgumu. Nākotni veido apziņas zibeņi, šo dzirksteļu spēks atkarīgs no pretdarbības. Tāpēc izdošanās nav vis ceļojums mājas vanniņā pa aizaugušu dīķi.

Kad Mēs sakām – peldiet! Tas nozīmē - izbaudiet okeānu. Viļņu kalni dos jums prieku. Vai stipruma pārbaude nav vienkārši spēku augšana? Kad ejat virs bezdibeņa, jūs darāt neiespējamo. Bet jūs jau esat gājuši pār bezdibeņiem un smaidījuši. Redziet, ka Runāju nevis par sapņošanu, bet par to, kas jau likts lietā un kam ir liecinieki.

Drošsirdība ir tikai ceļa pazīšana, citādi ikkatrs, kas atver aizslēgtas durvis, jau būtu drošsirdis. Kas gan viņu gaida aiz sliekšņa? Bet Agni Jogs par to smaida.

19.

Priecājos, ja saprotat, ka šķērslis ir iespējamība. Neveiksme pierāda, ka tumšie jūs atzinuši. Kā mums jāglabā katrs tumšo apliecinājums, tieši tumšie ir derīgi darbu augšanai. Kā mēsli iemēslo zemi, tā tumsa trūd Gaismas ziedu labā. Ja varavīksnainais loks sargā, tad tumsa padara varavīksni redzamu.

20.

Vai grūtības nav vēlamākas nekā nāves klusums? Vai viesuļvētra nav kustības sekas? Mācība par grūtību iznīcināšanu ir tiekšanās uz labu.

21.

Ārējie spēki atrodas uz zemākām pakāpēm. Jūs zināt, kā paceļas gaisā, bet ja visa cilvēce pacelsies gaisā bez mērķa, kas tas būs par neprātu. Jūs zināt, ka priekšmeti zaudē un palielina svaru, bet pašreizējā cilvēces stāvoklī tas nav pielietojams. Vispirms jānostiprina tiekšanās apjēgt garu.

Daudzu parādību atrisinājumus var meklēt gribas spēkā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

22.

Ikvienam, kas ar apziņu aptvēris evolūcijas pamatus, ir pienākums šo zināšanu sniegt tālāk zināmam cilvēku skaitam. Pie tam, kā lielais tā mazais vēstītājs pakļauts vienam likumam, viņam jāsniedz zināšana nekādi neierobežojot cita brīvību. Evolūcijas pamati aptverami vienīgi labprātīgi un cilvēki tos var ievērot dzīvē, vienīgi ar gara tiekšanos augšupgaitā. Evolūcijas pagrieziena dēļ jāpārveido visa dzīve. Tas nav iespējams tādām, kas nav gatavas garā nest šo balvu zemei. Bet patiesībā šai balvai ir nozīme zemes gaitu izbeigšanā. Mēs pazīstam šo atsvabinātāju principu no visvecākiem Vedantas nolikumiem. Bet pirms evolūcijas atjaunošanās Mūsu pienākums ir nemitīgi atgādināt par šo dzinējspēku.

23.

Cik ļoti cilvēkiem vajadzīgi apstākļu sablīvējumi, lai saistītu uzmanību! Uz katra akmens paaugstinājuma cilvēki uzliek vainagu. Lai iet pa jebkuru ceļu, kad tikai augšup!

24.

Izzināšanas pakāpes; satrauktais apkārtvērojošais klauvētājs, tāds, kas uzklausa, iegaumējošais, dzīvē iemiesotājs, šķēpnēsis, spēkā varenais, tuksneša gaismeklis, tuksneša lauva. Sākotņu līdzstrādnieks, radītājs, katra pakāpe sadalās trīs apakšpakāpēs. Kārtība jāiziet pakāpeniski, kas tiecas, tas var ātri apgūt, bet atkritējs pats sevi gremdē.

25.

Jautāsiet, cik zinātņu nozaru cilvēks spēj ietvert, lai būtu novērstas rūpes par sastingumu? Protams, nozaru triāde neapgrūtinās domu plānu. Esamības pamatu ētika, pagājušo mūžu sfēra un daļa novērojumu par redzamās pasaules elementiem var izveidot nenogurdinošu triādi, kas skaidro apziņu.

26.

Apsveriet katru tuvošanos Mums. Topiet neaizstājami. Nakts vidū sedzieties ar Manu Vārdu. Dienas laikā aizsprādzējiet padevības bruņas.

27.

Nikns cilvēks pielīdzināms vērsim, bet tāds, kas izdara triecienus taisnības vārdā, līdzīgs gaišam garam. Kad gan cilvēki sapratīs, cik brīnišķīgi ir līdzināties augstākām būtņēm! Bet pagaidām viņi pat domāt par to kaunās.

28.

Starp parašām jā saglabā viss, kas veicina gara pacelšmi. Neapspiedīsim jūtas, kas var dzīt visvērtīgākos garus. Nenocirtīsim veselīgās atvases, jo mirklī nevar radīt kaut ko jaunu un skaistāku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

29.

Pat vissīkākās zīmes ved pie dižām parādībām, bet cilvēki neatzīst, ka ērkšķiem aizaugusi taka var novest pie teicamiem sasniegumiem. Parastā kļūda, kad augšupejai prasa zemes izcilas zīmes. Jāizprot vismalkākais audums, kāds piederas visdiženākajam Tēlam. Nav pieļaujams, ka cilvēki apkauno cēlo esamību. Ir jāpauž virs Zemes tādas Sejas, kas nerāda kaitīgu apmulsumu. Diženais koks jau tā saskaldīts, nokaltuši atsevišķie zari. Nav redzams, kas nožēlojis, ka izkaisīta Vienīgā Vērtība. Neprātīgie domā, ka saruna par nocirstajiem zariem ir nevajadzīgs simbols, jo tie pat neprot domāt par Vienbūtīgo Veselo. Šādi tumsoņi nespēj saprast Brālības apvienojošo jēdzienu. Kas gan tiem Kupols, kad tie nav vēl likuši pamatu pakāpēm.

30.

Pareizi domāt, ka viena noslēpuma atklāšanas gadījumā, nākošais nekļūs mazāks. Ir teikts, ka katrs atklājums ir tikai vārti uz tuvāko noslēpumu. Bet ir arī sacīts, ka katrs nākošais noslēpums ir vēl jo augstākas sienas iežogots un, ka pieeja tam kļūst arvien grūtāka.

Lai tie, kas baidās, tūdaļ apjēdz priekšā stāvošās grūtības. Nav jāvilina ar viegliem sasniegumiem. Lai notiek atlase, un lai garā stiprie iemīl grūto ceļu, citādi, kā gan viņi sevi pārbaudīs.

Ir ļoti maldīgi domāt, ka visiem izgudrojumiem dzīve būtu vienīgi jāsaldina. Katrs atklājums pavērs tikai lodziņu uz Bezrobežību, un viens pats skatiens noteiks cilvēka dabu. Nav daudz to, kas mīl ielūkoties Bezrobežībā, vairumu pārņems šausmas, iedomājoties bezgalīgo ceļu. Tādu svētceļnieku, kas izpratuši šādu augšupeju, pat uz Zemes nav daudz.

31.

Gaismu jāatzīst par dzīvu substanci. Augšupeja jāizprot kā vienīgā nolemtā kustība. Ir grūti izprast trūkumu kā paša kļūdu!

32.

Ja Mēs piegriežam vērtību sīkumiem, tas nozīmē, ka tieši tie var uzlabot stāvokli. Darba kvalitāte atkarīga no paredzētām mijattiecībām. Liela izmēra līnijas vien atgādinās milžu darbu, no kuriem sen nācās atsacīties to pārlicīgā raupjuma dēļ. Bet gars nepazīst ne milžus, ne pundurus, tas pazīst tikai traukšanos uz pilnveidību, kur skan visi Kosma zvani. Tāpēc atgādināsim visus pilnveidošanās nosacījumus. Ja esam sākuši ar Asūriem, tad nobeigsim ar Dēvām.

33.

Brīvība ir dārga kā personības apsardzība, kā pievilktu enerģiju individualizācija. Bet tieši brīvība ir tas izkropļotākais jēdziens. Tās vietā dzīve pildās ar tirāniju un verdzību; tieši ar tādām īpašībām, kas izslēdz sadarbību un personības cieņu; tā daži pamanās iekārtot savu dzīvi vienīgi uz tirānijas un verdzības apvienojuma pamata.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Cilvēki, protams, atkārtoti runā par brīvību, pat nepazīdami tās sevišķās īpašības. Brīvības apstiprinājums viņos izpaudīsies viņu apziņas pacelsmē. Neatlaidīgie brīvības meklējumi pierāda, ka gars savā potenciālā tiecas uz jaunām augšupejām, bet neviens tam nav teicis, kā rīkoties ar dārgumu.

34.

Novērošanas attīstība radīs bezbailību. Nav jābaidās no tā, kas ap mums. Tā mēs atklāsim jaunus veidojumus, kas vēl vakar bija nenojaušami vai neredzami. Tā iespējams pierast kā varētu likties pie visneparastākā. Tas, kas vakar bija tumsonības noliegts, rītdien kļūs par dzīves dalībnieku un iedvesmotāju.

35.

Lai cilvēks nebīstas, ka izzināšanas ceļā to pametīs bez turpmākiem zinību avotiem. Tiekšanās magnēts meklētājam pievilks labākās iespējamības. Daudzi apliecinās, kā viņi negaidot saņēmuši palīdzību tālākajai augšupejai. Tikai lai šaubas neaizklāj atrašanas gaismu!

Tā ceļš atvērts un ceļinieks tiek apsveikts.

36.

Kad nostāsities pie sienas raudot, atcerieties – nāk prieks! Jums saku – uz Ausmu pavērsieties. Manu blāzmu ieraudzīsiet! Cik daudz jauku mirru laikā sagādāts! Dārgs ir zieds, kas stādīts Manā stundā! Manas stundas kausu neizlaistiet! Brīnums nāk! Saņemiet gaidītāji! Seno laiku trauks atgriezies!

37.

Kosmā nav pastāvības, pat vienkāršs priekšmets divos sekojošos momentos ir atšķirīgs.

38.

Kosma varenība neatstāj vietas prātojumiem, bet satriec un paaugstina. Gara zināšana aptverama tikai ar gara zināšanu. Griežot vērību uz sidraba pavedienu, kuru sidrabs saista ar garu Vadītāju līdz pat planētas Vadošajam Garam. Rodas it kā sistēma, kas vadu pārņem tālāk līdz Augstākajam Garam. Augstākā individualizācija nebaidas vienības un sūta balvas pa sudraba pavedienu līdz Augstākajām Sfērām. Tas pats var notikt, kad iedzimstot sūta savu vadu. Atcerieties, gara pasaulē iespējams katrs gadījums. Ne ar izdomātu formulu, bet ar neaprakstāmu gara spēku veidojas jaunās iespējamības. Grūti, bet brīnišķīgi.

39.

Ikviens, kas ir pietuvojies Mums, spēj iedomāties, kas būtiski ir pāreja jaunā stāvoklī. Viņš ir salīdzināms ar cilvēku, kas iemācījies ceļot, kurpretim nepiedzīvojušais baidās pārkāpt kuģa bortu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

40.

Pat visšaurākajos apstākļos iespējams iegūt atjaunošanos un nostiprināšanos. Augi bieži akmeņos nostiprinājas stingrāk nekā treknā augsnē. Tikai šauri apstākļi ievadīs saknes plaisās un nostiprinās tās pret viesuļiem. Malkas cirtējs sacīs – kādēļ gan koks iesakņojas nepieejamā vietā? Protams, lai malkas cirtējs nepieklūtu.

41.

Pareizais ceļš ir tāpēc labs, ka katrs tā izmērs jau derīgs. Nevajag pat prātot, kur ceļa robeža? Laboties iespējams katrā izmērā.

42.

Nevajag aizmirst, cik daudz akmeņu tiek mests augšupejas ceļā. Tikai pieredzējusi apziņa neizlaidīs no acīm apkārttakas esamību. Neapturami tiecoties, jāiepazīst arī atjautība. Dažreiz vājprātīgie savās briesmās rāda apķērības piemēru. Šķiet, saprātam nevajadzētu aizkavēt ceļinieku!

43.

Dižena ir apziņas šķīstīšanas jaunrade. Visur tādi sablīvējumi! Bez apziņas šķīstīšanas nav iespējama cilvēces augšupeja. Un glābt Mēs varam tikai tad, kad būs šķīstīta apziņa. Tāpēc Mēs tik ļoti kāpinām visu Mūsu enerģiju spriegumu.

44.

Prast iztīrīt apziņu no nevajadzīgiem jēdzieniem nozīmē jau posties tālajā ceļā. Tikai tā atbrīvojoties, iespējams domāt par jauno apziņu. Prieks dzimst, kad Vairaga mirdz.

45.

Darbības un sekmju nostiprināšanā ir nepieciešami iedziļināties aktīvās parādības būtībā. Ja darbība paredz diženu mērķi, tad katram solim jāatbilst uzdevumam. Nedrīkst samainīt diženo ar niecīgo. Nedrīkst samainīt nodevību ar augstāko uzdevumu un zemāko dzenuli ar augstāko mērķi – tāda samaiņa neizbēgami izraisīs krasu reakciju. Katrs augstākais uzdevums prasa ugunīgu piesātinājumu un nepretošanos izplatījuma uzdevumiem. Bez augstākas modrības, vajadzīga arī Gaismas un tumsas spēku apzinīga izpazīšana. Tikai nelokāmība un apzinīga bezbailība nes uzvaru.

46.

Katrs Kosmiskās Uguns vienības stimulēts gars līdzinās fohatiskajai dzirkstelei. Ceļā un Ugunīgo Pasauli atjaunotā apziņā trauksimies saplūst ar Kosmu.

47.

Kad pasaule nemierā viļņojas, sagaidāmi draudoši viesuļi, līdzīgi ūdens taifūniem, kas saplosa atmosfēras zemākos slāņus, un tādā kārtā galīgi sakropļo domāšanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Jāsatavojas uz visnedzirdētākiem izlēcieniem, bet pārspēt tos, nozīmē iet atziņas ceļu.

48.

Sevis pilnveidošana ir visgrūtākais varoņdarbs. Cilvēki ienes sevis pilnveidošanā tik daudz neatbilstību, ka patiesa pilnveidošanās tiek aptumšota. Pilnveidošanos, pirmkārt, vienkāršo Hierarhijas atzīšana. Katram būtu jāzina, ka apziņas pilnveidošana ietver sevī arī citus uzlabošanas veidus, bet nevar atzīt par pilnveidošanos sīkās ikdienišķās mehāniskās parādības. Var prast izkalt visnāvējošāko asmeni vai izgudrot vispostošāko indi, bet šādas prāta viltības nav iespējams atzīt par vērtīgiem uzlabojumiem. Bet Augstāko Pasauļu ideju izzināšanas dēļ nepieciešami vienoties, kas ir sevis pilnveidošana. Var sākt ar lieliskiem varoņdarbiem, ja mēs paši apzināmies, kāda mērķa dēļ tie jāveic. Nebūs pat domas par varoņdarbu, ja mums nebūs priekšstats par dzīves uzlabošanas vēlamību. Tikai materiālās pasaules apstiprinājumus vien nespēj pavirzīt uz priekšu īsto apziņas attīstību. Nemiet cilvēces vēsturi, ielūkojieties, cik īsi bijuši materiālisma periodi, tie beigušies asiņainām konvulsijām. Domāšana, protams, samulsa un, ceļu zaudējusi, vairoja noziegumus. Sevis pilnveidošana var būt tikai tādas apziņas izsmalcināšana, kas vēlēties ap sevi vērtīgas parādības. Tā apziņa izsargās no sīkām apkaunojošām domām. Apziņa novedīs pie Ugunīgās Pasaules.

49.

Pilnveidošanos neuzskatīja kā kaut ko patīgu. Uzlabojums attiecas uz vispārības labumu un pēc sava rakstura nevar būt privātīpašums. Piemēram – ik viena laba doma jau ir vispārnodēriģa izplatījumā.

50.

Indes ieņemšana un krustā sišana ir augšupejas neizbēģams nosacījums. Notiek it kā norēķināšanās ar zemāko matēriju. Tā, atstājot lejā smagos apavus, mācāmies lidot.

51.

Jogs augsti vērtē zemes vajāšanas, ko tas sastop savā ceļā. Katru tādu pārdzīvojumu nosauc par paātrinātu ceļu. Nepārvarot šķēršļus, nevar izasināties izjūtas. Tāpēc nenicināsim visus paātrinātājus ceļus.

52.

Bezdzibenī iespējams pārvarēt dažādiem līdzekļiem. Drošsirdība atvērtā bezdzibeņa priekšā rodas, kad gars liek visu uz spēli. Ir pareizi, ka garu iespējams norūdīt tikai dzīvē. Dzīves grūtību pārvarēšana nes garam savu dzirksteli. Garīgā pārvarēšana ir tik grūta! Fiziskais ķermenis panes grūtības kā pašapmierinājumu, bet gars pārvar grūtības. Un gara ugunīģie cīniņi spēģ pacelt lielā augstumā. Tāpēc tieksimies uz garīgām grūtībām. Sirds priekšā var atvērties bezdzibenis. Tik nepielūdzami, liekas, rit dzīves ceļģ; bet sirds, kas iepazinusi bezdzibenī, iepazīģ arī Gaismu. Jo, kad sasnieģta robeģa, iespējams plaģi atvērt Ugunīģo Bezrobeģģģbu. Tikai viengabalaini tiecoties gars

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

spēj izplest savus spārnus. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpildās ar bezbailību bezdibeņa priekšā. Spārnotais gars pazīst šādu sasniegumu prieku.

53.

Uguns, patiesi, nevar atrasties nekustīgumā. Kad Mēs runājam par augšupejas spirāli, Mēs ņemam vērā ugunīgo struktūru. Kustība nevar sastingt, jo tas nebūtu savienojams ar izplatījuma Uguni. Cilvēki piedāvā ugunij daudzas īpašības, bet galvenais nosacījums netiek ievērots. Ugunīgā vadība ir gaišās stihijas pamats. Vajag atcerēties, ka liesma tiecas augšup, tā nevar pagriezt savu šautru lejup. Tā pēc savas dabas arī Ugunīgās Pasaules sekotāji nevēršas lejup. Ja manīsim krišanu lejup, tas nozīmēs, ka sirds Uguns izsīkusi. Lai starojošās Ugunis rāda jums piemērus! Lai ceļā no Zemes uz Ugunīgo Pasauli izvēlamies Kādu Gaismas Nesēju brīnišķīgu apstiprinājumu. Neizsīksim, jo tas nepiederas Ugunij. Nepamazināsim ugunīgo nozīmi un zīmīgās parādības, kuras jūs redzējāt un izjutāt. Palīdzēsim draugiem iet ugunīgi. Augstākās Pasaules neaplicināšana ir pašiznīcināšanās. Un rezumēsim Ugunīgo Pasauli kā vistuvāko, visapstiprinošāko. Par Ugunīgo Pasauli jādomā kā par mūsu tiesu [daļu].

54.

Mēs neatzīstam principu – cīnīties un iet bojā. Vīrišķīgāk ir nezaudēt spēku un uzvarēt. Bet šim nolūkam nepieciešama visa traukšanās pareizības izpratne, visa sprieguma nesatricināmība.

55.

Starp visiem izpaudumiem augsti vērtējam gara absolūto stāvokli. Kļūdas kā nebijušas, kad uguns grauds top spēcīgāks. Darbība ir kā karavīra plaudošs karogs. Viņa apņēmībai kā kronis, kā pērle – viņa gara liesma.

Ugunīgais gars, tu sadedzini maldus un izurbies cauri tumsai. Augstāk par visu vērtējam gara uguni.

56.

Uzklausiet un nenosodiet. Bieži tieši indes izplūdums atbrīvo cilvēku jaunam ceļam. Mācība sniedz palīdzību ne noliedzot, bet aicinot.

57.

Apziņa, ka gars savā graudā satur to Gaismas kādību, kura spēj iedegt tiekšanos, kalpo, patiesi, par mūžīgu augšup virzītāju. Katram garam jāizjūt šī vienība ar Gaismu, kas ugunīgi dzīvo graudā. Kā gan lai netiecas apgūt to spēku, kas spēj garā atmodināt labākos impulsus! Katrs gars pierāda savas spējas saskarē ar ugunīgo Avotu. Tikai nošķiršanās no Gaismas noved garu no ugunīgā ceļa. Kad šī augstākā izpratne atmodīsies, gars tieksies ugunīgā meklējumā. Izplatījuma Uguns aicina cilvēku apgūt augstākās enerģijas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apzināsimies sirdī gara grauda spēku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

2.nodaļa: Apziņas attīstība

Prāts svārstās, bet apziņa līksmo. Kurp tad vērsties? Pat bērns sacīs – uz būtisko. Pat bērns cenšas neņemt dzeloņaino mizu, lai atveldzētos ar sulu. Nekas mūs nevar aizkavēt atjaunoties apziņā.

59.

Garū, apziņu pārveidotāju, nosauc par cilvēku vadītāju. Tikai kad Mūsu uguns Nesējs apstiprina šos spriegumus, tad viņš kopā ar Mums pievelk jaunas iespējamības.

60.

Apziņu un pasaules izpratni spriego gara svira. Katrs gars rada savu pasauli un no apziņas kādības ir atkarīgi radītās pasaules skaistums vai kroplīgums. Tikai kosmisko enerģiju atskārsme ierosina gara jaunradi. Bet gars, kas noliedz Kosmiskā Magnēta būtību, tiek nobīdīts neziņas sfērā. Var cilvēki sacīt, ka eksistē tā pasaule, kādu cilvēce pati radījusi, bet patiesās traukšanās pasaule dzīvo ugunīgajā apziņā un Bezrobežībā.

61.

Ja cilvēces apziņa spētu salīdzināt mūžīgo ar pārejošo, tad pavīdētu Kosma izpratne, jo visas cilvēces vērtības dibinās uz mūžīgā pamata. Bet cilvēce tik lielas cieņas pilna pret pārejošo, ka aizmirsusi Mūžīgo. Lai gan raksturīgi, ka formas mainās, iznīkst un to nomaina jauna. Pārejamība tik redzama un katra pārejamība norāda uz mūžīgo dzīvību. Katras formas radītājs ir Gars, bet cilvēce to noliedz. Ja sapratīs, ka gars ir mūžīgs, tad arī bezrobežība un nemirstība ieviesīsies dzīvē. Tālab tautas gars jāvirza uz Augstāko Sākotņu izpratni. Cilvēce nodarbināta ar sevi, bet visa sakne un sākums ir jaunradē, taču tā aizmirsta. Kad garu kā svēto uguni turēs godā, tad apstiprināsies diženā augšupeja.

62.

Gars apstiprināts kā uguns, un nav kosmiskās liesmas apstājas. Sekojot uguns likumam mēs spējam noturēties pilnveidošanās ceļā. Saules uguns un gara uguns ir mūsu radošie spēki. Saules siltums un siris siltums – mūsu dzīvības devēji.

Elementu sadalīšanās paredz formu daudzveidību, bet neparedz antagonisma pieaugsmi. Gaisma un tumsa saskaroties spēj kļūt par līdzstrādniekiem. Asu šķautņu izveidošana dzīvē ievēdusi domāšanu. Gaisma un tumsa sadarbojas arī augstākajās pasaulēs. Kosmosa spēks izplatās bezrobežīgi.

63.

Apziņa uzkrājas lēnā pieredzē. Var ar vienkāršu mēģinājumu parādīt, kā šis tiesnesis pārvērš mūsu darbības. Neattīstītu cilvēku ierosina uz kaut kādām darbībām un novēro, kā viņš tās izpilda. Pēc tam ar gribas sūtījumu atņem viņam apziņu un liek izpildīt tās pašas darbības – salīdzinājums būs pārsteidzošs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

64.

Var attīstīt sevī spēju pastāvīgi mācīties, pie tam nav svarīgi faktu uzskaitījumi, bet apziņas paplašināšana. Nav svarīgi, kādā ceļā pieaug apziņa, bet viņas apjoms ļauj ietvert lielu apmēru nolikumus.

Kāda veida mācīšanās noved ātrāk pie apziņas paplašināšanas? Šajā ganībās ļaudis jālaiž pilnīgi individuāli. Katram sava zāle.

65.

Kā apziņa var būt uzplaukuma garantija, tāpat tā spēj izraisīt arī trūdēšanu.

Aprobežotā domāšana sagrauj visas iespējamības, jo celtniecība dibinās uz apziņas attīstības. Kā jau ir iespējams traukties uz Augstāko Ideālu bez apziņas paplašinājuma! Taču Augstāko Tēlu spēj atskārst ugunīgā un bezbailīgā apziņa, jo ugunīgās apziņas spēkam nav robežu. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli jākāpina visi spēki apziņas paplašināšanai.

66.

Saka, ka apziņas augšana līdzīga zāles augšanai. Cilvēks nespēj novērot zāles augšanu katrā stundā, un tikpat nemanot parādīsies arī zieda sākotne! Vienīgi pa periodiem iespējams pamanīt apziņas pārmaiņu, bet šāda pārmaiņa būs vārdos pasakāma. Apziņa aug sintēzē, tā nevar virzīties uz priekšu sausi. Apziņas kustība būs no centra, ietverot arvien jaunus izpratnes lokus.

67.

Apziņas augšanu pavada skumju spazmas, tās tiešām ir neizbēgamas. Bezgalības neatbilstība zemes īstenībai nevar nomaināt taisnīgas apziņas jūtu. Nav ceļa uz Bezgalību bez apkārtējā sajūšanas. Ticiet, jo izkoptāka apziņa, jo lielākas ilgu skumjas. Kas gan spēj izjust Kosma daiļumu? Kas kaut vienu reizi dzirdējis sfēru saskaņu, tas izprot zemes nepilnību, ko radījis cilvēces stāvoklis.

Ir jācīnās ar šiem skumju uzplūdumiem apzinīgi saprotot, ka tie neizbēgami.

68.

Jums taisnība, runājot par iekšējo attīstību, šīs sviras kā trauksmīgs Magnēts ietekmē darbību. Kad Mūsu Tara pašreizējā atdod sevi cilvēces labā, tad var sacīt, ka neredzamā liesma virza cilvēci tāpatīgi ar Kosmosu.

Kad Mūsu Guru pašreizējā iegremdējas zemes sfērās, tas nozīmē, ka viņš neredzami virza cilvēces attīstību. Ja cilvēces attīstību kāpina neredzamās gara sviras, tāpēc darbības attīstību veicina spriegums kā iekšējā magnēta attīstība, tāpēc gara spēks ir neuzvarams.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

69.

Stipra ticība pievelk visas iespējamības. Ar Magnētu nodibinās sakars tikai tad, ja sirds sviras kāpina jaunrades norisi, tikai tad, ja norise saspriegta. Tāpēc ticība līdz galam sniedz visas iespējamības.

70.

Nav nosakāmas apziņas robežas. Protams, šīs pakāpes noteikti pastāv, bet viņu līnijas ir līkumotas. Grūti noteikt tās ar vispārēju definējumu. Sevišķi zemākajās pakāpēs spriedumam jābūt saudzīgam, lai nenodarītu ļaunumu!

Kā var likt visiem vērsties vienā virzienā? Bet skatoties uz dažādām pusēm, cilvēki redzēs atšķirīgo, nekaitējot vispārības labumam. Lai skatās uz dažādām pusēm. Lai novēro visus zvaigžņotā izplatījuma punktus. Vajag, lai acs iemācītos novērot. Lai izlieto visus kopīgos krājumus, tikai lai ievēro vispārības labumu. Ļaujiet izmantot visus avotus, un atkarībā no tā, lielāks būs tas, kas vairāk ietvers.

Gara degsme tik visai dažāda. Bet labāk ir ja kļūdaties, pārspīlēdami labuma iespējas, tikai lai nav jāmazina. Ejot pa pļavu, nenoplūciet bez vajadzības puķes. Aizejot domājiet, ko pat vis neizveicīgākais līdzstrādnieks var dot savu akmeni celtnei. Nevajag atnest, kamēr nav pārkāpta nodevības līnija. Spriediet pēc šīs melnās pazīmes.

71.

Celtniecībai ir tas faktors, kas rada Visumu. Cerēt, ka no ļaundarbības izaugs Labuma Lotoss, ir nesamērīgi. Katras darbības sekas jāizprot kā sākuma tiešais atspulgs. Neveiksmes kodols vispārējā pielietojumā viegli skan tajā pašā tempā. Tumsonības dīglis saindē klusās stihijas. Bet brāzmainā stihija kāpina Kosmosa ritmu. Kad izstarojums tiecas apzinīgi uztvert visus kosmisko viļņu ornamentus, tad pieņemiet tos. Neizlietotie spēki, līdzīgi kodolenerģijas lādiņiem, joņo izplatījuma sfērās. Iegaumējiet, ka, vispirms, nepieciešami apvaldīt pasaules okeānu, pēc tam sekas liecinās, kāds bijis izmēģinājums. Mūsu blīve prasa daudz, lai sadziedētu iedragājumus. Valdoņi fontaniem izlējuši formulas. Palīdzībai tika sūtīts Mācības vairogs un nenovērtējami gara dārgumi druskās izgaisa izplatījumā. Bet izplatījums – dižens apkopotājs un visu jūsu nepielietoto dārgumu uzkrājējs. Kosmos neko neizšķiež un rezerves gaida. Kad izpratīsiet, tad zināšanas dzirkstis jums atklās visus esamības noslēpumus. Stihija bīstama tikai tam, kas izbaudījis tagadējās dzīves trūdēšanu. Tas, kurš redz un apsveic cēlonību kā seku liecinājumu, ir evolūcijas īstais līdzstrādnieks.

Kosma noslēptās izpausmes uzmirz meklētāja acij. Bet drūma ir tā cilvēka pasaule, kas saredz tikai tās iznīcību reizē ar savu nāvi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

72.

Sevis pilnveidošana ir Gaisma. Paštīksmināšanās ir tumsa. Dzīvi var celt tā, ka katra diena būs kā beigas, bet var tā apskaidrot dzīvi, ka katra stunda būs sākums. Tik uzskatāmi iespējams pārveidot mūsu zemes esamību. Tikai tādējādi kļūs nojaušami nākotnes jautājumi un ugunīgās pilnveidošanās apziņa. Jāatrod drosme pārveidot dzīvi, atbilstoši jauniem uzkrājumiem. Nomirt vectēva gultā lai paliek viduslaiku īpatnība. Bet Mēs ieteicam novietot šādas gultas muzejā, tā būs arī higiēniskāk. Bet rītdienu nedrīkst ierobežot vakardienas mērogs, kā gan citādi tuvosimies Ugunīgās Pasaules atskārsmei, kura vectēvam šķita esam elles ugunis!? Bet tagad, kad pienācīgi novērtē Gaismu un Uguns majestātiskumu, mums var būt garīgi ļoti bagāta rītdiena.

73.

Kosmiskās ugunis pārveido visu organismu un svešus elementus iznīcina viņu pašu liesma. Uzvar apbruņotā gara traukšanās un tāpēc Bezrobežība norāda uz visucaurstrāvojošo uguni, kas paredzēta kā dziedniecisks simptoms.

Katram uzdots atrast ceļu uz augstāko sfēru, bet kad cilvēce domā, ka darbs, kas paredzēts gara un visu noslāņojumu pārstrādāšanai, vā norisināties no ārienes, tad Kosma sviras iznīcinās uzkrājumus. Tikai ar savu roku, tikai ar savu gribu, tikai ar savu tiekšanos, tikai ar savu darbu, gars kļūst par apzinīgu Bezrobežības līdzstrādnieku. Sviras skars šauro redzes loku, lai iznīcinātu to, kas aptumšo evolūcijas gaitu. Bet viengabalainās dzīves – kuras uzdevums ir apvienošanās ar augstāko sfēru – kustības sviras skars kā atjaunojoša uguns.

Vienotība, neatdalāmība no gara kodola, kā radītāja atzišana dos Esamības būtības labāko formulu.

74.

Kad cilvēce iemācīsies izprast Kosmisko Vienību, tad nostiprināsies Kosmiskā celtniecība. Cilvēces galvenais uzdevums ir apvienot materiālo pasauli ar garīgo. Sfēru norobežošana notiek visai krasi, tāpēc tik reta ir nolemtā apvienošanās ar mehānisko pasauli, kurā cilvēki tā iegremdējušies. Kad planētas apziņa tiecas apvienot visus faktorus, tad kosmiskā pārvietošanās skar visas sfēras. Tāpēc planētas apziņa nostabilizē kosmisko enerģiju. Agni Joga tiekšanās un centru darbs palīdz nostabilizēt kosmisko apziņu. Tāpēc enerģijas galvenais uzdevums ir veicināt apziņas augšupeju. Mūsu Brāļu jaunrade tiecas uz to, attīstot cilvēcē kosmisko apziņu. Tāpēc Mēs tā nostiprinām centru sadarbību.

Mēs patiesi augsti vērtējam uguņu transmutējošo spēku!

75.

Cilvēces apziņu vada izplatījuma uguns būtība. Kad atzīs, ka pat mēness stari sekmē augu augšanu un ietekmē nedzīvus priekšmetus, tad ejot soli uz priekšu, būs iespējams atzīt staru jaunradi. Protams, dzīvības devēja – Saule piesātina Visu Visumu, bet atziņa, ka plūstošie stari piešķir enerģijai apzinīgu spēku, nesīs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

visugunīgākos sasniegumus. Kosmoss prasa visā tāpatīgu traukšanos. Izjutot strāvu vibrācijas, cilvēces saņems visus staru radošos sūtījumus. Tā Kosmoss izdala savus dārgumus. Nav atvairāmi šo dārgumu apliecinājumi. Gara pielietojums jāatzīst, tāpat kā brīnišķīgais varens impulss. Gars ir kosmiskās jaunrades pamats. Atklājums ir - saharmonizēšanās ar kosmisko staru. Daudzveidīgo elementu stari nes cilvēcei neizmērojamus sasniegumus.

76.

Bet saprotams, ka cilvēki vēlas esamības pārmaiņu. Kāds Valdonis vēlējās atrast apmierināto. Pēc ilgiem meklējumiem beidzot tādu atrada – tas bija mēms, kurls un akls.

77.

Katra nomaināmā iespējamība pakļauta kosmiskajam spriegumam. Kosmosa Griba piesātina visas saspringtās iespējamības, un katrs pievelk visas trauksmīgās enerģijas, tāpēc Magnēta pieskaņsmi Kosmosa orbitai pievelk jaunas enerģijas izplatījuma apjomā. Tāpēc kosmiskā transmutācija kāpina visus radošos Spēkus. Tikai šis varens Likums spēj virzīt evolūciju. Tā veidojas diženā kosmiskā evolūcija.

78.

Viss, kas cilvēces augšupejas uzdevumu iesaista evolūcijas ķēdē, koordinē viņas zemes virzienu ar Bezrobežību. Uzdevums ierosina jaunrades nodomus pielietot atklājumus izplatījumā ķēdē. Bet liels ir zaudējums, kad nodomi pavēl pārtraukt visu, kas veicina formu pilnveidošanos. Tikai kad būs atzīta izplatījuma bagātību vērtība, mūsu zemes formām būs iespējams pilnveidoties. Esošais bija pielāgots cilvēces pilnīgai izpratnei; un visas dzīvības formas bija atrodamas dažādās stadijās. Cik apziņas pakāpju, tik stadiju Bezrobežībā. Viss atbilst cits citam. Viss abpusēji pievelk viens otru un viss atspulgojas jaunrades bezdibenīgajā okeānā.

Gars, kas prot orientēties uz augstākās planētas un apzinās vienas dzīves nenobeigtību, ir gara ērglis, kas dzīvē lido neierobežoti, izlejot tuksnesī zināšanas saukli.

Garam atļauts izzināt kosmiskās ugunis!

79.

Planētas dzīves pieskaņošanās augstākajām sfērām dos cilvēkiem labākās kombinācijas. Tad mūsu spēku ritms trīskāršosies un saprāts atzīs šo vareno spēku. Tad piepildīsies Gudro Nolikums.

Augstāko spēku sākotņu saskaņošanās, neredzamo ar redzamajām, norisinās nepārtraukti. Tāpēc izprotiet mūsu dzīvības nedalāmību. Kosma Elpa visā esošajā ir nesatricināma, planētas periodi atkarīgi no kosmiskajiem viļņiem, tāpēc tie, kas noliedz gara sakaru ar kosmiskajiem viesuļiem neiet zināšanas ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Vai gan pieļaujams saskatīt visā esošajā tikai vienu būtību? Vai gan iespējams nosacīt šauras robežas, neierobežojot attīstību? Vai gan pieļaujams atdalīt sīko graudiņu no Varenā Kopuma? Tikai neprāts ierobojas sevī. Tikai daiļuma neizpratēji sacīs – mūs apmierina pastāvošais.

Skaidri saskatāms kosmisko un bezrobežīgo spēku liecinājums, jo iedzīvinošais un mūžīgais process norisinās visā. Dzirkstele iededzina kosmisko uguni. Vēlēšanās dzirkstele iededzina zināšanas lāpu. Tikai nelieciet paši sev šķēršļus ceļā. Tikai tiecieties un jūs pielīsiet ar Bezrobežības mirdzumu.

80.

Kā visu aptverošā liesma ir Kosma visu ietverošā sirds. Brīnišķīga ir šī iecere! No sīka līdz dižajam, visi līdzīgi stariem, lūzt šajā kristālā. Kad kosmiskās iespējamības katram rakstu vīstoklim norāda virzienu; kad katram pasākumam ir savi stimulējoši vadi; kad jāapzinās Kosmiskā Varenība, sakāpināsim visu gara spēku un ietversim. Nav izvairīšanās, nav atsacīšanās, nav pretošanās, nav noliegšanas, ir tikai viena vienīga ietvere. Skolotājs parāda ietveres jēdziena nozīmi.

Tāpat kā Kosma jaunrade ir neizsīkstoša, arī Bezrobežības izpratne ir neatņemama. Gadu tūkstošiem Mūžība, okeānu un zemes garozas pārveidošanas darbs var noderēt par mūžīgās kustības paraugu.

Jūs grūtā uzdevuma varoņdarbu neesat apzinājušies, bet cilvēku aptumšoto stāvokli neieskatāt kā jūsu darbības prototipa ietekmi! Veltīgi ir pārmetumi par kosmisko viesuļu postījumiem, tie nav ļaunums, bet tikai nepieciešamība. Katrai Kosma izpausmei ir savs pielietojums Mūžībā. Un tiklab postījumi, kā arī uzplaukums pakļauti ritmam, kas nav atdalāms no jūsu planētas notikumu izraisītās gaitas. Atšķirība šāda – Zevs Kosmiskās vētras izraisītājs, pilda izplatījumu ar ozonu, kamēr jūsu Zemes Zevs izraisa dusmas, pilda sfēru ar smacīgu tvanu. Šajā nozīmē zemākais un augstākais nesaskaras.

Patiešām, tiekšanās skaistums uz bezrobežīgo ietveri rada varavīksnes mirdzumu, un sacīsim – “Pasaule Māte, visu devēja, visu ietvērēja, gribam mūsu tālo blīvi izdaiļot!”

81.

Ievērojiet, dzīvības principa likuma spēks neuzvarams. Augstākās enerģijas spirāles spriegums aicina darbā visus elementus. Enerģiju uzkrājumi pasaules sfērās dod būtības daudzveidību un ierosmi jaunrades izpausmei.

Nav kosmosā norimšanas periodu. Nav noraidījumu, bet aicinājums cilvēcei pieņemt visas izplatījuma veltes. Kāpēc gan kosmiskās enerģijas tik plašo uzdevumu nelietot mūsu jaunu uzkrājumu gaišai apguvei. Apziņas progress gribas izziņas virzienā atklās Bezrobežību.

Mūsu sfērā ir kosmisko manifestāciju liecinieki. Šo formulu var atkārtot, jo evolūcijas gaita parādīta drosmīgam garam, kas pazīst visu noslēpumu un traukšanos uz Bezrobežību. “Lotosa” ugunu iedezināšana ir kosmisko ugunu augstākā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

manifestācija. Patiesi, kad uz zemes parādīta kosmiskās enerģijas apliecinājuma sintēze, tad var sacīt – mūsu planēta ietverta spirālē un pa vienu loku slīdam lejup, bet cik apbrīnojams ir gars, kas iet augšup un pārvērš dzīvi Bezrobežības mirdzumā! Šim pārzemes uzkrājumu vīstokļu nesējam atļauta ieeja augstākajās pasaulēs un šis nesējs dos atslēgu Bezrobežības izprašanai.

82.

Protiet zināt, ka palieku pasaulē jūs atnesat tikai uzkrāto. Neprašana tāda arī paliks. Var vēlēties saņemt to, ko esat iemācījušies vēlēties. Gandrīz neiespējami ir iegūt jaunus apziņas apmērus. Tāpēc krājiet apziņu, lai nebūtu jāstaigā nodilušās drēbēs.

83.

Kad izpratīsim, ka dzīvinošais trauks ir viens vienīgs, tad īstenība un ilūzija cilvēcei šķitīs nākam no viena avota. Atdalot neredzamo pasauli no redzamās, Visums šķitīs bezjēdzīgs. Ja mēs iedomāsimies, ka mūsu ceļš ir gadījums, un arī tā tukšums, tad nabadzīga ir mūsu iztēle. Ilūzija neeksistē un īstenības jēdzienu vajag paplašināt. Viss dzīvo un viss vada. Izplatījums nes jūsu radījumus. Pielietosim visu izplatījuma radošo spēku!

Mūžīgā noteiktība un tukšums aiz zināmām robežām pie Mums saucas "OAZ", jo tajā ietverts jūsu gudrības avots. Patiesi, par visneprātīgāko ilūziju nosaucams tukšuma jēdziens.

Ar nenoliedzēja aci iztēlojoties izplatījumu, kas izstaro uguni. Iztēlojoties izplatījumu, kas satur Prānu un Akašu. Bezrobežība nav ne "Radītājs", ne "Varenaiss Celtnieks! Tuvojoties Satia Jugai šos izplatījuma spēkus sāks pielietot. Akmens laikmeta aukstums, protams, vēl dzīvo to apziņā, kas sevi godina pa tumsoņiem.

84.

Jums taisnība, runājot par Vienbūtīgā Sākotni. Tieši tajā ir evolūcijas kodols. Tā ir Arhata augstākā atziņa virs zemes. Kad cilvēce atzīs atsevišķo daļiņu un Bezrobežības cildeno Vienību, un Gaismas un tumsas mijattiecības, tad varēs runāt par "Tuksneša Lauvas" ceļu. No kosmiskajām ugunīm sagaidāms ļoti daudz, bet to atzīt atsakās. Tur, kur cilvēki atzīst divu sākotņu robežu, Arhats redz tikai Vienu Diženu Sākotni.

Matemātikā pieņēma relativitātes patiesību un visi agrākie aprēķini izrādījās nederīgi. Tā pati relativitāte pastāv arī evolūcijas pasaulē. Tas pats Gaismas un tumsas, laimes un nelaiemes, darbības un miera jēdziens klausā tam pašam relativitātes likumam. Kad runājam par domāšanas procesu, paredzam šīs relativitātes nepieciešamību. Patiešām, lielisks ir augšupejas pakāpes jēdziens. Gars apzinās, ka augšupeja ir tā gudrības lappuse, kurā iezīmēts viss Kosma spēks un kustība. Progress nenostiprināsies uz Diženās Sākotnes zemākā punkta. Tempļi, kas Atlantīdā saņēma vēstījumus, pazina šo Cildeno Principu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

85.

No evolūcijas kustības hronikas izmests nelietderības jēdziens. Senajo gleznainais uguns apliecinājums dod labāko priekšstatu par neizzūdamību tukšumā. Senatnes nolikumi liecina, ka uguns, kas sadedzina visu degvielu neiznīkst, bet atgriežas pirmatnējā stadijā, neredzamās uguns formā, izplatījuma uguns augstākās manifestācijas stadijā. Tā manifestējas mūsu dzīvība.

Kad miesa dzīves ceļa sadedzināta, vai gan iespējams apgalvot, ka tā pārvērtusies par neko? Kad Kosmos liek lietā katru sakopojumu un katra pārmaiņa ierosina citu pārmaiņu virkni, kā gan tad nesaskatīt visās mūsu gara augšupejas bezgalīgās virknes?!

Simptomus uzrāda uguns, kas savā neredzamajā formā satur visus elementus. Gars, kas aizgājis no zemes, un gars, kas atgriežas uz zemes, satur visus principus. Atšķirība tikai uzkrājumu pakāpē. Un tā līdz Bezrobežības nesasniedzamiem augstumiem.

86.

Taisnība tiem, kas saka, ka Valdonim Budam vajadzēja pasaulē dot Nirvanas jēdzienu, jo maz ir to, kas vēlas mūžīgi strādāt jaunu formu radīšanai. Nirvana ir tikai nebeidzamo kosmisko periodu pakāpe. Mūsu mācekļi var triumfēt, uzkrājot zemes mantas, bet apziņas trauksmē paceļoties augstākajās pasaulēs.

Gars, kas nolēmis strādāt bezrobežīgi, aizrauj sev līdzī trauksmīgi. Tā ugunīgā doma aizdedzina izplatījuma tiltu un gara magnēts staro Kosmosa trauksnās ietekmē.

87.

Iet apziņas paplašināšanās ceļu nozīmē tuvoties īstenai darbībai.

88.

Ceļu izvēle nav tieši norādīta. Apstiprinātā ceļa aizsardzība un uzdevums norādīti, bet būtiskumam jāpierādās cilvēkā, un šis apstāklis nosacīs sekas. Kad jūs dzirdat Mūsu Nolikumu zaimošanu, Nolikumu, kuri gara izpausmju tieksmei uz daiļumu atklāj plašus apvārsņus, vai tad tas tiešām šķiet jau sasniegums, no kura dveš patiesais daiļums? Kad jūs pamanīsiet neizprotamas gara grimases, vai tad tiešām sekosīt tam, kas nespēj iekļauties Kosma ritenī?

Pie Mums cienījamā vietā ir gribas brīvība, un neskaitāmi ir šī simbola pielietošanas ceļi. Tāpēc nevis patvarīga piespiešana, bet trauksmīgā gara lidojums. Spēcīgais, cēlais karavīrs – dzīves celtnieks, iet zem šī karoga.

89.

Izplatījuma atbalss atnes kosmisko parādību pavēli. Un visu ar ko apveltīta cilvēce, viņa smeļ no kosmosa dārgumu krātuves. Ir nepieciešams apgūt mūsu evolūcijas gaitas negrozāmības pilnīgu izpratni. Katrs pasākums atkarīgs no kosmiskās evolūcijas pareizas izpratnes. Sekmes var nodrošināt tikai pieņēmums pilnīgā ticībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Ticības sviras atļaus iedziļināties cilvēku garā. Tikai ticības sviras iesaistīs Bezrobežībā. Ticības varenās sviras palīdzēs garam atrast ceļu. Ticība ierosina tiekties pēc Skolotāja. Sekosim bērnu piemēram, kas savā garā iesakņojis mīlestību uz Skolotāju. Ticība izveidoja no bērna gara kareivi, un vienbūtības taka izvērtās līksmes mirdzumā. Kad gars pierādīs ticību, atnāks cerība, atnāks brīnišķais Kosma spēks.

Gara jaunradi nav grūti likt lietā, kad domāšana vēlas attēlot visumu ne kā noslēgtu sfēru. Vēloties nomainīt priekšstatu, cilvēce virzās uz priekšu.

Pierādiet alkas pēc jauniem veidiem. Pierādiet alkas pēc jauniem ceļiem. Atmodiniet alkas pēc Bezrobežības skaistuma visā, cilvēce ies uz priekšu neatskatīdamās. Tikai Kosmosa Majestātiskums aicinās garu uz Nesasniedzamajām Augstienēm.

90.

Alkas pēc saskares ar tālajām pasaulēm dos iespēju iekļauties Kosmosa plūsmā. Terminš, kas cilvēci nosacīts Bezrobežības atskārsmei, jau laužas cauri kosmisko ugunu noslēgumiem. Pa dažādiem ceļiem cilvēki centušies tuvināties Patiesībai. Dažāda veida izpausmes ierosinājušas viņu gavēņus un miesas šausmīšanu un plosīšanu un gara sastindzināšanu. Visi šādi meklējumi ierakstīti trauksmēs grāmatā. Bet gara augšupeja nevar notikt, neapzinoties cīņas nebeidzamību. Gara augšupeja ir tur, kur gars visā bezrobežīgā trauksmē meklē savu aizsardzību. Bet tas, kas savu aizsargtīklu meklē nekustīgumā, iegrimst neizpratnes miglā.

Lai Ugunīgā Liesma apskaidro cilvēkus!

91.

Radījumi un radītājs ir viens un tas pats izplatījuma dižais spēks un jaunrades impulss tos savstarpēji pievelk. Tas gars, kas ar saviem radījumiem apveltī izplatījumu, sagatavo sev pavadoņus un šie pavadoņi nostiprina to dzīves robežu, aiz kuras viņš var sākt jaunu slīpējumu. Darbība ir mūsu mūžīgais un uzticamākais pavadonis un nav iespējams izvairīties atsaucoties uz mūsu karmas iepriekšņemto. Radītājs un viņa radījumi ir pastāvīgās sekas kosmosā.

Ir bēdīgi, kad gars, nobeidzot dzīves apgriezieni, nonāk tajā pašā punktā. Bēdīgi, kad gars nozīmē sev to pašu robežu, un radītais, mūžīgais pavadonis, jau gaida pie sliedītiņa. Taisna līnija saista cilvēku ar viņa pavadoni. Bet radītais, kas seko kosmiskajai straumei, ir apzinīgs pavadonis, un viņš netieksies vis uz mājas sliedīti, bet trauksies uz tālajām pasaulēm.

Saraujiet ķēdi, un atsakieties no karmas būt par radījumu. Izvēlieties ceļu, kas aicinošās Bezrobežības norādīts.

92.

Nesasniedzamības jēdziens no kosmiskā izplatījuma izmests. Protams, pakāpe atšķiras no pakāpes, un nesasniedzamību vienā pakāpē, iespējams pieveikt otrā pakāpē. Nostipriniet izpratni, ka viss ir sasniedzams.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Kosmosā viss dzīvo un viss ir iespējams. Gara visapslēptākās dzīles atradīs apliecinājumu Kosmosā. Nesasniedzamību nosacījušas neatbilstīgas tieksmes un apstākļi, kas nespēj vēlēšanos pieskaņot dzīvei. Apstākļu īslaicība nenozīmē nesasniedzamību. Un traukšanās īslaicība nenozīmē, ka traukšanās atkārtosies tajā pašā virzienā. Kad cilvēks saskatīs savu īslaicību, tad viņš viegli pieņems augšupejas likumu. Augšupejas likums iedvesīs garam sasniedzamības izpratni.

Dabā norisinās līdzīgo mērķtiecīga eksistence. Daudzejādie uzlabojumi attīsta labākās formas. Augstākie nosacījumi dod cilvēkam labākas iespējamības. Šādas iespējamības ir bezrobežīgas. Jo augstāk, jo izsmalcinātākas, jo spilgtāka tālo pasaulu izpratne, jo spilgtāki sasniegumi. Un centru iedeģšanās norādīs cilvēkam augšupejas ceļu. Dzīvē, uz Zemes jāsasniedz augstākā transmutācija, kas ir sliekšnis uz augstāko, bezrobežīgo jaunradi.

93.

Cilvēka garu Mēs ierindojam Kosmosa parādību augstā interpretējumā. Kad Mēs aicinām Bezrobežībā, tad tas ir saskaņā ar augstāko principu. Vai gan pirmais cilvēks domāja par šādu sasniegumu? Evolūcijas Kosmiskais Magnēts nolemts mūžīgai pievilksmei norādīt pilnveidošanās ceļu. Ir netaisnīgi iznīcināt neierobežotas izpausmes apzināšanos. Ar katru nākamo dienu rodas bezrobežīgas attīstības turpināšanas jaunas iespējamības. Beigu jēdziena atmešana dos tiešas sekas, kas norādīs uz sākumu katrā nobeigumā. Vārtu secību, kas ved uz jaunām sfērām, nosauksim par Bezrobežību. Gara jaunrade aug ar katru evolūcijas jaunu ievirzi. Cilvēka gars, patiesi nepazīst savu dārgumu krātuvi; pastiprināti tiecoties tās izpausme norisinās spirālī. Redziet pielietojumu katrai izplatījuma ugunij!

94.

Cilvēce tik reti pierāda pareizas tiekšanās izpratni. Tik liels ir enerģiju lieks izšķiedums! Cik daudzas liekas tiekšanās pieslāņo sfēras! Cik daudz ir parādību, kas neatbilst evolūcijai!

Jāatgādina līdzību par meitenes garu, kas atzina Skolotāju kā būtības vainagu. Šādu ceļu var nosaukt par traukšanās ceļu uz sauli. Katram garam iespējams izvēlēties nepārtrauktu ceļu. Galvenais ritms izpaužas Vispārēja Labuma vēlmē. Tādējādi gara ceļojums noved pie nolemtā piepildījuma.

Mēs svēti sargājam garu, kas nes kosmisko uguņu veltījumu kausu. Tā tiek kaldināta saite starp garu un Kosmisko Magnētu.

Pareizi sacīts – Saprāts rada saprātu. Šī formula spēj pievest garu zināšanas vārtiem. Piemetinu – no Saprāta pie saprāta un Esamības skaistums pastāv trauksmē to sasniegt!

95.

Jau daudzkārt Mēs esam runājuši par apziņas paplašināšanu daudzu derīgu īpašību piesavināšanos. Kā šī pieaugums notiek? Ja grūti saskatīt mata augšanu, tad vēl grūtāk

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

notvert apziņas augsnei. Ir aplami domāt, ka apziņas pieaugsmei iespējams izsekot. Sekotājs aparāts pārdzīvo tādu pat spriegumu. Viņa taustekļi meklē vienmēr uz priekšu. Nav iespējams atdot iekarojumu, ja kustības dinamika nav paralizēta. Tālab tikai retos krustceļos iespējams saskatīt savu pamatpārmaiņu – šo evolūcijas dāvanu. Nevajag šķiest dinamiku mocošā pārbaudē. Pareizo virzienu pierādīs darbības un sekas. Tālab pat maldīgu darbību Mēs cienām vairāk par bezdarbību.

96.

Kāpēc gan cilvēce raustās tādā neprātā. Visumu satricina cilvēka izraisītās izpausmes. Un vai gan sagaidāms, ka cilvēks progresēs neapvienojoties ar Kosmisko Magnētu? Lai būtu harmonija, formai jāatbilst formai. Evolūcijas progress nostiprināsies tikai tad, kad cilvēks kļūs tāpatīgs Visuma attīstībai. Vai nu cilvēka attīstība pilnīgi gaiši pierādīs progresu, iesaistoties evolūcijas plūsmā un pilnveidojoties, lai spētu ieņemt vietu augstākā sprieguma Kosmosā, vai jāsabrūk tam valdonīgajam stāvoklim, kādu cilvēks ieņēmis. Visas cilvēka tieksmes tik maz veicina evolūciju. Ja viņa tiekšanās nekalpo visuma uzlabošanai, vienotībai, nostiprināšanai, Vispārības Labumam, tad izpausmju ķēde ir nevērtīga.

Mēs nodrebam redzot daudzus veidojumus un daudzās kaujas. Cik daudzi kosmiskie pasākumi tiek sagrauti – bezrobežīgi! Bet pasaule ir bezrobežīga un nākamā jaunā rase visaugstākajās izpausmēs iedegs kosmisko uguni.

97.

Energiju samazināšanās notiek līdztekus Kosmiskā Magnēta aizplūšanas strāvām. Kad vienā polā spriegums pastiprinās, tad pastiprinās arī enerģijas pieplūdums. Psihiskos graudus uzkrāj Magnēta tieksmīgais spriegums. Visas gribas strāvas atbilst Magnēta spriegumam. Cilvēka griba atbilst psihiskās enerģijas strāvām. Kad psihiskie graudi izkliedēti pa visu kosmisko plašumu, tad var liecināt, ka ieskanēsies tikai tie gari, kuri ugunīgi tiecas evolūcijā. Tie kam trūkst gara dzirksts, protams, nespēj izjust vibrāciju, kuru izstaro psihiskie spēki. Visā Kosmā iepludinātās uguns funkcijas nes visus psihiskos graudus caur garīgo pamatu dzirkstīm. Tādējādi smalkās enerģijas pievienojas Kosmiskajam Magnētam.

98.

Spirāle virzās uz priekšu kā kosmiskais spēks. Magnēta pamata kustība tiecas uz priekšu kā enerģijas radošā spēka spirāle. Riņķveida kustības spriegums kāpina kustības izcelsmes avota pievilksme. Šāda pievilksme dod impulsu tiekties uz tālākajām pasaulēm. Tiekšanās ieņemt augšupvedošu pakāpi ierosina spirāles likumu. Un riņķveida kustības spriegums kā magnētisks spēks kāpinās tad, kad sākuma pakāpe top par to punktu, kurā nonāk darbība pēc riņķa nobeiguma.

Vai gan netiksimies spirālā augšupejā, šis ceļš taču ved uz Bezrobežību. Magnēta spēku nosauc par radošo sākotni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

99.

Senatnē sirds darbības apvienību ar tālajām pasaulēm pastiprināja dažiem mehāniskiem paņēmieniem. Lietoja, piemēram, roku pacelšanu virs galvas sakrustotiem pirkstiem – izveidojās magnētiskais aplis. Mēdz arī uzlikt rokas ar sakrustotiem pirkstiem uz “kausa” vietas tā, lai kreisās plaukstas lejas mala atrastos pret sirdi. Tādējādi pastiprināja magnētisko viļņu plūsmu. Bet tagad, protams, mācīdami paplašināt apziņu, mēs izvairīsimies no ārējiem mehāniskiem paņēmieniem. Iekšējās apziņas paņēmieni ir daudz izsmalcinātāki. Mums jānojaus, kā apziņas sūtījums skar sirdī būtību, izsaucot kustību augšup, it kā pievelkošu Bezrobežībai. Protams, no atmosfēras stāvokļa atkarīgas mūsu izjūtas. Var izjust nospiešību vai svētīvinīgumu, bet mēs zināsim, ka šais mirkļos sirds atvērusi pārzemes vārtus. Tikai ļaunprātība un bailes izlieto apakšzemes ejas.

100.

Apziņas paplašināšanas ceļš dod katra dzīves soļa apjēgšanas spējas pakāpi. Bet šis apstāklis rada to neparastību, par ko Mēs jau runājam. Tāda neparastība ir tikai patiesība.

101.

Ievērojiet paplašināšanās un nostiprināšanās mijattiecību. Iegaumējiet ne tikai lēcienus, bet arī jauno pamatu nostiprināšanu. Var minēt daudzus piemērus, kad paplašināšanās nenesa iespējamību. Paplašināšanos, protams, saprotam attiecībā uz apziņu. Ja apziņas uzvaru nenostiprinās tehniski, tad vienmērīgas gaismas vietā apziņa pildīsies asām sāpīgām dzirkstelēm. Kā jau visā dzīvē, vajag aptvert asimilācijas momentu. Cilvēks, kas dzīvo pilnu dzīvi, sāk novērot it kā savu pārdzīvojumu pulsāciju. Šī pulsācija norit ārpus darba daudzuma un ārējiem impulsiem. Šo pulsāciju vajag iekšēji sargāt, neattiecinot to uz pārpūlēšanos vai nejaušu afektu. Šajos momentos apziņa asimilējas ar kādu jaunu sasniegumu. Pieredzes trūkuma dēļ šī apziņas pagaidu klusēšana izsauc nemieru, bet šāda iekarojuma nostiprināšana ved pie nākošā lēciena. Tādas apziņas asimilācijas laikā neapgrūtiniet to uzdevumiem. Tauriņš auž jaunus daudzkrāsainus spārnus – nepostiet kūniņu.

Apziņas norišu novērošanā vajag pielietot fizisko izstarojumu uzņēmumus. Šie uzņēmumi jāizdara ļoti precīzi. Jūs jau esat dzirdējuši par slimību redzamiem simptomiem, kas atspoguļojas uzņēmumos. Bez šīm perturbācijām vēl iespējams saskatīt zilus plankumus, kas peld izstarojumu laukumā. Jāzin, ka apziņa šajos momentos kondensējas. Vēlāk uzņēmums uzrādīs it kā ugunīgas strūklas, kas noslauka zilos sabiezējumus – varonis gatavs nākošajam varoņdarbam. Pareizs izstarojumu uzņēmuma nostādījums ievērojami nostiprinās tautas izpratni uz cilvēka organisma redzami neizpaustām kādībām.

Varētu dibināt tā sauktu pilnīgi zinātnisku institūtu, kurā ikviens garām gājējs varētu ieiet un aptaustīt ir ekrānu, ir plati, un pārmeklēt operatora piedurknes un kabatas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Nekur nav krāpšanas; tieši kā vēlēsities, skaidri, bez maksas un ar valdības atļauju, un bez iepriekšējas peldēšanās vannā. Pēdējais nosacījums gan nav viegls, jo pirms uzņēmuma vajag stipri noberzēt ķermeni ar spirtu, lai notīrītu sviedrus.

Vajag nostiprināt apziņu.

102.

Jaunu ceļu meklējumi ir visneatliekamākais jautājums. Nākotnes neparastajos apstākļos nebūs iespējams noturēties vecajos ceļos. Tas jāiegaumē visiem jaunajiem. Visbriesmīgāk, kad cilvēki neprot atstāt vecās sliedes. Visbriesmīgāk, kad cilvēki ieiet jaunajos apstākļos ar vecajiem ieradumiem. Cik neiespējami ar viduslaiku slēdzeni atslēgt tagadnes atslēgu, tik pat neiespējami cilvēkiem ar vecajiem ieradumiem atslēgt nākotnes durvis.

Sacīsim visiem – vajag, vajag, vajag atrast jaunus ceļus.

Īpašība atrast jaunus ceļus ir vērtīga, tāpēc Mēs pārbaudām mācekļa prasmi pielāgoties neparastiem apstākļiem.

Jaunās strāvas pārsteigto cilvēci, un kā jau vienmēr izpratēju rokās tās būs svētīgas, bet nejēgu rokās tās būs pātaga.

103.

Kad gars atņem sava grauda spēku gružu uzkrājumiem, tad viņš atsakās no tiekšanās. Piegružojumi ir tik smagi, ka gars zaudē pieeju torņiem. Tāpēc šī apliecinājuma pazinēji iet uz priekšu tikai, transmutējot savu "ego". Tāpēc, kad gars nespēj tikties izdzīvot savus piegružojumus, viņš pievelk attiecīgus šķēršļus. Starp tiekšanos un sekām pastāv līdzsvars. Gara spārni dod spēku lidojumam augstākajās sfērās, bet smagums iesoļo zemākajās sfērās.

104.

Visām Agni Joga izjūtām ir pamats. Katra saspringtība rada enerģijas. Katra saspringtība dod ugunij dzīvību. Makrokosms un mikrokosms jaunrada tāpatīgi. Tāpēc, kad uguns centri tā staro, tad izplatījuma process nostiprinās. Tāpēc, kad centru spriegums kāpinās, arī saistošā enerģija sasprindzinās. Tādā centru sasprindzinājumā ir derīgi atpūsties. Sakars ar tālajām pasaulēm sasprindzina centrus. Apakšzemes strāvas ļoti saspringtas. Gars sasprindzinās un atbalsojas centros.

105.

Īstenība atbilst spriegumam. Kad trauksmīgās enerģijas sakopojas ap graudu, tad jaunrada īstenība. Šo likumu aizmirsuši, runājot par ilūziju. Taču īstenībā gaisma absorbē tumsu. Enerģiju apvienošanās norisinās īstenībā. Kad Kosmosa jaunrade sasprindzina īstenību, tad tiek pielietots viss pievilksmes spēks. Īstenība Magnētisko strāvu piesātināta. Tikai trauksnās līdzdalība rada spēcīgu pievilkšanos kāpinājumu. Dzīvības izpausmei pakļautas tikai šīs parādības. Īstenības spriegumu kāpina mūžīgā trauksnās augstākajā sfērā. Kosmiskā Magnēta neatvairāmā pievilksme nostiprina

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

cilvēci ceļā uz evolūciju. Neskaitāmas īstenības virzienus apstiprina Bezrobežības likums.

196.

Enerģiju kombinējuma dažādās sfērās izpaužas dažādā veidā. Kad zemākā sfēra sasprindzinās uz savienošanos, tad tai tuvojas tāpatīgā enerģija. Augstākā sfēra pieaicina augstāko enerģiju. Tāpat iedalās arī cilvēku darbības sfēras. Tie, kas pievērsušies zemākajai sfērai, izlemj savus uzdevumus. Tā katra uztvere un katrs atbalsojums apliecina gara saspringtību. Šie rādītāji precīzi raksturo gara tiekšanos.

107.

Kosmosa spēku pievienošana pastāv viņu pievilksnā darbības gultnē, kurā izveidojas labākā kombinācija. Radošais impulss sasprindzējas, kad enerģijas apkopojas izpaušmei. Iekārtošana un pārkārtošana pievelk dažādas enerģijas, tāpēc katrs enerģijas trauksmīgs uzplūdums prasa saspringtību, un katra gultne darbojas tā magnēta ietekmē, kuru pievelk gara grauds. Kad dzīve prasa darbības gultni, tad tieksmīgajam garam jādarbojas skaidrā gultnē. Tāpēc darbības gultnei jāpieņem Magnēta formulas. Tā bezrobežīgi meklējiet darbības gultni.

108.

Kosmiskajā jaunradē tik ļoti izpaužas atbildes pamatojums. Katrai enerģijai ir sava atbildes vibrācija, un noteicošais spēks ir atkarīgs no enerģijas uztveres vibrācijas, kas apliecina formas pilnību. Cilvēka jaunradē izpaužas tas pats likums, tāpēc atbildes vibrāciju nostiprina pievilksmes princips. Cilvēces atbildīgumā izpaužas atbildes vibrācija. Zaudējot uztveres jūtīgumu, cilvēce zaudējusi arī sajūtu jūtīgumu. Tāpēc rupjam cilvēkam atbildes vibrācija nav izjūtama. Tāpēc, kad Mūsu Vairogā iezīmēta tiekšanās pēc atbildes vibrācijas, tad izprotiet to kā atbildības norādījumu. Nobeigsim ar aicinājumu attīstīt jūtīgumu.

109.

Katram saspringtam spēkam ir sava nostiprināta opozīcija. Katram saspringtam spēkam ir savs uzdevums. Ienaidnieku nostiprinātie tilti ir labākā augšupeja. Tikai tad, kad visi pretinieki saspringti, iespējams īstenot dzīvē visplašāko plānu. Tā katrs pamats pielieto Adverza taktiku (kad kroplim ļauj izaugt visā savā nejaukumā, lai to apspiestu ar gaismas staru).

110.

Tā neredzamība sasaista visaugstākās sfēras. Tā neredzamība sasaista visspēcīgākās tieksmes. Tāpēc neredzamā vibrācija tik stipri sasaista garus. Tāpēc katrs straujais vilnis aizrauj līdzī tātātīgās enerģijas. Tāpēc, kad apziņas paplašinājums ierosina spēcīgu tiekšanos, tad sakāpinās tāpatīga tiekšanās uz jaunradi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

111.

Tāpēc cilvēcei tik ļoti nepieciešama šāda kosmiska atskārsme. Cilvēka galvenā tieksme ir neapzinīga eksistence. Izpazīt nākotni nozīmē nostiprināties tagadnē. Izpazīt esamības nozīmi, nozīmē gūt pārliecību par esamības mērķtiecību. Uguns Nesēji tik spilgti pauž sadarbību ar Kosmosu.

112.

Apziņas paplašināšana – Mūsu ierosme, un kad Mūsu līdzstrādnieki nes šo trauku, tad nostiprinās pilnīga kooperācija. Tā, paplašinot apziņu, jaunrada Mūsu Brāļi. Un diženā Agni Joga pieredze paplašinās cilvēces apziņu un dos divu pasaulu izpratni.

113.

Cilvēkus visvairāk biedē apziņas paplašināšanās. Viss, kas parastības robežās, cilvēkam tik tuvs, un katra jauna doma rada opozīciju. Tāpēc, kad Mēs sūtām varoņdarbā, Mēs vispirms ierosinām tieksmi apjēgt jaunu apziņu. Tikai bezrobežīga tiekšanās paplašināt apziņu un tiekšanās uz neparastību var ievirzīt apziņu uz evolūciju.

114.

Apziņas paplašināšana ir radoša impulsa princips. Kad Kosmos pievelk prātu apzinīgai kooperācijai, tad nostiprinās atbilstoša tiekšanās, tāpēc garam, kura potenciālā ietverta apzinīgas sadarbības trauksmīga jaunrade, jākāpina visas ugunis.

115.

Sakarā ar izplatījuma enerģiju jaunradi, neatvairāmi tiek celta augšupeja.

116.

Apziņas paplašināšana ietver visus jēdzienus, kas tuvina evolūcijai. Ticība visu enerģiju transmutācijai dod visu jauno kustību izpratni. Un kad gars iedziļinās kosmiskās transmutācijas nozīmē, tad iespējams saprast, kādā mērā kosmiskā evolūcija ir atkarīga no apziņas pakāpju nomaiņas. Visu pārkārtojumu nozīmei jānostiprinās apziņā. Trauksmīgā gara saspringtība kāpina jaunu ceļu meklējumus. Tā izveidojas evolūcijas pakāpes.

117.

Ja arī sakopotu visu savu gribu, tad tomēr nevar izsaukt izplatījuma uguni. Šīs stihijas parādības nav pakļautas pavēlei, bet izaug no apziņas paplašināšanās. Mēs apziņu saucam par Mūsu dārzu, kur aug darba augļi. Apziņas paplašināšanās darbs noris divos plānos. Katrs plāns, nesaplūst ar citām dzīves parādībām. Kā pazemes eja neskar augus un kā meteors nav atkarīgs no laika. Cilvēkiem grūti saprast šos divu plānu noslēpumus. Vajadzīga apziņas modrība, bet maz ir to, kam tā piemīt. Katrs uguns fenomens prasa ne tikai fiziskus apstākļus, bet ir atkarīgs no apziņas stāvokļa. Fenomenu pēkšņumu nav tik grūti izskaidrot, vajag tikai bez aizspriedumiem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

ieskatīties savā apziņā un uztvert bijušos fiziskos apstākļus. Varēs novērot, kā ieslēdzas strāva, kas dos parādību.

118.

Apziņas kustīgums ir Augstākās Pasaules īpašība. Jāsaprot, kāpēc valdnieku iemiejumi var samainīties ar kurpnieka iemiejumiem bez pazemināšanas. Uz Zemes apziņas ar grūtībām ietver ārējo formu kustīgumu, jo nespēj iztēloties gara augšupeju. Kustīgums māca izprast priekšmetu no dažādām pusēm un formula – ar cilvēka rokām un kājām – pārstāj būt abstrakts jēdziens. Tāpat saprotiet arī kopējā plāna nesatricināmību. Tā meklējiet arī jūs. Nepastāviet stūrgalvīgi uz vienu atzinumu. Ja ienaidnieki aizsprosto vienu ceļu, ar to pašu tie novērš uzmanību no otra.

119.

Visus Kosma spēkus jāvērs uz gara uzplaukumi. Nogurums dod organismam atjaunošanos. Mērķa atjaunošanās dod nozīmi katram gara izpaudumam. Visi vēji kalpo dzirnavniekam labāko miltu uzkrāšanai. Izpētīt visas daļas parādības un atskārst tās daļumā, nozīmē dot ļaudīm spārnus.

Atslēga vajadzīga cietuma atvēršanai, bet spārni nesīs gaismai pretī. Katra atslēga pazīst savu cietumu. Bet būs laiks, kad ļaudis atslēgu ienīdīs.

Nejaušību nav. Man jānostiprina jūsu apziņa par gara iespējamībām. Pēc lielajiem viņiem nonāk pie cilvēku domu viņiem. Pat nonāk pie stādu viņiem, bet toties izsmalcinātā dzirde vēlāk iegremdējas Kosma harmonijas viņos. Miesas pagurums ceļas no skrējiena pēc jūsu sasnieguma. Sasniegums ir – viņš aug, kā kristāls, pieredzes piesātināts. Un Mēs ar rūpēm sekojam Mūsu peldētājiem. Un ja viņu sāls iesitas ausī - nebaidieties: Mēs esam ar jums. Izstiepiet roku virs bezdibeņa. Nav baiļu virs bezdibeņa, jo garam bīstamāka ir istaba un paklājs. Atziņas būtību vērsiet uz Mums. Mākoņus ne jūs redzat, bet Mēs. Tiekšanās rada brīnumu, bet spriest ļaujiet Mums.

120.

Ieteicu vairāk domāt par garīgu pilnveidošanos nekā par kosmogoniju. Bez sirds šķīstīšanas, bez apziņas paplašināšanas ar Dzīvās Ētikas palīdzību nevar saņemt patiesas zināšanas. Tā viena slikta paraduma izskaušana atnesīs vairāk labuma nekā visu pastāvošo kosmogonijas sistēmu iemācīšanās no galvas. Jo patiesa saprašana nāk pie mums caur tuvību un mūsu apziņas apvienošanu ar Hierarha apziņu. Bet šī apvienošanās var notikt tikai tad, kad mūsu iekšējā būtība tik tālu attīrīsies, ka būs spējīga pieņemt un atbildēt uz vibrācijām, kuras sūta Dižais Skolotājs. Nepiekusīšu atgādināt par Mācības norādījumu piemērošanu ikdienas dzīvē un tādēļ no jauna Jums ieteicu ķerties pie darba un pastrādāt pašam pie sevis. Tieši tā, kā teikts “Agni Joga”, izvēlieties Jūsu trīs sliktākās īpašības un papūlieties no tām atbrīvoties. Tā būs milzīga uzvara.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Neievediet sevi maldos. Katram māceklim vispirms jāatbrīvojas no jebkura veida ilūzijām, jo vairāk no tām, kuras radītas patstāvīgi un patvaļīgi. Ilūzija ir mūsu posts. Ilūzija jeb Maija indiešu literatūrā dažreiz tiek lietota kā Maras ekvivalents, bet Mara nozīmē Tumsu. Tādēļ jo sevišķi dzeniet prom godkārīgās ilūzijas.

Tātad, tiecieties, strādājiet pie savas pilnveidošanās un priecājieties!

121.

Atcerieties, ka arī Kristus mācīja par apziņas paplašināšanu. Viņš atkārtoja: “Atveriet acis un ausis.” Ne vien attiecībā uz savām pamācībām. Viņš ieteica atvērt ausis, Viņš, protams, norādīja, kādu dziļu jēgu var iegūt, paplašinot apziņu. Bet nevar taču virvi ievērt adatas actiņā.

“Liels vēstījums neietilpst mazā ausī.”

122.

Paplašinātā apziņa rāda mums evolūcijas ceļus, nākotnes ceļus, un mūsu saprāts atzinīgā pazemībā noliecas Vienbūtīgā Mīlestības likuma priekšā.

123.

Neviens negrib padomāt, ka, ja kāds vēlas kļūt par mākslinieku, artistu vai zinātnieku jebkurā zinātnes nozarē, vajadzīgi šajā virzienā ne tik vien daudzi uzkrājumi pagājušajās dzīvēs, bet arī daudzi neatlaidīgi un nemitīgi darba gadi tagadējā dzīvē, bet vēl jo nepieciešamāka nelokāma tiekšanās uz savas apziņas paplašināšanu un disciplinēšanu, kura vienīgā veicina mūsu nervu centru izsmalcinājumu un ugunīgu pārveidošanos. Garīgie sasniegumi ir visgrūtākie, jo saistīti ar apziņas attīstību. Patlaban šādas grūtības spilgts piemērs ir mūsu Zemes cilvēce, kas pēc miljoniem gadu ilgas eksistēšanas un neskaitāmiem īstiem pierādījumiem, rīkojas iznīcinot ne vien visu cilvēku ģinti, bet arī uzspridzinot savu planētu.

Dzīves Mācības sekotājiem nepieklājas ļauties grūtsirdībai un gurdinātajām šaubām. Dzīves Mācības sekotāji dzīvo nākotnei, dzīvo Bezrobežības atskārsme un tāpēc viņi zina, ka neviena tiekšanās, neviena ritmiska jeb pastāvīga piepūle nevar palikt bez rezultāta. Viņi zina, ka tikai tiekšanās un piepūle, ko viņi ieliek ikvienā darbā, ir visu sasniegumu pamats. Psihiskās enerģijas kristālu, šo filozofisko akmeni, uzkrāj vienīgi daudzu mūžu neatlaidīga tiekšanās un piepūle.

124.

Apziņas paplašināšanas prieks ir viens no visaugstākajiem un tīrākajiem priekiem. Tieši tikai paplašinātā apziņa atļauj mums saglabāt sirdi līdzietību un mīlestību uz cilvēci, par spīti visām notiekošajām drausmām, kad tiek samīdīti vissvētākie jēdzieni un cilvēka cieņas pamati. Arī sirdi uztur domāšana.

Garā tiecieties uz gaišo nākotni. Psihiskā enerģija, kas paceļ mūs pārzemes sfērās, uzkrājas šeit uz zemes, un tās labākā rosinātāja būs līksma tiekšanās nākotnē, gaišu darbu pilnajā, tiklab uz zemes, kā arī Smalkajā Pasaulē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

125.

“Mēness dzīvi vajag izdzīvot...” jeb pusapzinīgo dzīvi, kādu dzīvo cilvēces vairums. Jo cilvēce, ar retiem izņēmumiem, pārvietojās uz mūsu planētas no Mēness, un būtu jau laiks tai sākt paātrināt savu evolūciju. Bet, diemžēl, tieši vairākums nav aizgājis visai tālu no sava mēness stāvokļa.

“Smails, veltīts manam ienaidniekam izvērtīsies grimasē...” Bez šaubām, ikviens, kas bailēs un patībā uzsmaidīs Lielā Skolotāja ienaidniekam, nosodīs pats sevi, un šāds smails beidzot izvērtīsies šausmu grimasē.

126.

Pirmais Dzīvās Ētikas uzdevums – paplašināt apziņu, tāpēc nepiesaistīsimies domās vienai nejaušai un šaurai vietai un vienai ļaužu grupai. Plaša ir Pasaules ēka un Pasaule nav maza. Kad vienā vietā notiek zaimošana, otrā jauno domu paceļ tūkstošiem roku.

127.

Vislielākais labums, kādu mēs varam nest, ir tas, ka paplašinot apziņu, uzlabojot un darot bagātāku domāšanu, un šķīstot sirdi, mēs pastiprinām mūsu izstarpumus un šādā vibrācijā kādības celšanā palīdzam atveseļoties visai apkārtni.

128.

Visur un vienmēr uzvar tikai doma, tikai lielāka apziņa, tādēļ vispusīgi paplašiniet savas apziņas, ar visu savu būtni uzņemot katru Mācības rindiņu. Plaša, vispusīga apziņa un Mācības likumu pielietošana dzīvē dos jums atslēgu visam, jo būsiet ieguvuši sintēzi.

3.nodaļa: Par izsmalcinātību

129.

Sirds spēj sadzirdēt uzvaras saucienu, kad cīņa vēl kūsā. Tādu sirdi iegūt ir vērts, un apziņas izsmalcināšanas darbs būs vissvētīgākā nodarbošanās.

130.

Cenšos jūs tuvināt Bezrobežībai ne izsmalcinātā jēdziena dēļ, bet lai ierosinātu apziņas izsmalcināšanu. Jā, izzinot cēloņus, mēs paplašinām apziņu, tad izsmalcinām to, iepazīstot tās kādību. Šī īpašība un domas un jūtu kādība dos jaunrades sākotņu izzīni.

Vārdos nav izsakāms, kur slēpjas domāšanas augstā kādība, bet pat katrs darba darītājs izjūt tās nepieciešamo kādību. Šī kādība kā liega arfa atbalsojas īstenības plūsmā un apkopo “kausa” centrā izzīņas un atšķiršanas smalko somu, nevienu pēc

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

samērības, bet arī pēc negrozāmības. Šī Patiesības pēdējā dzirkstele iededzina Gaismas aicinošo bāku.

131.

Smalko enerģiju uztvere vienmēr savienota ar organisma izsmalcināšanu. Pie tam jāatceras, ka vispirms palīdz apziņa, jo smalkās enerģijas spēj uzņemt tikai izsmalcināts organisms. Šis princips sevišķi jāpatur prātā, jo parasti notiek jēdzienu sajaukums. Un šī neizpratne un sajaukums noved ļoti bīstamos maldos. Apziņu šķīstot ir jāizpazīst šīs parādības, jo cilvēki augstāko ugunīgo jēdzienu vietā vienmēr sliecas uz psihismu. Garu, kas kritis šādā galējībā, psihiskie fluīdi spēj ieskaut tik cieši, ka pat vēloties tam neizdodas iekļauties citās augstākās enerģijās. Arī šeit norādīsim uz apziņu kā uz glābiņa iedarbību. Tā ceļi uz Ugunīgo Pasauli var apgalvot, ka ugunīgā apziņa palīdzēs izpazīt.

132.

Lai, atzīstot likumu, samazinātu sasniegumu, būs jau gara prieks. Izprast, ka varenie Planetārie Gari ciena disciplīnu, būs jau gara prieks. Atzīt sevī ugunīgo būtību būs jau gara prieks, bet izprast šo būtību kā ļoti lielu atbildību, būs jau gara drosme.

Apliecinām, ka Mums nav lielāka prieka, kā redzēt jūs apgūstam šīs gara kādības. Ugunīgā apziņa ir jau smalkākais ķīmisms; tas visvairāk izpaužas starpplanetārajos izplatījumos. Tur, kur fiziskais ķermenis zaudē spēkus, tur sākas ugunīgā elpošana. Tādejādi atšķiras divi būtņu tipi – viens jūtas laimīgs zemāko slāņu dzīlēs, otrs tiecas uz virsotnēm.

133.

Daudz zināt dabūsit un pa tīru ceļu varat iet, bet bīstieties dusmu un šaubu.

Pret gara balsi neejiet, bet ieslēdziet pasaulīgās balsis. Nekas jūs neatbaidīs un Vārti iegaumētie jūs gaida. Dzen projām mazdūšību – Es Esmu vairogš drošajiem.

134.

Gluži pareizi esat ievērojuši, ka neatgriezāties pie jau pārrunātām lietām. Bet ja izseko Mūsu pārrunām, tad var nomanīt augšupejošu spirāli, citādi tas nevar būt. Ja kauču vienu reizi jūs pieļausit trūcīgāku spriešanu, tas radīs spirāles lūzumu. Tas pats būs, ja jūs pārlēksit domāšanā lielu attālumu atkal notiks pārtraukums. Patiesībā nevienu dzīves līniju nedrīkst patvarīgi pārtraukt, un tas ir novērojams ik katrā parādībā. Jautājums tikai tas, vai spriešana var pastāvīgi iet augšup. Protams, ja vienosimies saprast mieru kā domāšanas tīrīšanu. Ar to izvairīsimies no galvenā ienaidnieka.

135.

Apziņa, kas tiecas uz Mums, nemitīgi izsmalcinās. Izsmalcināšanās process kļūst par katras dienas likumību. Vai gan iedomājams, ka vissmalkākā enerģija varētu pārvērsties haosā? Visur sacīts – “kas pie Manis atnāks, tas Manī arī paliks.” Tas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

jāsaprot burtiski. Vissmalkākā enerģija nevar pārvērsties bezveida stāvoklī, tāpēc tā rūpējos par apziņas izsmalcināšanu. Rupjības izraisītie sarežģījumi tikai norāda, ka sirds enerģija nav sasniegusi līmeni, kad tai vairs nedraud iegrimšana haosa viļņos. Jāpateidzas ar izsmalcināšanu. Ikviena čūla sākas ar vismazāko audu sairumu. Sveķu piliens var sadziedēt sasilušos audus, bet ielaistai brūcei pat kalts sveķu nepalīdzēs. Veiciniet izsmalcināšanu visā dzīvē. Kāpēc gan tikai vārdos. Kāpēc gan tikai skatienos, tieši domās vairojas sirds enerģija. Visvērtīgākā uzkrāšana – tikai atdošanai. Kurš gan negribēs atdot kaut ko kam labāka kādība? Tikai krāpnieks centīsies piedāvāt kaut ko nevērtīgu. Jāseko, lai sūtītu vislabākās kādības domas. Nerunāju abstrakti.

Mēs kopā ar jums sūtām draudzīguma domas un jau novērsts daudz kas nederīgs. Tā izveidojas draudzīguma kalns, no kura virsotnes atklājas tāles. Draudzīguma panaceju var ieteikt daudziem. Nepagursim atkārtoti ieteikt šīs miesas un gara zāles. Arī ārsti kādreiz parakstīs draudzīgumu kā stiprāko pretindi. Neaizmirsīsim, ka ļaunprātība veicina indīgu iedarbību, bet draudzīgums pretojas tām.

136.

Cieši aizvērušos stikla trauku atvērs tikai saskaņotība. Tas ir pietiekoši zināms, bet saskaņotības savstarpējās attiecības savā apbrīnojamā daudzveidībā vēl nav diezgan atskārstas. Vai nav savādi, ka tas pats stikls atbilst stiklam, metālam vai kokam, visdažādākiem ķermeņiem. Tāda saskaņotība vēlreiz atgādina kombināciju attiecību dažādību. Šis piemērs noderīgs cilvēku vadoņiem. Vai vislielākais kaitīgums nav vientulība, kas tā piesātinājusi visas cilvēku šķiras! Likums viens, bet tā vibrācijas tik dažādas, cik daudzveidīga ir Pasaules Ēka. Kas izpratīs šo likumu, tas neattieksies pret visu cilvēci kā pret vienreizēju akmeņu kaudzi, kuri arī saskaņosies ar dažādām vibrācijām. Jāpriecājas par šo daudzveidību, tieši tā ir ceļš uz izsmalcinātību. Kas notiks ar cilvēces sirdi, ja tā skanēs tikai vienā tonī! Tāpēc lai visi vadoņi iegaumē daudzveidību un dažādību.

137.

Dzīvības procesu norisi uztur organisma smalkās enerģijas. Cilvēki tikai ar grūtībām pierod pie smalko enerģiju atskārsmes un visu neredzamo spēku darbības. Tāpēc notiek tāda nošķiršanās no Kosma un fiziskais ķermenis tā ierobežojas ar matērijas pamatiem, tā vietā, lai attīstītu uztveres smalkumu. Tik maz ir to, kas jauš kosmisko spēku vibrācijas un kas ir spējīgi atšķirt, kur ietveras smalkā izpratne. Augšup tiecošais gars zina, kāda magnētiska saite pastāv starp smalkajām enerģijām un rod saskaņu ar visiem izplatījuma spiedieniem. Tā jaunā paaudze jāaudzina smalko enerģiju izpratnē, jo izplatījuma vibrācijas tuvojas Zemei, un Jaunā Laikmeta apstiprināšana atnesīs daudzu apgalvojumu nomaiņu. Tā smalkie ķermeņi uztvers visas sūtītās enerģijas.

138.

Pieskarsme dažādajiem Smalkās Pasaules jēdzieniem dos iespēju apgarot šīs formas. Katra tiekšanās uz jūtu izsmalcinājumu izraisīs tajās skaistuma ugunīgās izpausmes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Jaunrades redzes loka un robežu paplašinājums būs jauno formu un jauno pakāpju garantija. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli piedāvāsim uzmanīgu tiekšanos uz jūtu izsmalcinājumu un domu formu sabiezīnājumu.

139.

Mēs neesam fizisko atlieku pasaules cienītāji, bet garīgajā attīstības gaitā, no tās nav iespējams izvairīties, tāpat kā no visa esošā. Fizisko atlieku pasaule satur dažus elementus, kas vajadzīgi satiksmē ar tālajām pasaulēm. Piemēram, pārvietošanās iespējamību Smalkās Pasaules apdzīvotāji maz aptver. Lai gan tiem ir iespējamība traukties augšup, tie, atdarinādami zemes parašas, nodarbināti tumšu māju būvēšanā. Bet, ja tie jau dzīves laikā būtu paplašinājuši savu apziņu, tie varētu mērīt Pasaules Mātes drēbju ieloku.

Labākās iespējamības spēj modināt tie, kas spēj sajūst ar garīgo apziņu. Bet lai saglabātu apziņu, vajag to sajūst jau zemes dzīves laikā. Tad tagadējās pasaules materiālo palieku stāvoklis gandrīz nivelēsies. “Ne mierā pie tēviem”, bet “māci Gaismas izplatījumā.” Ar visu apziņu atcerieties evolūcijas uzdevumus. Kad zudīs tiekšanās pēc miera, tad tuvosies Vārti.

140.

Skolotājs, patiešām, ved gudri, norādot uz vitālās transmutācijas nostiprinājumu. Gara nemirstība, patiešām, ietvertas visas vitālās enerģijas.

Tāpēc, runājot par garu un apziņu, tas jāpieņem kā visu augstāko izpausmju kristāls. Senatnē pazina gara kristāliskumu, un visās augstākajās manifestācijās gars parādījās kā uguns jeb liesma. Tāpēc tik svarīgi ir izprast īsto ugunīgās transmutācijas nozīmi. Patiesi, gars un matērija izsmalcinājas, vienoti traucoties apgūt augstāko ugunīgo apziņu.

141.

Gara veiksmē var nostiprināties uz Zemes kā dzīves augšupejas ķīla. Gara veiksmē var pārveidot Kosma dzīvi. Gara sekmīgums var atklāt jaunus ceļus uz izplatījumu dārgumiem. Bet katram garam jāatrod sevī tas stimulē, kas norāda gara pārveidošanās ceļu. Kosmiskajā kaujā, jaunradē, sasniegumu meklēšanā, daiļumā, trauksmē, centienos gars atradīs to stimulu, kas pārveido dzīvi. Bet posts tiem, kas pierāda noliegsmi un nelīdzsvarotību, jo Kosmiskie Svāri svārstās, un Pasaules pārkārtošanā sakāpinājas neparasts spriegums, kas nav savienojams ar nelīdzsvarotību un tiem, kas tiecas ārdīt. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies uz Līdzsvara pamatu.

142.

Nav iespējams iedomāties Ugunīgo Pasauli, neizpētot, kā izturas cilvēks tā dēvētajos nelaimes brīžos. Sagatavots gars sacīs – pacīnīsimies un bruņojas ugunīgās bruņās. Bet necienīgs gars novītīs un to piemeklēs liela infekcija. Nedomājiet, ka šī vienkāršā patiesība nav jāatkārto, - vairumam cilvēku tā vajadzīga.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

143.

Lai tuvotos smalkām enerģijām, nepieciešama individuāla metode. Galvenā kļūda ir tuvoties pāri strāvojošam ar veciem mērogiem. Ja nesveramiem lielumiem pieies ar svāriem, - neveiksme neizbēgama, bet šīs augstākās enerģijas, protams, iet cauri visai cilvēka būtībai, saistot to ar augstākām pasaulēm. Pilnīgi skaidrs, ka šīs augstākās pazīmes nav meklējamas slimību saindētos cilvēkos, bet gan smalkos, veselos organismos. Lai šie izsmalcinātie organismi saskata sevī neizskaidrojamās, bet pašiem acīm redzamās parādības. Lai tie nekautrējas parādīties smieklīgiem, ja vien izdodas atrast atbilstīgus smalko enerģiju izpaudumu raksturojumus. Varam būt pārliecināti, ka tagad sevišķi daudz Smalkās Pasaules nogulšņu izpaudumu, bet tie ir kā mikroorganismi, kas gandrīz neredzami, toties to sekas ir acīmredzamas.

144.

Robeža starp cēlo un necienīgo ir ļoti līkumaina, tikai sirds atradīs ceļu caur visām smadzeņu nevainībām smadzeņu krokām. Bet tagad laiks pāriet uz jaunradīšanas izzināšanu. Vai daudziem neliekas savādi, ka pat Smalkā Pasaule tiem neredzama, lai gan pasaulu gradācijā tā vēl pietiekoši blīva? Tas nozīmē, ka fiziskā acs tik rupja, ka pat nespēj atšķirt nākošās ķermeniskās pārvērtības. Ja cilvēki pūlas pilnveidot pat zinātniskus aparātus, cik gan vēlamāka ir paša cilvēka aparāta izsmalcināšana! Bet nepieaicinot sirds palīdzību, nav iespējams gūt sekmes šajā varoņdarbā. Kas spēj nojaust ar sirdi, tas jau var doties pāri ķermeņa robežām.

Atkrišana no gara jaunradīšanas atsviež par vairākām dzīvēm atpakaļ. Nepiedodami noslīdēt zemākā stāvoklī kad jau atveras acis. Atcerēsimies ar kādām grūtībām tiek lauza fiziskā čaula, kādi līdzekļi tiek pielietoti, lai pēc sprieguma virzītu apziņu tālāk. Vai gan drīkst griezties atpakaļ!

145.

Patiesi, kā garam tā sirdij jāieklausās smalkajās un neredzamajās parādībās. Tieši nezināmajam sasniegumam jāieviešas dzīvē. Tieši Uguns augstākais princips apstiprinās Kosmiskajā jaunradē kā galvenais stimuls. Pareizi norādītas tās smalkās fiziskās parādības, kuras apstiprina neredzamo un ugunīgo enerģiju būtību un kurām jāatmodina un jāpaplašina cilvēces apziņa. Tieši Kosma smalkā apziņa atklāj katru jaunu pakāpi. Tas, kas nav uztverams šodien, būs dzirdams nākotnē, un būs redzama Smalkā Pasaule. Ja gars un sirds pildīsies ar tiekšanos, ja cilvēce pieņems Pasauļu esamības likumu, tad varēs sākt paplašināt apziņu. Cilvēka paša apziņa apvieno Pasaules. Tā šauro apvārsni nomainīs varens laikmets. Tā Mūsu diženo Ugunīgo Tiesību nostiprinājums nesīs varenu Ugunīgu Laikmetu. Šim diženajam Laikmetam jāpārveido planētas seja – tā Apstiprinu!

146.

Kāds ceļš tad ir visapstiprinošākais ceļā uz Mums? Vispareizākais ir varonības pašai dziedzības ceļš. Visbrīnišķīgākā uguns ir sirds liesma, piesātināta ar mīlestību uz Hierarhiju, Smalkjūtīgās sirds varoņdarbs apstiprinājas Kalpošanā Augstākai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Hierarhijai, tāpēc tik brīnišķa ir smalkjūtīgās sirds pašreizliedze. Smalkjūtīga Kalpotāja gara radīšana un pašdarbība ugunīgi piesātina izplatījumu. Tā smalkjūtīgā sirds atsauca uz visām kosmiskām norisēm. Tā, patiesi, saskan redzamais ar neredzamo, tagadne ar nākotni, un iepriekšnorādītais piepildās. Tā smalkjūtīgās sirds pašreizliedze piesātina pasauli ar liesmu.

147.

Pievilksmes apzināšanās sasprindzina garu, kas tiecas pēc Uguns principa. Kad gars saskaras ar uguns principu, viņš piesātinās ar Kosmiskā Magnēta spēku. Katrs pieskāriens ugunīgajiem pavedieniem nodibina sakaru ar augstākajām pasaulēm. Tikai apziņas princips spēj dot augstāko pasaulu skaistumu. Kad Mēs runājam par augstākajām pasaulēm, tad jāizprot katrs izsmalcinājums. Jaunrade pilnveidošanās labā pievelk visus augstākos elementus. Tādējādi garam iespējams iesaistīties pilnveidošanas evolūcijā. Kad gara saprašana pievilks smalkos elementus, tad būs iespējams cilvēcei dot patiesās Esamības simbolu. Tā veidosim ceļu uz Bezrobežību.

148.

Nav nejaušība, ka Mēs tik bieži pārrunājam Smalkās Pasaules jaunradi. Apzinīgums un vērtība sagatavo mums plašu jaunrades lauku. Var novērot, ka šī radīšana nenogurdina un ir neizsmelama – tā norisinās starppasaļu sadarbība. Mēs spējam izsmalcināt Smalkās Pasaules formas. Tālab katrs izsmalcinātības krājums jāargā kā dārgums. Sirds mazāk nolietojas, ja apkārtnē netraucē šo izsmalcināšanās darbu. Tālab Mēs esam tik ļoti pret gara trulumu, kas visvairāk apgrūtina sirds augšupeju. Gara trulums, protams, ir tumšo spēku sabiedrotais.

149.

Sevišķi grūti piespiest ātri lidojošu putnu laisties lēni; nav smagāka upura kā tas, kad jau paplašināta apziņa spiesta padoties dotajai īstenībai.

150.

Apstipriniet, ka apziņas izkopšana ir tas magnēts, kas pievelk jebkuras derīgas enerģijas. Kā dārgums neizsmelamā apziņa vedīs uz augstumiem, kur uzvara. Vai gan ir cilvēka cienīgi ļaut apziņai aizaugt kā ar nezāli?! Vajag apdomāt, kurp vēlētos doties! Apziņas uguns apgaismos ceļu.

151.

Daži cilvēki iet nākotnei pretī pilnīgi uzticēdamies. No kurienes gan iespējams smelties šādu nesatricināmu uzticēšanos? Vispirms saskarē ar Hierarhiju. Bet arī spīdekļu izpratne nostiprina apziņu. Bez tam ir vēl trešais apstāklis, kuram nav maza nozīme. Trīs Pasaules, protams, eksistē pilnīgā sadarbībā. Daudzu Zemes sākotņu nostiprinājums notiek Augstākajās Pasaulēs. Jums pazīstami zemes terafimi, var būt arī Smalkās un Ugunīgās Pasaules terafimi. Nereti pirms īstenošanas uz zemes, veselas konstrukcijas tiek izveidotas Augstākajās Pasaulēs. Senatnes Nolikumos lasāms par Debesu Pilsētām, tās, patiešām, pastāv un īstenībā tiek konstruētas dažādās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

sfērās, un tādējādi tiek radīta magnētiska pievilksme. Cilvēki bieži nenojauš, ka viņu terafīmi jau dzīvo dažādos veidos. Dažreiz gaišredzīgie saredz tādus reālus veidojumus un maldīgi attiecina tos uz zemes sfēru, lai gan zemes atveidojums notiks vēlāk. Bet viena izjūta ir neapšaubāma – tieši šādu terafīmu pastāvēšana, tā nostiprina cilvēku apziņu. Varbūt, ka dažas pilsētas jau pastāv un tajās dzīvo minētie cilvēki? Var iet uz nākotni tik pat droši, it kā pilsētas kontūras būtu jau zemes acu priekšā.

152.

Patiesi, neizdibināmi Mūsu ceļi! Nezinātājiem liekas, ka neredzamā pasaule nepastāv; tie izturas ar aizspriedumiem pret visu, kas nav uztverams ar rupjajām sajūtām. Patiesi, cilvēks nevar ietvert svētneskartos ceļus; jo kā gan izprast augstāko bezrobežīgo dzīves pamatu! Cilvēkam taču jāapzinās un jāizjūt visas smalkās sajūtas. Citādi nevar būt atbilstības un apstiprinājuma, ko dod Hierarhijas izpratne.

153.

Ugunīgā palīdzība, tā apzīmē apskaidrības stāvokli. Šim apziņas stāvoklim jātuvojas visā jūtu izsmalcinājumā. Protams, var novērot, ka dažreiz runāju gandrīz par vienu un to pašu, bet šajā “gandrīz” ietverts vesels spirāles apgriezums.

Salīdzinot visus šādus “gandrīz”, var atskārst Mūsu apziņas noslāņojumus. Nav viegli apgūt šo noslāņojumus ritmu, kuri ir individuāli atšķirīgi. Bet daudzkārt novērojot, iespējams izprast, cik smalka Mūsu apziņas substance. Tieši izceļu apziņas slāņu izsmalcinājumu. Cilvēki bieži iedomājas, ka Uguns ir kaut kas brāzmais, nesavaldāms, gandrīz briesmīgs. Tā viņi paši kultivē ugunīgos biezokņus.

“Kā mežā sauca, tā atskan!”

154.

Cilvēki negrib atskārst, ka viņiem zūd neķermenisku izjūtu novērošanas iespējamība. Un tomēr, pat parastā klepus, žāvāšanās vai šķaudīšanās brīdī iespējams nomanīt sevišķa neķermeniska stāvokļa mirkli. Neuzskaitīsim citus, vēl komplicētākus sasprindzējumus, bet kas būs nojautis minēto neķermenisko izjūtu, tas varēs jau sākt uzkrāt citu sfēru parādības.

155.

Vai tā saucamais brīnums mēdz būt gaidīts? Protams, fenomena pirmais nosacījums – negaidītība. Pati cilvēka apziņas būtība nostāda fenomenu ārpus uztveres. Parastā apziņa ceļ šķērslī, iepriekš pielaižot pretrunīgus noteikumus. Zināšanas Adepts var cilvēkus lūgt – “Mīļās būtnes, netraucējiet ar saviem gaidu saucieniem, kad pasaules esences retorte jau veido laimīgu savienojumu. Vai gan var sagaidīt kuģa pagriešanos pa labi, kad Mūsu Roka virza stūri pa kreisi?”

156.

Nevajag tuvoties Ugunij savtīgos nolūkos. Vienkārša lūgšana par pilnveidošanos atver labākos Vārtus. Vienkārša patiesīga attieksme palīdzēs izziņāt īstenos Kosma ritmus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Savtībā viegli samainīt Kosmisko ritmu, bet saite ar Hierarhiju noved pie Patiesības atskārsmes. Daiļuma pieredze notur ticamība robežās. Kad Zemes pasaule tik bagāta, kad vēl bagātāka Smalkā Pasaule, kad majestātiska Ugunīgā Pasaule, tad vajadzīga Daiļuma pieredze. Tikai vērīguma asums palīdzēs apliecināt skaistumu. Maldīgi domāt, ka mākslas pārejošie paņēmieni spēj radīt sprieduma vienbūtīgu pamatojumu. Tieši tikai vērīgums, kas uztur trešo aci, dod stipru pamatu jaunradei, kura noderīga arī Smalkajā Pasaulē.

157.

Nav pat iedomājams, uz ko novirzīsies cilvēce, ja netiks Uguns šķīstīta! Tiekšanās uz Ugunīgo Pasauli dos pirmos Agni uzzirkstījumus. Daudzas apkaunojošas darbības atkritīs kā čaumala, tikai domājot vien par Ugunīgo Pasauli. Nekādiem sprediķiem no ārienes nav iespējams sasniegt tādu atveseļošanu, kādu veicina viena dzirksts no iekšienes. Bet grūti ievirzīt apziņu augstākos ceļos. Nepagursim virzīt apziņu uz šo pirmo apskaidrību, turpmākais jau vieglāks.

158.

Nekas nesamulsinās ceļinieku, kas jau ieraudzījis savu māju. Kas gan var traucēt apziņu tiekties uz Ugunīgo Pasauli? Neviens nevar cilvēkam aizliegt uzstādīt sev augstāko uzdevumu. Tikai tāds mērogs skaidros rūpes, un domas pildīsies ar svētšvinību. Tikai tā tiks atlasītas vērtības, un varēs iet pie Hierarhijas bez traucējuma.

159.

Dodu spēkus dzirdēt un redzēt. Galvenais – gaisa kādība un gara skaidrība. Ātri raisās dzīves mezgli.

160.

Apšaubīt Ugunīgo Pasauli nozīmē pārtraukt kustību, tāpēc neskatieties atpakaļ.

Protiet novērot apziņas augšanu. Protams, tas ir grūtāk nekā vērot matu vai zāles augšanu. Bet siena kaudzes rāda, kā zāle aug, tāpat arī apziņa var dot vērtīgas nogulas.

161.

Ne vienreiz vien iespējams izdarīt nozīmīgu eksperimentu, kā gars veicina pat muskuļu attīstību. Nerunāju par hatha jogu, kas pirmām kārtām stiprina fiziskos vingrinājumus. Citās Jogās fiziskajiem vingrinājumiem nav tik liela nozīme, bet garīgā attīstība piešķir muskuļiem sevišķu stiprumu. Nemiet divus atlētus – viens lai iet tikai fizisko ceļu, bet otrs izprot gara spēku; cik daudz sekmīgāks viņš būs!

162.

Protams, gara evolūcija prasa izsmalcinātību, bez kuras celtniecības darbs nav iespējams. Ikvienam, kas uzskata sevi par kultūras kalpotāju, jāpieņem paustās sintēzes apstiprinājums, jo kā veidot kultūras pakāpes bez saudzīgas attieksmes? Tāpēc katram pamatam jātop aizsargātam, lai kļūtu apstiprināts pasaules labā. Kultūra

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

veidojas ne ar rupju attieksmi pret Smalkajām enerģijām un domāšanu, bet ar radošu saudzības un atbildības attieksmi. Tāpēc celtniecībā jāatceras par izsmalcinātību un tiekšanos uz augstākajām sfērām - tā sasniedz gara evolūciju.

163.

Arī grūtā brīdī domājiet par mums, zinot, ka bezdrāts aparāts – nekavēsies jūs savienot. Bet protiet domāt un protiet atšķirt īstā grūtuma brīdi. Bieži vien ļaudis uzskata laimi par nelaimi un otrādi. Apziņas paplašināšanās apstiprinās ar zināšanu – šī zināšana novedīs pie Mūsu Kopienas.

164.

Daliet visu četrās daļās: pirmā – Augstākajam; otrā – Vispārības Labumam; trešā – tuvākajam un ceturta – sev. Bet pienāk stunda, kad paliks tikai trīs daļas, jo ceturto uzsūks otrā. Šādu dalīšanu nosauc par ugunīgu. Neviens, izņemot sirdi, neuzrādīs šo daļu robežu. Bet lai secība būtu iezīmēta ugunīgi.

165.

Saspiežot vai berzējot acis iedzirkstas gaisma, kā centru mirdzuma rupjš atgādinājums. Ja rupjš pieskāriens spēj izraisīt redzamu ilumināciju, tad augstākās enerģijas skāriens var dot brīnišķas gara krāsas. Piesātinājums ar izplatījuma Uguni jāatzīst no rupjākā līdz pat visaugstākajam. Jāpieradinās pie apzinīgas izplatījuma pieejamības atzīšanas. Bet pie šādas iesaistīšanās jāpieradinās. Neaizmirsīsim, ka senatnes atklāsmes tika dotas dzīves uzlabošanai un apziņas izsmalcināšanai. Tāpēc sakars ar Augstākajām Pasaulēm bija tiešs, bet vēlāk nošķiroties, sākās mehānisku līdzekļu meklējumi, lai kā nekā nepārtrauktu saskari. Jāatceras, ka Kali Jugā šādi paņēmieni kļuva bezspēcīgi un notika pat sajaukšanās ar Smalkās Pasaules zemākajiem slāņiem. Tāpēc gatavojoties Satia Jugai, jāatgriežas atpakaļ pie tiešas saskares ar Augstākajām Pasaulēm, pielietojot īsto Ētiku. Tā vajadzīga arī nolemtajiem atklājumiem, kurus nav iespējams dot, pastāvot dzīvnieciskai apziņai. Nepaguršu atkārtot, jo nepieciešams katrs gara kultūras centrs. Kur gan rast ceļus uz Ugunīgo Pasauli, ja ne Ētikas norādījumos? Hatha Joga neved uz Augstāko Pasauli. Pietiek sagatavošanās. Uz Augstākajām Pasaulēm jātiecas steidzīgi. Lai katra mūsu šūniņa satur miljonu miljonu vadu!

166.

Kāpnes ar izgreznotiem pakāpieniem, bet kāpēc apakšējā pakāpe rakstu pilna, bet augstāk izgreznojumi top vienkāršāki un uz beidzamās pakāpes nav redzami nekādi zīmējumi? Tik sarežģīti darināts raksts, ka aizņemta visa virsma. Jeb vai uz augstākās pakāpes raksts nav vajadzīgs? Patiesībā augšā, Neredzu rotājuma rakstu. Tik vienkārši domājiet.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

167.

Derīgi ir nodibināt saskarsmi ar Augstāko Pasauli kā tīra gaisa nepieciešamību. Nevajag sēdēt smakojošā, indīgā atmosfērā. Pat visneattīstītākie cilvēki apjēdz indes kaitīgumu.

Tāpat var novērot, ka līdz ar garīgo attīstību cilvēki atbrīvojas no nepatīkamām smakām, kas raksturīgas neattīstītiem organismiem. Padomāsim, ka Augstākā Pasaule spēj pārveidot pat asins sastāvu! Nedomāsim, ka šādas iedarbības ir pārdabiskas; gluži otrādi, tās būs visdabiskākās. Kad cilvēks ir atgriezies no tīra gaisa, viņš smaržo, tāpat smaržo Svētdevas apdvesta apziņa.

168.

Domāšanas kādība, kā to liecina pārbaude, pieder pie smalkāko enerģiju kategorijas. Nav iespējams izmērīt domas fluktuāciju, tālab Mēs noteicām mācekļu pārbaudi pēc domu izsmalcinājuma. Ik pēc trim gadiem Mēs dodam māceklim iespēju izteikties sakarā ar vienveidīgu notikumu. Tikai pēc šiem termiņiem var vērot patības kooperācijas, pacietības un atdevības pavirzīšanos. Līdzīgus mēģinājumus var likt lietā arī citās enerģiju izpausmēs; jo vairāk tāpēc, ka cilvēki pilnīgi aizmirst pārbaudīšanu. Tāpat var pārbaudīt pats sevi, vēršot skatu uz vecām lietām un sekojot, kā atspoguļojas atmiņu ietekme. Tāpat arī var kontrolēt sevi sakarā ar puķēm, ar mūziku vai palasot sen lasītu grāmatu. Var zinātniski novērot apkārtējās vides iedarbību uz sen pazīstamu priekšmetu. Cik gan pakāpju var saskaitīt uz priekšu vai atpakaļ. Turklāt var padomāt, kāpēc otrreiz noieta pakāpe, vienmēr daudz grūtāka?

169.

Mācības plašums pretēji proporcionāls apziņas pakāpei. Jo plašāka apziņa, jo īsāka formula. Tuvajiem pietiek viena vārda un viena burta. Pirmais nolikums līdzīgs pārkonam, bet pēdējo rada klusumā.

170.

Tikai centru iedegšanās, dod apziņas nepārtrauktu modrību.

Agni nav patvarība, bet mūsu draugs. Jāpaskaidro, ka gara augšupeja ir Agni izpausme.

171.

Daudzi notikumi jau pilda izplatījumu. Redzams, ka daži no tiem tiecas turp, kur nav drošu iespējamību. Jūs jau zināt, ka cilvēku iespējamības atšķiras no kosmiskajām iespējamībām, no kurām jāvadās. Tāpat zināt arī, ka notikumu mezglojumi līdzinās senatnes metamajām mašīnām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

172.

Sārta dzirkstis lido, vecā pasaule ir spriegumā. Kā saskatīt robežu līkločus? Tie sašķeļ zemes, pilsētas, mājas, ģimenes, pat cilvēkus sašķeļ kompromisā domāšana. Vai ir vērts uzskaitīt visas vecās pasaules rievās?

Leģendās milži soļo pāri jūrām, gaudami klinšu monolitus. Līdzināsimies milžiem un domāšanas monolītiem. Izklidēsim kautro nenoteiktību, citādi tā paņems mūs savā varā un nodos kauna nāvē, nomētājot rēķinvedību grāmatām. Pazīstam monolītu domāšanu.

Kad spēcīgi liesmo pielaištā uguns, domājiet monolīti.

173.

Daudz kas nav peļams, kas no zemes mēru viedokļa ir slikts. Ja eksistē amfībijas, kāpēc nevarētu būt arī ugunīgi zemes radījumi? Tā ar dižiem tīkliem var izzvejot arī milzu zivis.

174.

Kas gan īsti būs svētajā ugunī kveldinātas domāšanas izsmalcinātība un cildenums? Vai tiešām mākslotās loģikas sablīvējumi un biedējošie sillogismi? Protams, domāšana tieksies novērtēt to vislabāko un nodosies vislielākā lietderīguma meklējumiem. Var paredzēt, ka Kausa uzkrājumi izraisīs skaidru domu straumi, salīdzinādami pagātņi ar nākotni.

175.

Kas ir mīlestība uz labo? Jāsaprot, ka tā ietver ne vien labu darbu veikšanu, bet arī prasmī sajūsmināties par labo. Pēdējo nosacījumu parasti nepieņem, un tas paliek neizprasts, tas cilvēkos jāiepotē un jāieaudzina. Tikai sajūsma par labo rada Sirds siltumu. Mīlestība uz labo atklāj daudzas savā būtībā aizkustinošas labā detaļas. Mēdz paiet garām daudziem piemēriem, kas varētu izsmalcināt sirdi. Tāds izsmalcinājums pasargās no pārestību nodarījumiem.

Kad Runāju par Ugunīgo Pasauli, tad, protams, mīlestība uz labo bija domāta kā stiprs augšupejas pamats, un tika norādīts cik cildeni ir priecāties par labo. Kāds izsmalcinājums prasmē saskatīt Labuma Lotosa ziedlapiņas! Arī Mēs priecājamies par katru šāda prieka izpausmi. Jo šķīsts ir prieks par labo. Tāpēc lai katrs, kas sapņo par Ugunīgo Pasauli, uzkrāj mīlestību uz labo.

176.

Veiksme tāpat jāaudzē kā puķe.

177.

Apziņas kādību saskaņotība rada iespēju ieiet Ugunīgajā Pasaulē. Līdztekus mīlestībai uz labo jābūt arī pretīgumam pret ļauno. Mīlestība uz labo vien bez pretīguma pret ļauno nebūs aktīva. Pretīgums pret ļauno ir ļoti aktīva kādība, tas ir pārbaudes akmens

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

attiecībā pret ļauno. Prāts nespēj pietiekoši atšķirt ļauno. Atradīsies visādi prātojumi, kuros slēpsies odze. Bet sirds pretīguma izjūta pret ļauno nekļūdīsies. Nervu centri ietrīsīsies, saskaroties ar ļaunā sākotni. Šo sirds zīmi nevar nepamanīt, un tā rodas pretošanās ļaunumam. Var redzēt, ka sirds strāva nekavējoši pastiprina izstarojumu bruņojumu. Tādam kareivim var sacīt – tu, brāl, patiesi bruņojies cīņai. Tāpat kāds vientuļnieks pielīdzināja sevi sunim, kas sakodis zvēru. “Acs vēl neredz, auss vēl nedzird, bet sirds jau nojauš un bruņojas cīņai, jo skaidrai sirdij ļaunums nav panesams.” Ļaunums var izgreznoties daudzām rotām, bet modro sirdi nepiemānīs nekāda maska. Tā aplūkosim kādības, kuras vajadzīgas Ugunīgajai Pasaulei.

178.

Vēstnesis, kuru bija panākuši vajātāji, metās ar visu zirgu upes visplatākajā vietā. Vajātāji apstājās, jo cerēja, ka vēstnesis noslīks, bet viņš izpeld krastā. Vajātāji steigā dodas uz šaurāko vietu un noslīkst straumē. Patiesi, kur šauri, tur bīstami. Šāds apsvērums jāpielieto visur. Atvieglojuma ilūzijas meklēšana neved pie varoņdarba. Visgrūtākais ir arī vissasniedzamākais. Cilvēki nevēlas saprast, ka neatlaidīgi meklējumi jau ierosina spēcīgas enerģijas. Tāpēc netieksimies uz šauro, bet dosim priekšroku platajai sākotnei.

179.

Kāds gribēja iepazīt visaugstākās pasaules, bet dzīvoja kā cūka. Tiekšanās augšup nesaskan ar saskaņu izrakšanu. Cūkai cūku kūts.

180.

Kāds iedomājas, ka viņš grib sasniegt kosmisko apziņu; lai labāk domā par sirds skaidrošanu. Lai ne tik daudz iztēlo sevi par Kosma uzvarētāju, bet lai vēlas attīrīt apziņu no gružiem. Bez vēlēšanās tuvoties apskaidrotam, nevar tikt pāri likuma robežām. Patiesi, maizes cepējs, garīgās un materiālās, nedrīkst domāt tikai par to, lai pats būtu paēdis.

181.

Necentieties paredzēt savu vietu Ugunīgajā Hierarhijā. Mēs visi esam strādnieki Gaismas sfērā. Zemes mērogi neparāda izmērījumus ceļā uz Ugunīgo Pasauli. Ikvienā ir ugunīgā daļiņa, bet kā un kur tā pārveidosies, tas nav zemes svinējums. Bet mēs ļoti labi nojaušam, kad esam veikuši kaut ko Ugunīgās Pasaules cienīgu. Katram jālīdzinās pēc šīs svētās izjūtas. Tad viņš būs īsts līdzstrādnieks.

182.

Noslēgumā ieteicu Jums vairāk koncentrēties uz garīgu pilnveidošanos nekā uz tādiem blakus jautājumiem kā Valdoņa Budas smalko atlieku iemiesošanos utt. Nolieciet pie malas “Slepenās Doktrīnas trešo sējumu un pamatīgi izstudējiet pirmos divus, tie paši dos Jums darbu vairākiem gadiem. Nepiegružojiet savu apziņu ar fragmentārām, nesistemātiskām zināšanām! Nemetieties pie Dažādiem avotiem, iekams neesat apguvuši pamatus!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

183.

Formulu lakonisms ir Uguns nolikums. Ir jāiemācās svētais lakonisms. Nevajag domāt, ka tas viegli apgūstams; tajā izpaužas ir lietderība, ir saudzība, ir cieņa, ir asināts spēks. Tiek sūtīta nevis plaša formula, bet tās esence. Sakoncentrējot spēku vienā vārdā, sekas būs jo spēcīgākas. Nevis strāva, bet zibens ir pavēles simbols. Lielu iekšēju darbu spēj veikt viskoncentrētākais, vispārliecinošākais. Tāpēc senatnes lūgšanas sastāvēja no šiem piesaukumiem. Bet šādai bultai var pievienot arī rokas žestu. Pēc būtības šāds žests nav vajadzīgs, bet pašam sev tas var būt spēcīgs norādījums.

184.

Visas zemes izjūtas pārveidojoties sasniedz Ugunīgo Pasauli. Garīgi eksistē ne vien redze un dzirde, bet arī garšai jauns uzdevums. Bez garšas nevar izprast daudzus ķīmiskus sastāvus un jaunradei vajadzīgas visas izjūtas, kā saattiecības mērogs. Tāpēc jau uz Zemes vajag izsmalcināt izjūtas. Ne velti kāds vientuļnieks katru dienu barībai lietojis lapas un zāli, lai izsmalcinātu garšu. Kad garāmgājējs jautāja – kāpēc viņš tā dara? Vientuļnieks atbildējis – “lai tevi labāki mīlētu.” Tā ikviens izsmalcinājums derīgs pamatu izziņai.

185.

Dažs grib visvieglāko; dažs izvēlas visgrūtāko; dažs nevar runāt, bet stingri stāv sardzē; dažam ir viegli vārdi un viņš lido tiem līdz; dažs spēj nojaust vissvarīgāko parādību, bet daži vēlas kavēties pie neveiksmes. Var bezgalīgi uzskaitīt šīs atšķirības, bet tikai visspēcīgākā sirds Uguns attaisno personības īpašības. Tāpēc Mēs nemitēsimies uzsvārot daudzveidību. Dārznieks zina, kā saskaņot augus, jo viņš taču dārza meistars.

186.

Tehnokrātija jāpieņem kā tumšo viltība. Jau daudzas reizes tumšie pielietojusi mehāniskus atrisinājumus. Viņi cerēja nodarbināt cilvēku uzmanību, lai tikai tos novērstu no garīgās augšanas. Bet dzīves problēmu atrisināt iespējams vienīgi paplašinot apziņu. Bar novērot, kā mehāniskās hipotēzes viegli aizrauj cilvēku cerības. Senajiem tā arī bija Maija, kas varēja sabrukt pie mazākā trieciena.

187.

Starp ugunīgajām norisēm novērojami ne vien pārsteidzoši fenomeni, bet arī daudzas pārejošas nenotveramas parādības. Mums vajag pievērst vislielāko uzmanību sekām. Cilvēka raksturu izveido ne tik daudz fenomeni cik pastāvīgie ugunīgie viņi. Ja cilvēki gaidīs tikai fenomenus un ignorēs vāji uztveramās sajūtas, viņi tiks gan dažreiz satricināti, bet neiegūs pastāvīgu ugunīgo atziņu. Mācība nedrīkst apgrūtināt nervu centrus ar satricinājumiem. Gluži otrādi, augšupeja būs nodrošināta, ja cilvēki atzīs sevī svētdevīgas vibrācijas. Lai cilvēki iemīl pašu domu par Ugunīgo Pasauli. Šādi padomi lai ir aktuāli. Bez mīlestības un sirds degsmes nedrīkst pievilkt stihiju spēku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

188.

Cilvēkam atbilstošās Uguns pieplūsme nevar notikt bez atbildības apzināšanās. Tādā apzinātībā būs ietverti zināšanai atbilstoši izsmalcināts rūpīgums un saudzīgums. Zaimošana tieša un netieša izsmalcinātais apziņai nav iespējama. Nekādi meli neatbilst patiesības ugunij. Darbībās un rūpēs nedrīkst atnest domu par Hierarhiju un vareno tuvo Ugunīgo Pasauli.

189.

Var priecāties par katru jaunu dzīvības pakāpi. Elementu jaunais savienojums veicina ugunīgu izsmalcinājumu. Tumšie spēki nekad neizjutīs vienotības prieku ar Hierarhiju. Dažs ieskata katru stundu kā pēdējo, bet cits katru stundu apzinās kā pirmo un jauno. Tāds rēķins ir uguns rēķins.

190.

Gara dīglis, protams, nesākas ar cilvēcisko evolūciju, tā manifestācija attiecas uz neizsakāmo ugunīgo procesu, tāpēc cilvēkam piemērojiet vārdu – gara iedegšanās. Tieši cilvēkam dota uguns iedegšanās, tā mīt visas jaunrades izpausmēs. Jāatceras, ka cilvēkam uzticētas varenas enerģijas, tāpēc, kas neiededzinās garu, tas neizpildīs uzdevumu. Tieši pati pilnveidošanās pastāv vispirms garīguma izpausmes apzinātībā. Bez garīguma izpausmes nenotiks tuvošanās Ugunīgajai Pasaulei. To vajag iegaumēt visiem.

Tiek pieņemts, ka garīgums pastāv tikai garīgu grāmatu lasīšanā. Tādu lasītāju ir daudz, bet pildītāju maz.

191.

Jūs esat redzējuši melnus izplatījuma plankumus. Jūs pazīstat arī neskaidrus veidojumus, it kā izplatījumā izdedžus. Tāpat pazīstat visu izplatījuma veidojumu mirdzēšanu. Viss dzīvo un ugunīgi pārveidojas, tāpat vibrē arī mūsu jūtas. Pieredzējis novērotājs zina, ka viņa redze dažreiz apmiglojas un pēc tam atkal noskaidrojas. Tas pats notiek arī ar dzirdi, tausti un garšu. Tā iespējams novērot visu mūsu funkciju pilnīgu kustīgumu. Protams, ik viena ugunīgo nervu atsaucība uz Makrokosmu ir izsmalcināts stāvoklis, bet tikai retais apzinās šādu saskaņotību ar ārējo Pasauli. Neattīstīta apziņa kaitē visiem novērojumiem.

192.

Sensenais izteiciens – skatīties caur uguni tika nepareizi iztulkots. Cilvēki to izprata fiziskajā nozīmē. Viņi sāka izlietot uguns sienu lai attīstītu gaišredzību. Bet dabiskajai augšupejai šādi mākslīgi paņēmieni ne vien nevajadzīgi, bet pat kaitīgi. Protams, uz zemes lietām jāskatās caur sirds uguni, tikai tāds skatījums atbrīvos no Maijas slazdiem. Ugunīgais sasprindzējums prasa laiku, un pacietību, un atdevību. Minu šo piemēru kā pierādījumu, cik ļoti senatnes gudrība tika sagrozīta un izpaudās maģijas rupjās formās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

193.

Ugunīgās sirds Sufraba Lotoss bieži nav dots pat ļoti augstiem gariem. Bet ugunīgā Lotosa atsevišķas ziedlapiņas iespējams saskatīt, pēc tām atveidosim visu ziedu. Bet ja kaut reizi aicinātā sirds būs saskatījusi šo ugunīgo brīnumu, tad no tā brīža ceļš ies augšup uz mūžīgu sasniegumu. Kaut arī augšupeja ir pārmērīgi krauja, Mēs gatavojam balstus tiem, kas nolēmuši iet.

194.

Ģimene, dzimta, valsts, tautu savienība – katra apvienība tiecas uz mieru un dzīves uzlabošanu. Katrā sadarbībā un kopdzīvē ir nepieciešama pilnveidošanās. Nevienš nespēj novilkt evolūcijas robežas. Tādēļ darba darītājs kļūst par radītāju. Nebīsimies no jauncelsmes uzdevumiem. Meklēsim zinātnei nepieblīvētus ceļus. Tā pilnveidošanās doma kļūs par prieka zīmi.

195.

Neapmierinātības jūtas un tieksšanās uz pilnveidošanos raksturo sintēzes nesējus. Lai arī cik redzami grūts būtu specialitātes ceļš. Sintēzes nesēja ceļš pārsniedz speciālista ceļu visos nosacījumos. Cik daudz meklējumu un pašreizējā varoņdarbu sintēzes nesējs rāda ikdienas dzīvē. Patiesi, sintēzes nesējam katrs ceļa attīstības nosacījums ir gara varoņdarbs.

196.

Atbilstības likumam jāpievērš gars ugunīgajai izziņai.

Katrs jēdziens taču skanēs atbilstoši šim izsmalcinājumiem vai blīvumiem. Gars spēj pārvaldīt savas izsmalcinātās tieksšanās. Vispirms jāiemācās izsmalcināt savas jūtas, lai piesātinātu garu ar nepieciešamo sliksmi uz Daiļuma Pasauli. Tā relatīvo standarta jēdzienu nomainīs patiesā Daiļuma jēdziens. Protams, jūtu izsmalcinājuma atklāsme jāievieš dzīvē.

197.

Par labā kādību arī jāpadomā, jo šo jēdzienu bieži lieto nevietā, pieņemot, katru vājību un neprātību par labā izpaušmi. Ir pareizi sacīts, ka jāaizstāv Patiesība un jācīnās ar ļaunumu. Kādība, kas piemīt labam, ir darbības cildena piesātināšana ar taisnīgumu un sirdi. Ievērojot augstāko taisnīgumu, ugunīgā apziņa tiecas radīt labāku Karmu. Sirds pievilksme vienmēr ugunīgu enerģiju piesātināta. Labā kādība jāsaprot visos augstākajos izmērījumos. Tieksimies pilnveidot labā kādības jēdzienu.

198.

Darbība ir atkarīga no tās sfēras saspringtības, kurā gars atrodas. Kā tieksšanās sakāpinājums nostiprina darbības spēku, tā arī pretošanās piesātina darbību ar apziņas būtību. Izmērījumu sfēras parāda enerģiju patēriņu. Kur fiziskā Pasaule prasa piepūli, tur Smalkā Pasaule to ne tikai neprasa, bet rada vieglu pārvietošanos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Ir nepareizi domāt, ka Ugunīgā Pasaule ir tikai Zemes Pasaules atspoguļojums. Jo Smalkās Pasaules slāņi ir Zemes slāņu atspoguļojums, tad Ugunīgajā Pasaulē ir slāņi, kas sargā Zemes sfēru evolūcijas attīstību. Šajos slāņos tiek iezīmēta visa evolūcijas plūsma. Tā ir ne tikai izplatījuma rekordu Krātuve, bet arī Kosmiskā Laboratorija. Šādi slāņi atrodas visaugstākajās sfērās. Cilvēka augšupeja ir atkarīga no šo sfēru pievilksmes.

199.

Neviens, nevēlēdamies sabojāt trauklāko ziedu, nenoslēps to makā. Smalkais prasa arī vissmalkāko apiešanos. Ne tikai retajos svētkos, bet arī ikdienā nevajadzētu plēst goda drānas. Svētkos cilvēki saudzē apģērbus, bet ikdienišķā dzīvē nerūpējas par tiem. Cik daudz smalkāko goda tērpu aiziet bojā!

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

200.

Mežonīgus biezokņus uzņemos pārvērst birzē, bet akmens, ko gludinājušas pazemotas pieres, nenogatavosies sēklai.

201.

Brālības stara skāriens pastiprina izjūtu tālredzību, tamdēļ jāņem vērā ikkatra izjūta.

202.

Es stāvu jūsu laimes sardzē.

Es rādu tumsības varu tās uzvarētājiem.

Ļaudis nenojauš savas laimes.

Liesmainais vēstnesis atnesīs jums vīrišķības šķēpu.

Izprotiet dotās ceļazīmes un izprotiet savu ceļu.

Vajag iet savu ceļu.

Ejiet savu ceļu.

203.

Kas viņš ir, lidot gatavais? Tikai cilvēks, kas nav pazemojis savu ugunīgo cieņu. Nav daudz tādu Zemes Balstītāju. Paspējuši aizmirst Milžus, kas balsta Zemi. Kādos vārdos un tēlos gan atgādināt lietu dabu? Nenogursim atkārtot.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

204.

Nekas neatkārtojas, bet viss tiecas bezrobežīgi. Laime tieši bezrobežībā. Katra ierobežotība jau ir augstākās jaunrades aizskaršana. Ierobežotība ir cietums, bet lidojums Bezrobežībā jau rada gulbja spārnus. Tā ne velti radies nosaukums – Gulbis.

205.

Cilvēki bieži žēlojas par savas ārējās dzīves vienmuļību. Bet kura katra ārējā dzīve sastāv no iekšējām bagātībām. Ārējā dzīve būs tikai simtā daļa no iekšējās. Tāpēc patiesa ir iekšējā dzīve.

206.

Nevienam nav jāiedomājas, ka viņam kādā lietā nav nekādas īpašas nozīmes. Varbūt nav atrasts īstais pielietojums, bet tas nenozīmē, ka nebūtu arī iespējamības.

207.

Bez Vadītāja cilvēks nenokļūst līdz sava spēka izpratnei. Cilvēku ceļā slēpjas daudz visvisādu viltību. Ikviens tur patvērusies čūska cer noslēpt no cilvēka visvērtīgāko. Viņš kā nomaldījies ceļinieks neapjēdz, kādā stihijā meklēt panākumus, bet dārgā manta slēpjas viņā pašā.

Visu laikmetu Gudrība norāda – “Pazīsti pats sevi!” Šāds padoms vērš uzmanību uz visaplēptāko, kam lemts kļūt acīmredzamam. Ugunīgais spēks, kas pagaidām nosaukts par psihisko enerģiju, pavērs cilvēkam ceļu uz nākotnes laimi. Nelolosim cerības, ka cilvēki viegli atzīs šo savu īpašumu. Viņi izgudros visādus argumentus, lai nozākātu ikkatru enerģijas atrašanas gadījumu. Viņi apies ar noklusēšanu savai augšupejai nolemto kādību, un tomēr,- ceļš tikai viens!

208.

Kad cilvēks būs sācis jau atskārst viņam piemītošo spēku, tad tomēr ne tik drīz viņš aptvers kā lietderīgi to pielietot. Radīsies daudz nedabīgu situāciju, bet pret tām jāizturas visai pacietīgi.

Kad svešzemju viesi pareizi nepārvalda valodu, nama tēvs nesmejas, bet cenšas saprast un palīdzēt. Tāpat arī pret smalko enerģiju izzināšanu jāizturas ar visu uzmanību. Cilvēki kautrēsies vai arī pārspīlēs savas sajūtas, bet nevajag aizvainot pat ne pašu pirmo mēģinājumu.

Neapšaubāmi, patlaban norisinās liela apziņas pārveidošanās. Tur, kur varēja sagaidīt noliegumus, tieši tur parādās iespējas. Priecāsimies par katru iesākumu.

209.

Iekšēji cilvēks ļoti labi zina par viņam piemītošo enerģiju. Sasities, viņš ievainoto vietu paberzē ar roku. Vēlēdamies pievērst sev uzmanību, viņš piecirtīs kāju, viņš zina, ka tieši ekstremitātes izstaro enerģiju. Teiksmās cilvēks vēstī par dzirkstelēm no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

rokas sitiena un par zemes uguni no soļu pēdām. Bet ikdienas dzīvē cilvēkam grūti atzīt pašam savu vareno spēku.

210.

Ja ikkatram cilvēkam ir atvērta brūce, tad tāpat ir arī sirds karbunkuls, kuru sauc – Svētākā no svētākajām, tāds magnets ir jāpasargā. Tas ir dēvēts par dārgo akmeni. Jau sen Esmu runājis par dārgo akmeni, bet toreiz dažs varēja to saprast kā abstrakciju. Tagad jūs jau zināt, ka tas ir divkārt konkrēts jēdziens. Psihiskās enerģijas mezgls var droši saukt par akmeni, jo magnētisma jēdziens cilvēkam saistās ar jēdzienu par akmeni. Magnētiskā kalna jēdziens saprotams viegli, bet cilvēka magnēta jēdzienu nespēj saprast. Lai gan, ja jau Makrokosmā ir tik daudz magnētisku parādību, tad šāda īpašība nav atņemama mikrokosmam.

211.

Var novērot, cik lielā mērā kosmiskās strāvas pastiprina dažādu orgānu reakciju. Var saskatīt it kā dzirdes un redzes svārstības, saules pinuma apgrūtinājumu, balss saitīšu saspriegumu un centru kaismīgu degšanu. Mikrokosms atbild Makrokosma vētrām. Tik daudz nelokāmības jāatrod sevī! Ar ko cilvēks spēj pārvarēt izplatījumu spriegumu? Aum kā harmonijas skanējums būs dziedinātājs.

212.

Lojalitāte – to daļa, kas grib iet laimīgo augšupejas ceļu.

Laimi jums nesdami.

Paļaujieties uz jūsu tiekšanās pēc labā.

Kā debess bezgalīga, tā jūsu spēks ir liels.

213.

Katra zinātniskā izziņa ir skaista tāpēc, ka tai nav galīga strupceļa. Izzinātājs bezizejas nepazīst. Tas var nemitīgi smelt, atklādams jaunas izzināšanas nozares.

Sagatavojieties Brālībai, šāda izzināšanas Bezrobežība atziņu meklējumi ir labākā pakāpe. Nav viegli atskārstams šāds bezrobežīgums bet tam, kas pazīst evolūcijas kustību, tas ir dabiskais un vienīgais ceļš. Tikai neļaujiet sirdij kļūt cietai šādos minējumos. Lai arvien dzīva ir līksme, tuvojoties jaunai atziņai. Nocietējusi sirds nepacelsies Tornī. Tā ņem spēku smalkajam ķermenim. Tāda akmens sirds paliks zemes robežās. Ļoti svarīgi izprast sirds dzīvi. Nedrīkst atļaut, ka tā pārvēršas pirmatnējā akmenī.

214.

Tiekšanās uz zinātņi vispirms prasa novērojumu precizitāti. Vai tiešām iespējams apvienot pretrunīgas parādības. Gluži otrādi – esības bagātībai jāvirza domas uz daudzajiem novērojumiem. Vispirms tos uzkrāsim, un nebūsim vieglprātīgi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

secinājumos. Mācības devušas pietiekoši daudz padomu. Tagad jārūpējas par mūsu uztveres izsmalcināšanu. Tā tuvosimies Smalkās Pasaules robežai.

215.

Celtniecības darbā jāattīsta visas tiekšanās identisku izpratni. Katrs uzdevums nes savu identisko spēku; vajag censties atrast šo atslēgu. Neiespējami prasīt, lai lielu parādību varētu izmērīt ar maziem mēriem. Neiespējami paskaistināt mazu domu. Nav iespējams kļūt par mazās domas varoni! Tikai smalkā tāpatība dod atbilstību. Tāpēc viss augstākais augstākajam. Jo augstāk, jo apstiprinošāk, tikai tā var augt un nolikto ievēidot dzīvē. Augstākais Plāns prasa augstāko mēru pielietošanu.

216.

Kāds cars sūtīja kaujā savu karaspēku un uzkalniņā gaidīja kaujas iznākumu. Un, lūk, viņš redz, traucas jātnieki, un cars iesaucas: "Uzvara, ienaidnieki bēg!" Bet pavadoņi sacīja: "Ak vai, tas ir mūsu sakautais karaspēks." Cars iesmējās: "Maniem karavīriem bija šķēpi, bet šiem nav ne šķēpu, ne karogu." Bet padomnieki čukstēja: "Viņi ieročus jau nometuši." Tā uzvarētais cars ilgi vēl iedomājās sevi par uzvarētāju. Notiek arī, ka uzvarētājs labu laiku vēl domā, ka viņš ir uzvarēts. Sējas un pļaujas termiņi atšķiras. Tikai ugunīgā sirds nojauš, un acīmredzamība tai neeksistē. Ugunīgā Pasaule ir īstenība.

217.

Kad ieteicu nemitīgi tiekties uz Hierarhiju, tad jāsaprot šāda Norādījuma grūtums. Katrs to viegli pieņems, bet pie pirmā gadījuma aizmirsīs. Viņš atcerēsies vissīkākās būtnes, bet pašu galveno aizmirsīs. Vadošais tēls noslīks sīkās drumslās. Bet katrs Jogs pazīst sudraba pavedienu, kā vienīgo ceļvedi – zvaigzni. Kad sirds aizmirsīs galveno, lai tad kaut smadzenes skandina par vajadzīgo glābiņu.

218.

Radioskops iepazīstina ar gaismas mājas spējas vienu pusi, bet šis pats aparāts var apliecināt psihiskās enerģijas ietekmi uz gaismas pakāpi. Var novērot, ka paša novērotāja dažādie nervu stāvokļi mainīs radioaktivitāti. Tāpēc var sacīt, ka cilvēka un minerāla psihiskā enerģija sadarbojas būdama vienota. Sadarbību veicina vai arī strāvu pārrauj tā sauktais cilvēka noskaņojums. Vēl nesen šāds apgalvojums būtu saukts par neprātu, bet šobrīd daži jau saprot šādu enerģijas sadarbību, bet citi atturas no izsmiešanas – tā virzās izzināšana. It īpaši jāatzīst, ka labs noskaņojums jau ir puse panākumu.

219.

Cilvēkiem ir zināms par elektrisko zuti, bet tādas pašas izlādēšanās cilvēkā tiem šķiet kā kaut kādi fenomeni. Ārkārtīgi grūti nonāk līdz apziņai tas, ka cilvēks ietver sevī absolūti visu. Šādām cilvēka kādībām vajadzētu attiecībā pret viņu izraisīt īpašu saudzību, tomēr šis cilvēks visu ietverošais saturs netiek atzīts. Vārds Makrokosms un mikrokosms tiek atkārtoti nesaprātīgi, bez jebkādas iekšējas jēgas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

220.

Ja atgādinu seno Mantramu, tas nozīmē, ka nākas paust lielo patiesību un lietot lielus mērogus. Glābs nevis vārdi, bet to pielietojums. Tāpēc nav maz taisnības faktā, ka ir jau prasība pēc liela mēroga. Lai līksma ir doma, ka ir jau izrunāts “Radž!”

221.

Viss cilvēka ētiskais līmenis līdzīgs barometram, te tas ceļas, te krīt, kā saka Pirogovs, un sevišķi bīstamas ir tās svārstības, ko izraisa nevis idejas, bet instinktu un zemākais psihisms. Un liktenīgajos neizbēgamajos periodos, kad tikumība sevišķi zemu, nepieciešams visus gara spēkus pielikt pilnveidošanās darbam. Tāpēc Jūs pareizi jautājāt kā iegūt pacietību. Jo bez šīs kādības nav iespējams sākt sevis pilnveidošanu. Pacietība ir visu sasniegumu pamatā, tāpēc tā ir viscildenākā kādība. Visvieglāk iegūt pacietību caur mīlestību uz kalpošanu un Lielo Skolotāju. Protams, tā nostiprinās mūsos arī gaišatskārmē, pareizāk, iegūstot šī diženā jēdziena – pacietība – garīgo apskaidrojumu, bet šāds sasniegums ir grūtāks. Kā jau visā mīlestības ceļš ir visīsākais un visskaistākais un tam, kurš zina, kas ir mīlestība, arī visvieglākais. Tāpēc mans padoms Jums, kas izjutis sirds degsmi uz Mācību – caur mīlestību nostiprināties pacietībā. Katra atturēšanās no īgna uzbudinājuma, katra iecietības izpausme, būs kā Mācībai upurēta sirds.

Tāpat iespējams sev palīdzēt, attīstot šīs kādības pastāvīgu atcerēšanos visos dzīves gadījumos. Šādu prātā paturēšanu vajag sasniegt, lai, neatkarīgi no visa cita, tā modri mājotu Jūsu apziņā, gatavībā ik mirkli atgādināt sevi. Arī senā mantra mērķis bija – nostiprināt šādu prātā paturēšanu. Tieši šāda atcerēšanās veicinās pašdisciplīnu, kas ir grūta. Paiet daudz gadu, iekams izdodas iegrozot mūsu jūtas, kas gatavas reflektēt uz visniecīgāko un negaidītāko kairinājumu. Tieši pacietība ir viena no visgrūtākajām kādībām, ne velti sacīts – diženākais cilvēks ir tas, kam ir diža pacietība. Bet vērtīgs tieši tas, kas grūts, tāpēc ir pareizi pielikt visus spēkus šī dārguma iegūšanai.

222.

Tātd strādājiet bet nepārpūlieties. Visi Lielie Skolotāji vienādi sacījusi par Vidus Ceļu. Visas galējības, kas kaitē mūsu veselībai, jāatmet. Mūsu pienākums sargāt mūsu instrumentu, jo tā stāvoklis iespaido arī mūsu garu, un var ļoti traucēt tā izpausmes. Bet pacelties mēs varam vienīgi, nepārslogojot garu.

223.

Gara līksme ir ugunīgi radoša enerģija. Gara līksme piesātina katru parādību ar labāko traukšanos. Sirds audzināšanā sevišķi jāizpazīst šīs jaunrades enerģijas, kas piesātina garu vissmalkākajām emanācijām. Ejot augšup, ir tik svarīgi izsmalcināt visas jūtas. Celtniecība ir vienmēr sajūsmas, un gara un sirds tiekšanās saspringta. Ugunīgo enerģiju pievilksmi no izplatījuma stimulē katru cildena izjūta. Cik svarīgi ir ierosināt visas ugunīgās trauksmes. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies iepazīt Kalpošanas prieku Varenajai Gaismas Hierarhijai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

224.

Nav pareizi sacīt – “pēc sava gara kādības... cilvēki vienādi”, jo tieši gara kādība katram ir savādāka. Tāpēc labāk sacīt – pēc gara pamatsākotnes visi cilvēki līdzīgi... Psihiskā enerģija, protams, ir gara kādība. Bet jāiedomājas tās bezrobežīgā daudzveidība, kas atkarīga no gara grauda iedzimšanas vispirmajiem apstākļiem.

225.

Jūs droši vien esat novērojuši cik daudz veselības, cik viegli ieelpot, kāds radīšanas prieks, neskatoties uz visām dzīves grūtībām, dveš no tiem cilvēkiem, kas pilni lielas ticības, pareizāk, zināšanas par Zinību Tvirtās Pils un Mīlestības esamību, un par pastāvīgajām rūpēm, kādas Lielie Skolotāji veltī visiem svētlabuma darbiniekiem. Bet šī palīdzība un rūpes pilnas gudrības un mērķtiecības un tāpēc ne katreiz atbilst mūsu, bieži visai tuvredzīgām cerībām un gaidām. Bet sirds, kas pieskārusies šai Tvirtajai Pilij nesīs caur visām briesmām šīs jūtziņas neizsakāmo prieku. Tā neaizmirstama mūžos un gadu tūkstošos.

226.

Ko prasa Mūsu Vienkopa? Vispirms samērību un taisnīgumu. Protams, pēdējais pilnīgi izriet no pirmā. Vajag, protams, aizmirst labsirdību, jo tā nav labums. Labsirdība ir tikai taisnīguma surogāts. Garīgo dzīvi mēra ar samērību. Cilvēks, kurš neprot atšķirt dižo no mazā,niecīgo no varenā, nevar būt garīgi attīstīts.

Runā par Mūsu stingrību, bet tā ir vienīgi Mūsu attīstības samērības sekas.

227.

Jūs redzējāt daudz maģisku paņēmieni un, galu galā sākāt izprast sirds magnētu un atskārst psihisko enerģiju. Protams, kādēļ vajadzīgs surogāts, kad iespējams saņemt paša Avota vareno spēku! Tā vietā, lai tiektos uz augstāko pasauli, cilvēce pieļāvusi daudz sablīvējumu. Domā, kā vieglāk atkārtot neizprastas formulas, nekā iepazīt to, kas vistuvāk cilvēka būtībai. Cilvēkiem nepiemīt tiekšanās augšup, kad gars cieš. Bet vai nav labāk ciešanu vietā likt augstāko tiekšanos?

228.

Acīmredzamība ir vietas īstenība. Tikai sasprindzējot pilnveidošanos tuvosities īstenībai.

Pilnveidošanās var likties klerikāls jēdziens, bet Mēs izprotam pilnveidošanos kā reāla aparāta uzlabošanu. Aparāta uzlabošana visā tā pilnībā ir cilvēces cienīga.

Izprotot fizisko aparātu, cilvēkiem vajadzētu tiekties uzlabot formas.

229.

Mēs esam pieraduši iežogot sevi rupjiem jēdzieniem, un tie nobīdījuši pie malas visus augstākos priekšstatus. Ja valdnieki biežāk atgādinātu domu risinājumu nelabojamību, viņi novērstu daudzas nelaimes. Valdnieks, kas nepazīst sevis pilnveidošanās garīgās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

sākotnes, nav spējīgs vadīt viņam uzticētās daudzās apziņas. Valdnieks ir dzīvais piemērs. Valdnieks ir ceļa sagatavotājs caur visām pasaulēm. Viņš liek pamatu labklājībai, bet labklājībai ne tikai blīvajā sfērā. Tāpat nebūs Valdnieks tas, kam Uguns sērkokciņa galā. Tās apjoms līdzināsies viņa priekšstatiem.

230.

Katra attīstības pakāpe prasa savu spriegumu. Cik daudzas attīstības apstiprinātas parādības tiek zaudētas neatbilstības dēļ, tāpēc lielu plānu ietverei jāliek lietā lieli mērogi. Kā iespējams mazā apziņā ielikt Hierarhijas izpratni? Katrs gnomis tur savus darbus par vissvarīgākajiem, bet Milžu Kalpojuma mērogiem jābūt gara apstiprinātiem. Patiesi, vajag rast samērību starp paustajiem varenajiem mērogiem un gnomu valsti. Tāpēc nepieļaujams, ka ceļā lieto mērogus, kas atbilst gnomu valstij. Diženi ceļi prasa diženu izpratni.

231.

Tādēļ, ka Mūsu mācekļi nes sevī Brālības mikrokosmu, pret viņiem nav vienaldzīgu attieksmju. Tāpat viņos maz pamazām atklāj Mūsu Dzīves parašas – nebeidzamu darbu. Izjūta, ka pat zināšanas ir nepilnīgas. Vientulība un sajūta, ka uz zemes nav māju. Prieka izpratne – iespējamības apzināšanās nozīmē, jo labākās bultas reti sasniedz mērķi. Bet, kad redzam cilvēku sirdis, kas tiecas uz to pašu dārzu, kā lai neizjūt prieku! Bet bezbailība nebeidzamā darba priekšā sevišķi svarīga. Patiesi, apzinoties cilvēka aparāta nebeidzamās iespējamības, tas viegli.

232.

Iepazīstot patiesās vērtības, ikdienas ieradumi būsniecīgi. Vislabākā atbrīvošanās panākama salīdzinotniecīgo ar diženo. Nevajag domāt, ka ceļā uz Brālību nav jārunā parniecīgo. Ir taisnīgi nožēlot, ka Sadraudzības un Vienkopas pamati nav cilvēces izprasti. Sadarbības galvenie ienaidnieki ir mazie patības ieradumi.

Bet vai var domāt par Brālību, ja nav apjēgta pat sadarbība?

233.

Kosmisko spēku sadalījums pamatojas Magnēta nostiprinājumā. Brīvās kombinācijas noteic Sākotnes. Kad kombinācija prasa nozīmētās darbības pārsvaru, tad tiek likvidēta strāva, kas labākās kombinācijas vārdā pakļauta likvidācijas likumam.

Cilvēki, protams, tā pieraduši pie savas līdzsvara izpratnes, ka vienādi domā arī par spēka sadalīšanu. Bet šādam sadalījumam kosmiskie spēki nav pakļauti – tad Kosmā notiktu savstarpēja iznīcināšanās! Kā saprātīga darbība kosmiskais Magnēts taču nevarēja ierosināt savstarpēju iznīcināšanos, un Visuma jaunrade ir tik varena un vienmēr dominē viesulis, kas aizrauj Bezrobežībā!

234.

Šajā likumā pamatojas visas eksistences. Esamības skaistums izpaužas radošā Magnēta vadošajā principā. Šauri domājošam cilvēkam grūti izprast, cik brīnišķīgs šis

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

princips. Tikai augstāks gars spēj izprast šo spēku. Magnēta vadošais princips saplūst ar viņa apvienības spēku. Tāpēc jaunradi nostiprina principa spēks. Šis pats princips tuvina izredzēto garu cildenā piepildījuma mirdzumam. Kopā ar radošo Magnētu izredzētais gars, patiesi, iet augšup. Tāpēc Mēs sakām, kad tad esošais atspoguļo augstākos likumus.

235.

Saprātīga izpratne būs pati retākā īpašība, kuru Valdoņi novērtēs augstāk par daudz ko citu. Labāk ir grūtāk tuvoties lielajam, nekā viegli sasniegt mazo.

236.

Spriegumam pastāvot augstāko enerģiju asimilācija spēj izveidot jaunas enerģijas. Matērija un gars aug abpusēji. Kad gribas strāvas spriegums plūst paātrinātā tempā, matēriju absorbē gars un izpilda gara radītāja funkcijas, tad izveidojas izsmalcinātas formas. Gara Uguns spēks, līdzinās uguns spēkam, kas izkausē metālus. Tikai izkausējot iespējams noformēt jaunas kombinācijas. Gars, kas vēlas sakausēt savu enerģiju ir matērijas kausētājs. Kādās gan formās un apmēros gars spēj izkausēt izplatījuma matēriju un mūsu dzīves!

Apziņas kausēšanu jau sen uzņēmušies Valdoņi. Mūžība ir tā liesma, kurā bezrobežīgi formējas kombināciju jauni saskaņojumi. Meklējumi turpinājušies gadu tūkstošiem. Kad tie sākušies? Pagaidām sacīsim – mūžīgajā jauno formu vēlmē. Šādi plaši sapņi lai palīdz mums izveidot mūsu nākotni!

237.

Visniecīgākā salīdzinājums ar visdzižāko palīdz atrast līdzsvaru. Jebkurā grūtā ceļā pat gluda klints jau būs atbalsts. Bet gludu virsmu veido daudzas straumes. Tāpēc lai ceļinieks nedomā, ka tikai viņam grūti.

238.

Vai nav savādi, ka Visaugstākās Patiesības nepievērš sev uzmanību, bet visniecīgākās aizrauj visu tiekšanos? Vai gan cilvēki šādiem mēriem nemērī savu apziņu? Kas nu kad izdevis banalitātes likumus?

239.

Tālās pasaules, šis cilvēka dzīves nerealizējamais jēdziens pilda izplatījumu. Izplatījuma ugunij un tālo pasaulu kosmiskajam jēdzienam jādzīvo cilvēka apziņā kā tālam mērķim. Sapņojumu realizācija izprotama mietpilsoņu apziņai. Tālā mērķa realizācija tuvinās tālo pasaulu izpratnei. Izsmalcinātība un traukšanās uz izplatījuma uguni spēj atklāt ceļu uz tālajām pasaulēm. Visas pasaulu parādības spēj nostiprināt tikai augstākās harmonijas trauksme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Kāpēc jādōmā, ka tālo pasaulu formu pamatā ir formu dīvainība un visas uz zemes neparastās izpausmes?

Smalkākajiem jēdzieniem attīstoties atklāsies arī Kosmā nostiprinājies spēks un Bezrobežības sfēras nebūs tikai kosmisko pretekļu iespējas, bet cilvēku izpratnē kļūs par viņu ilgu zemi. Tāpēc apzinieties un pierodiet domāt par tālajām pasaulēm. Kā no tālēm atspoguļo staru, kā sirds atbilstoši, meklējot Bezrobežībā to izpausmi, kas nav izprotama zemei, bet izprotama atskārst spējīgam garam, spējīgam lidot uz augstākajām sfērām.

240.

Kad Kosmos nolēmis daudzveidīguma attīstību, tad kāpēc gan neattiecināt šo likumu arī uz augstākajām sfērām? Kosmosa skaistums daudzveidībā. Kosmos nemīl vienvēidību. Kosmos ieplūdis miljardu formu apziņā. Izmetiet no dzīves bailes no daudzējādu plūsmju sasniegumiem. Daudzveidības likums atceras visas Esamības formas. Un neradiet sev karmu, izdzenot no tekošās (pašreizējās) dzīves daudzveidības prieku. Ietverot apziņā daudzveidības principu, cilvēce varēs pievienot tālo pasaulu izpratnei jaunas formas. Jaunās pasaules izveido jaunas formas. Jaunās pasaules atjaunos izpratne, kas nav tāpatīga jums un jūsu veidojumiem, bet jūs ceļat jaunu celtni uz labākiem pamatiem.

Zinātne pēta pasaules vēsturi un zemāko izpausmju periodi konstatēti, tāpat arī pakāpeniskā attīstība. Bet paralelā augšupeja norāda nākotnes ainu, tāpēc lai ikviens nosprauž sev progresējošu līniju, kas ved uz kādu no augstākām pasaulēm. Jaunu Esamības formu izveidošanas zinātne dos cilvēcei Bezrobežības izpratnes izsmalcinājumu.

Patiesi, kāpēc gan paralelitāte, kad katram piešķirts giganta solis!

241.

Prasme izzināt, kur cildenais un kur sīkais, tiek kaldināta tajā pašā sirds ugunī. Nedomājiet, ka raksti sniedz tikai cildeno. Nepieciešams atšķirt, no kurienes nāk šie raksti. Nav mazums maldīgu, kaut arī jauku vēstījumu, kas aicina uz pasaules ārdīšanu. Vērīgums, lai saredzētu, kā rāpuļi lien, lai saduļķotu domāšanu. Netīrumi nav no Gaismas.

242.

Pērkona negaisa laikā ieteicams neskriet un izsargāties no straujām kustībām. Tāpat harmonisks noskaņojums ieteicams zemes negaisu laikos. Neslēpsimies zem spilvena, lai glābtos no pērkona. Nepievērsīsimies vissīkākajam, kad pie durvīm klauvē dižais. Vajag pārbaudīt sevi visdažādākajos apstākļos – šeit arī ir visdaudzveidīgāko iemiesojumu noslēpums. Bet cilvēki nespēj saprast, kādejādi karalis pārvēršas kurpniekā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

243.

Nav jātiecas uz jauno vienīgi pamatu noliegšanas dēļ. Mūsu padoms un pavēle ir izzināšana. Izzināšanai nav nekā kopēja ar nodevību un zaimiem. Tur, kur perinās neķītras runas, tur īstenu izzināšanu nemeklējiet.

244.

Kad Dievišķais savieno sfēras, tad visas enerģijas uzrāda maksimālo kāpinājumu. Visi lielie notikumi var izpausties tikai kāpinājumā. Un visas kosmiskās transmutācijas, tiklab fiziskās kā arī garīgās un planetārās, var nostiprināties tikai tad, kad saņemtas visas ugunīgās enerģijas. Iespējams zinātniski izsekot, kā kāpinās visi notikumi, kā apstiprinās gaisma un ēna. Ja cilvēce nepietiekami izprot Labā ceļu, tad, kaut arī pēc notiekošajiem ļaunā darinājumiem, iespējams norādīt uz diženo varoņdarbu un kauju. Patiesi, var mainīt Labā ceļu, orientējoties pēc tumsas darbības! Līdzsvara apzināšanās vien var jau virzīt cilvēci uz varenā Kosmiskā Likuma izpratni. Tikai Vareno Augstāko Spēku Apvienība var dot līdzsvaru. Jo mēs taču zinām, ka Spīdekļu pievilksme darbojas, abpusēji kāpinot savas enerģijas. Pasaule ir vienbūtīga. Makrokosms un mikrokosms ir vienbūtīgi. Un tādā pat mērogā, kādā gars kāpina savus spēkus ārdīšanai, tikpat spēcīgi gars var būt radītājs, un jaunrades spēkus kāpina Augstāko Pasauļu Spēki. Tā Makrokosms apvienots ar mikrokosmu.

245.

Dievišķā Sākotne, protams, izlieta visā esībā, un Tās Spēks spēj ir radīt, ir sagraut veselas pasaules. Tāpēc cilvēka apziņai jāpaceļ sava garīgā uztvere, lai pilnīgā saskaņā ar šo Spēku varētu radīt svētīgus cēloņus. Katrs svētīgo likumu pārkāpums izraisa smagas sekas. Jā, visam ir nozīme, un vērtība nav ārējā izpausmē vai lietā likšanā, bet vienīgi, kad tā ietverta apziņā.

246.

Jāuztver darbības jeb darba nozīme psihiskās enerģijas atmodināšanā un attīstīšanā, jo psihiskā enerģija prasa, pirmkārt, vingrināšanos. To nevar ierobežot gadījuma trauksmēm, tikai nemitīgs, sistemātisks jeb ritmisks darbs spēj ierosināt tās plūsmu. Pareiza psihiskās enerģijas apmaiņa balstās uz ritmu. Uzsveriet slinkuma kaitīgumu, kas, apturot psihiskās enerģijas rošību, sagrauj visu mūsu evolūciju un tādejādi, gala rezultātā noved pie pilnīga sairuma. Jau tagad sāk ievērot, ka visnodarbinātākie cilvēki dzīvo visilgāk, ja viņu darbs bijis ritmisks un viņi savu organismu nav pārāk saindējuši indēm. Vajag aizrādīt, ka katrā darbā jāieliek pilnīgas apzinātības sākotne. Tāpat arī tiekšanās uzlabot katra darba un rīcības kādību ir labākā metode psihiskās enerģijas pieaugumam un kāpinājumam.

247.

Grūts ir jautājums – ko uzskatīt par darba izpausmi? Mēs zinām, ka svarīga ir kādība, bet ne apjoms un daudzums. Bet jaunie ļaudis bieži neredz kādības un ārējā apjoma pazīme viņiem aizēno būtību. Aiz vieglprātības tie nodarbināti ziepju burbuļu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

uzpūšanā un trūdēšanas varavīksni tie notur par apskaidrības gaismu. Pat diezgan piedzīvojuši prāti nodarbināti ar mehāniskām aplēsēm būtības salīdzināšanas vietā. Kā tiem pasacīt, ka tikai kādība tos apskaidros un nostiprinās.

Protiet atšķirt dižus darbus no neatmodināmiem miroņiem.

248.

Nav mazums ļaužu, kas tuvojas Mācībai patīgos nolūkos, un kad viņu cerības neattaisnojas, viņi kļūst par Mācības nikiem ienaidniekiem. Mums ir tādas bēdīgas parādības piemēri. Tāpēc visi, kas tuvojas, jābrīdina, lai necer iegūt kaut kādas sevišķas privilēģijas vai zemes labumus. Viņu uzkrātā karma risināsies, bet neapšaubāmi, tā būs atvieglota, par cik viņu sirdis būs šķīstījušās, apziņa paplašinājusies un viņi pratuši iemiesot dzīvē Mācības dotos Padomus. Nepagurstiet atkārtot, ka visa mūsu laime ir garīgajā priekā, apziņas paplašināšanā, jūtziņas izsmalcinātībā un garīgā atdevē. Kas pazīst šos garīgos priekus, kas tajos nostiprinājies, tas ir jau atradis sevī Dieva Valstību.

249.

Nostipriniet apziņu par Mūsu klātbūtni jūsu dzīvē.

Šo spēku piesauciet savos darbos.

Līksmojiet sapratušie!

Dzīvojiet pilnu dzīvi un pārbaudiet.

Nesaprašanas gadījumos Mēs paskaidrosim dzīvē, bet ievērojiet.

Rādīsim brīnumus jūsu dzīvē, bet ieraugiet.

Turiet sirdi par galveno tiesnesi un ticību par spēku.

Esiet apmierināti par čukstos paustiem precīziem norādījumiem jūsu garam. Laimīgu ceļu uz Mani virzījuši draugi.

Vajag mācīt tiekties uz Manu Pasauli – uz Saprāta Gara Pasauli.

250.

Veltīgi jūs domājat, ka mūs var apgrūtināt ar rūpēm, bet vai tad mēs ne tādēļ šeit strādājam? Katras rūpes, kas skar gaišu pasākumu, mums ir tikai prieks. Tur, kur nav rūpju, nav arī mīlestības.

Negatīvs darbs, ja tas kalpo jauncelsmei, neeksistē. Bez tam, nekas noliedzošs vai nepatīkams nevar mūs nobaidīt, mūsu dzīve pilna lielu rūpju, grūti pat iedomāties – kādu rūpju! Kas attiecas uz to, ka Jūs rakstāt – “vieglāk jau pašiem kaut kā tikt ar visu galā”, tad, protams, vienmēr tiek ieteikta vislielākā pašdarbība un attapība radušos šķēršļu pārvarēšanā, ar ko gan citādi mēs uzkrājam mūsu pieredzi? Grūtā brīdī, kad visi līdzekļi būs izlietoti un Padoms pienāks, tad tā pielietošana tāpat prasīs attapību un prasmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Uz jūsu jautājumu vai “patība slēpjas iniciatīvā arī tur, kur tā izpaužas tikai vispārības labumam un kalpošanai? – Atbildēšu – protams, nē. Bet cilvēka daba ir tik sarežģīta, ka tikai šķīsta jūtziņa var izšķirt stimula godīgumu. Lūk, kādēļ visās mācībās tik neatlaidīgi tiek norādīts uz jūtziņas attīstību, bet kuras nevar būt patiesa garīguma. Cilvēku dabā gadsimtiem iesakņojusies tāda pašapmānīšanās, ka ne tik viegli pēkšņi kļūst par savu dzenuļu bezkaislīgu tiesnesi.

Katru darbību Lielie Skolotāji novērtē pēc tā, cik daudz pašai dziedības tā sevī ietver. Tādēļ tuvākiem līdzstrādniekiem jāiedziļinās kalpojumā ar pašuzpurēšanās apziņu un katram jādarbojas pēc iespējas labāk pie tiem vai citiem apstākļiem. Ne mums spriest, kurš vairāk vai mazāk izdarījis. Svarīga tā iekšējā uguns, kuru mēs ieguldām mums uzticētā darba izpildījumā. Laiks ir varens veidotājs, un tik daudz kas noskaidrojas un izveidojas visnegaidītākajās formās. Īsts mācekļis dzīvo ar sirdi, domā un spriež ar sirdi un pateicoties tam, viņš attīsta sevī to magnētu, kas piesaista viņam visus pienācējus, bieži pat viņu apgrūtinot. Lūk, pēc šī magnēta arī jāspriež par cilvēku. Magnēts veidojas un attīstās no daudziem uzkrājumiem un tādu magnētu nav iespējams noslēpt; ja jau parastais magnēts darbojas caur šķietami necaurļaidīgiem aizsprostiem, tad cik gan varenāks ir visietverošā gara magnēta spēks! Tādēļ vispirms sāksim rūpēties par savu magnētu un tā attīstīsim tā pievilkšanas spēku, lai būtu spējīgi dot to arī citiem, kuriem tā trūkst.

Labvēlība sadarbībai ļoti veicina šī spēka izpaušanos. Ļaudis pārveidojas, nākot saskarē ar vareno magnētisko auru. Protams nedrīkst gaidīt tūlītēju pārveidošanos, visā vajadzīgs laiks, bet ar sirsnību, ar abpusēju uzmanību var radīt brīnumus. Tādēļ visur vajag izpaust pacietību, tur slēpjas liela un pilnīgi nepieciešama disciplīna kā teikts: “Vislabākais ir tas cilvēks, kurš ir liels pacietībā.” Sekosim šim gudram likumam un paudīsim patiesu pacietību, jo laiks pašreiz tik bargs, tik varens, ka ne ar ko nedrīkst sarežģīt apstākļus.

251.

Pierādīsim samērību, Mācībā sacīts: cilvēku, kas nezina kas ir samērība, nevar atzīt par garīgu. Samērība ir zelta līdzsvars.

Vivekananda, runājot par Budu, sacīja – “Lielu Garu Sirds ir mīksta kā sviests, bet Viņi prot to disciplinēt” citiem vārdiem – pazīst samērību. Patiesi, Viņus vada samērība. Samērība robežojas ar mērķtiecību, kas valda visā Kosmā.

252.

Mana atbilde uz Jūsu jautājumu, kāda nozīme ir koncentrācijai uz mazo pirkstiņu, saņēma Skola tajā apstiprinājumā. Lai izvairītos no nepareiziem paskaidrojumiem, es vienmēr pārbaudu savas atbildes. Personīgi man gluži vienalga, uz ko koncentrēties, lai iegūtu zināmus rezultātus. Ticiet, dārgais draugs, ka visa tā aptieka, kas minēta daudzajās okultajās grāmatās, ir ļoti kaitīga, jo katra cilvēka attīstība ir individuāla. Pat fiziskajā medicīnā patentētos līdzekļus tagad daudzi apgaismoti ārsti atzīst par ļoti kaitīgiem. Amerikā atklājās bieži smagi saindēšanās gadījumi ar patentētām zālēm. Tāpēc vēl jo lielāka uzmanība jāpievērš metodēm tur, kur mēs pieskaramies

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

smalkajām enerģijām. Bet mūsdienu apziņas raupjums ir apbrīnojams un smalkajām izpausmēm tā mēģina pieiet ar cirvi.

253.

Par iedzīvošanos no Mācības grāmatām neviens ir nedomā. Viss pārdošanā ieņemtais nolemts nākošajiem izdevumiem. No savas puses varu sacīt, ka cilvēki neciena to, ko tie viegli vai par velti ieguvuši. Tā Agni Joga krievu izdevumā nav vairs gandrīz dabūjama, un mēs pazīstam patiesi tiecīgus cilvēkus, kas sēž un pārraksta uz mašīnas visu grāmatu. Lūk, šādi lasītāji ir vērtīgi. Vairums to, kam viegli grāmatu samaksāt, tikpat viegli noliek to plauktā un, varbūt, pat neizlasa. Patiesi tieksmīgais atradīs iespēju iegūt grāmatu.

254.

Kas sapņo būt labs, nav labs, bet kas apsūdz sevi nežēlībā, atzīst gara augsmi. Dvēsele nerūs un gars kristalizējas.

255.

Piemērošanās ir vislabākais spēku ietaupījums. Bieži jautā – kā attīstīt šo kādību? Piemērošanās attīstība, protams, notiek dzīves plūsmā. Visiem pazīstama sfēru robežu izjūta. Kad jūs iznākat no izrādes nama pelēkā ielā, jums liekas, ka notikusi krišana zemākā sfērā. Kad pēc svinīgiem svētkiem jūs atgriežaties parastajā darbā, jūs pārsteidz ikdienības skumjais izskats. Kad no aukstuma ieejat krāšņā namā, tas jums liekas kā pilnības vainags. Lēna piemērošanās rada maldīgu priekšstatu virknējumu. Šie meli dara jūs kautrus un neveiklus. Cilvēki zemu liecas afekta mirāžas priekšā. Viņi sašaurina savus priekšstatus nejausības priekšā, lai gan visam jānotiek otrādi. Stingri pieradinoties pretēji izjūtu uztverei, nejausības pakļaušanai. Viss ir gaidīts, jo viss ir apjēgts.

256.

Dīvaini skan jūsu korespondenta frāze – ka “ne tikai cilvēka apziņa, bet īstais cilvēks.” Bet apziņa taču arī ir, jā Jūs pareizi teicāt – īstais cilvēks. Un, protams, apziņai kā augstāko un zemāko enerģiju kopumam, jābūt savam apvalkam atbilstošam apziņas pakāpei un tam plānam, kurā dotais Ego vai apziņa atrodas. Apziņa glabā sevī visas noiето dzīvju pēdas, katras izpausmes zīmogus, kā arī katru domu un tiekšanos attīstīt plašākus apvāršņus. Apziņa barojas no “kausa” un sirds, un katra saspringta enerģija nogulsnējas apziņā, kas nesaraujami saistīta ar garu. Jo gars atdalījies no ķermeņa, saglabā visu augstāko un zemāko enerģiju kopumu. Patiesi gudri vada Skolotājs, norādot uz dzīves transmutācijas apstiprinājumu. Tieši gara nemirstībā ir ieguldītas visas dzīvo enerģiju parādības. Kādi ir uzkrājumu nogulsnējumi – tādi būs nākošie kristāli. Un doma, un sirds un radīšana un visas citas izpausmes savāc šo enerģiju. Viss gara ugunīgais potenciāls sastāv no dziedinošo enerģiju izstarojumiem. Tādēļ runājot par garu un apziņu, tie jāpieņem kā visaugstāko izpausmju kristāls. Senie zināja par gara skaidrumu, un gars parādījās kā uguns vai liesma visos augstākos izpaudumos. Tādēļ tik svarīgi saprast ugunīgās transmutācijas patieso

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

nozīmi. Patiesi, gars un matērija izsmalcinās vienotā straujā pacelismē sasniegt ugunīgo apziņu.

257.

Visiem nopēlējumiem atbildēsim kāda liela Domātāja vārdiem: “Tas, kas pielāgojas pūļa domām, nekad nepacelsies pāri pūlim.” Nezinu bēdīgāka likteņa, kā palikt pūļa vidū! Tāpēc mēs mierīgi noraugāmies uz visiem ļaunprātīgajiem iztulkotājiem. Ir cilvēki, kas tiecas pēc zelta kroņiem, bet citi visu savu tiekšanos atdod ne cilvēku rokām darināta kroņa un tāpēc mūžīga kroņa iegūšanai.

258.

Tikai mietpilsonis naivi domā, ka vienīgi draugi palīdz celt cilvēku, un tur, kur Gaisma, nekas ļauns nevar tuvoties. Nekad šāds mietpilsonis neatskārīs, ka vienīgi antipodi ceļ viens otru. Mērenie sekotāji kā bezveida masa, paliek bešā un tieši viņi pēc apokalipses, tiks izspļauti no laiku mutes.

Grūti mietpilsonim izaugt līdz izpratnei, ka vienīgi caur šķēršļiem mēs augam.

259.

Gudro Nolikumu lietā likšana palīdz neizlaist no acīm mērķi. Pieredzējis strēlnieks droši raida bultu, bet mazdrosmīgā roka dreb. Nav iespējams sasniegt mērķi maldoties un svārstoties. Katrs diženuma pazeminājums pilda garu ar svārstību. Cēlais diženums ir Vairogs pret visiem maldiem. Cilvēks iet taisni uz Daiļo. Tas nenovērsīsies no Daiļā, tas nezaimos Daiļo.

260.

Patiesi, tikai necīgu apziņu var apgrūtināt Guru vara. Jo kas tad ir Guru vara – Hierarhu vara? Hierarha vara nav valdīšana, uz kuru tiecas viss zemākais. Hierarha un Guru vara nav tirānija. Šī vara ir augstākā zināšana. Ir teikts: “Hierarhs izlieto varu kosmiskai augšupejai. Patiesi, Cilvēces Brāļiem ir šis spēks, ejot kopā ar Kosmisko Magnetu.” Hierarhs un Guru ir tie pieredzējušie Stūrakmeņi, kuri postošā vētrā pāri visiem dragājošiem viļņiem, pāri visiem zemūdens rifiem ved viņiem uzticēto laivu, kurā “vērtīgas kravas” veidā, varbūt, mums visiem ir sava vieta. Tādēļ neaizmirsīsim to un neapturēsim Roku, kas saspringta glābiņu nesošā vadībā! Vara un valdīšana ir divi dažādi jēdzieni. Valdīšana ir pati zemākā apziņas izpausme, jo to ir radījis visbriesmīgākais, visu izslēdzošais egoisms. Turpretī vara, kas apgaismota ar Augstāko zināšanu un sirds spriegumu, ir vislielākais upuris. Atcerēsimies grāmatu “Par Uपुरi.” Vadītāja Simbols vienmēr ir bijis Sirds.

Sajūti to ar sirdi to prieka varu, kas slēpjas uzticībā un mīlestībā uz Vadošo Roku. Apliecinu ar gara un sirds zināšanu, ka jums nav lielāka Drauga un Gādnieka.

Sapratīsim, cik necīgas ir visas mūsu dāvanas, ja vien tādas mums ir, glābjošā Spēka un nenovērtējamā devuma priekšā. Paplašināta apziņa to sapratīs. Jo neviens nav

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

pazemināts, visi ir paaugstināti, visiem ceļš atvērts uz augstākiem sasniegumiem, ja vien paši neatgrūdisim iespējas.

Ir brīži grūtās kalnu pārejās, kad var virzīties tikai uz priekšu, kad katra apstāšanās draud ar bojā eju. Akmens, kas kustās zem kājām, ilgi nenoturēs to, kas apstāties. Pašreiz mēs esam tādā augšupejā un tādēļ mums atvērts ceļš tikai uz priekšu, bez šaubīšanās, bez nožēlošanas, bez atskatīšanās un dāvanu sainīšu pārskaitīšanas. Katra šāda doma piekārs savu svaru pie kājas un apgrūtinās bīstamo augšupeju. Mums ir nepieciešami mīlestības un uzticības spārni uz Vadošo Roku, lielās Kalpošanas prieka spārni. Katra Mācības vārda pielietošana dzīvē bezgalīgi atvieglos mūsu svaru.

Ar sirdi lūdzu, atmetiet jebkuru iedomību, jebkuru domu par jūsu dāvanas vienreizīgumu, katru šaubu domu un aizdomību, jo mūsu priekšā ir pārāk bargs un atbildīgs laiks. Un vai tad tik garš un ilgs ir šis cīņas laiks, jo gandrīz puse jau noieta un patiesi, neviens neko nav zaudējis. Nākotne ir tik plaša un skaista, tādēļ ļaujiet savus vārdus ierakstīt lielās evolūcijas līdzstrādnieku rindās.

Kas var būt augstāks un skaistāks par sadarbību lielajā tautu kultūras celtniecībā!

Cik daudz brīdinājumu un zīmju ir sūtīts par tuvojošos bargo laiku. Bet liela ir cilvēku neprātība! Atceros, lasīju kādā zinātniskā žurnālā, ka kāds ziemeļu pētnieks pētījis vulkānu darbību un konstatējis, ka visa vulkāniskā josla pašreiz izrāda neparastu saspringtību un visi tā saucamie apdzisušie perēkļi sāk no jauna atmosties savai ugunīgajai dzīvei. Pie kam negaidītas uguns izlaušanās parādās pavisam jaunās vietās. Visbīstamākās izlaušanās ir okeānu dziļumos. Zinātnieks savus secinājumus noslēdz ar pieļāvumu par gigantisku planētas kataklizmu un ne visai tālā nākotnē. Bet ļaudis arvien vēl negrib saprast, cik nemājīgi kļuvis uz mūsu planētas, un kur jāmeklē tuvojošā bargā laika cēlonis.

5.nodaļa: Veiksmes ķīla un Gara cildenums

261.

Atziņai uzmirdzot rodas pirmais labā un ļaunā jēdziens, un apzinīgā griba jau sāk virzīt cilvēku uz vienu vai otru pusi.

262.

Veiksme slēpjas paplašinātā apziņā, neiespējami ir pievērsties klāt, ja ir bailes. Drosmes stars vadīs pāri šķēršļiem, jo īpaši tagad, kad pasaule zina, ka asins sēkla aug, zināšanu sēkla aug, daiļuma sēkla aug!

Ja ceļš nosēts kauliem, var iet droši; ja tautas runā dažādās valodās, tātad var atvērt dvēseli, ja jāsteidzas tad tas nozīmē, ka kaut kur jauna pajumte gatava. Esiet svētīti šķēršļi, jo pateicoties jums mēs augam!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

263.

Kaut cilvēki arvien atcerētos, ka tie staigā pa bezdibeņa malu! Jo tā tas arī ir. Kuru katru mirkli viņus var aiznest veiksmīgs vai neveiksmīgs pagrieziena. Tālab – vai gan nav iespējams paturēt prātā šo saiti ar kosmisko plūsmu, lai bez nodrebēšanas varētu ieskatīties bezdibenī, tomēr katru brīdi atceroties tā esamību.

264.

Pārbaudījumi, ko uzliek Lielie Skolotāji, ir pārbaudāmā mācekļa nostājas un atjautības novērošana visās dzīves norisēs, un bieži vien no izskata niecīgās, protams, mūsu ierobežotajā zemes niecīgā un diženā izpratnē.

265.

Izplatījuma uguns izkausē visus sakrājumus. Bet kādu aizsprostu gan ceļ cilvēki un kā tie pieblīvē izplatījumu ar neizpratni un apziņu, kura tik maz ietver Kosma celtniecības darbu! Kā gan iespējama jauncelsme, neatzīstot Augstāko Vadītāju! Kā gan veidot, nejūtot pavedienu, kurš saista ar Hierarhu? Kā var cerēt uz sūtijumiem, ja gars neatveras pretī Gaismai? Vienīgi pakļaujoties Hierarhijai un pildot pausto Gribu, var patiesi gūt veiksmi un sasniegt visu, kas apstiprināts.

266.

Kur meklējama veiksmē? Daži domā, ka nemitīgā visa jaunā iepazīšanā. Vai šāda tiekšanās nebūs vienpusīga, un vai nevajadzētu tai pievienot vecā sakārtošanu. Ne reizi vien nācies pārliecināties, ka cilvēki abstrakti tiekdami uz kaut ko jaunu, mājājuši joprojām vecajā cūku aizgaldā. Dažs lasa lekcijas par tīrību, bet pats ir ļoti netīrs. Vai tāda lekcija pārliecinās? Vai – sliņķis aicina darbā, bet kas gan tam ticēs? Nebīsimies atkārtot šādus primitīvus piemērus, jo dzīve pilna ar tādiem.

Kas domā par harmoniju, tas zina, ka tā māja nav jauna, kur atrod patvērumu vecās saslaukas. Pie tam bieži redzams, ka daiļi sasniegumi novīst, jo nespēj augt gruzos. Ne tik vien skumji ir redzēt šādu derīgo sasniegumu likteni, bet bēdīgi, ka to trūdēšana uz ilgu laiku piegrūžo jau ievirzītos ceļus. Lūk, kāpēc runāju par līdzsvaru.

267.

Gudro Nolikumu lietā likšana palīdz neizlaist no acīm mērķi. Pieredzējis strēlnieks droši raida bultu, bet mazdrosmīgā roka dreb. Nav iespējams sasniegt mērķi maldoties un svārstoties. Katrs diženuma pazeminājums pilda garu ar svārstību. Cēlais diženums ir Vairogs pret visiem maldiem. Cilvēks iet taisni uz Daiļo. Tas nenovērsīsies no Daiļā, tas nezaimos Daiļo.

268.

Jautās – ja Hatha Jogai vajadzīgi ķermeņa vingrinājumi, vai arī citām Jogām vajadzīgas šādas kustības? Tās neizdarīja ne Arhāti, ne varoņi. Patiešām, viņiem bija gara pārbaudījumi, kas ne vien pakļauj ķermeni, bet aizvieto viņiem miesas vingrinājumus. Tikai gara atzīšana var aizvietot visu pārējo.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

269.

Kad jūs pamatīgi pārdomāsi doto Mācību, Jūs sapratīsiet arī manu atbilžu skopumu uz Jūsu uzstādītajiem jautājumiem. Jo Mācība vispirms rūpējas par augstākās psihiskās enerģijas attīstīšanu cilvēkā, bez kuras visprecīzākais un smalkākais aparāts paliek bez pielietošanas. Pašreiz mehānikai ir jāieiet jaunā fāzē, kad visiem tās aparātiem būs nepieciešama psihiskās enerģijas starpniecība, kuras pievadītājs ir cilvēks. Un tad radīsies arī vajadzīgā cieņa pret šādiem svētās uguns nesējiem. Viņi tiks uzskatīti kā patiesā (īstā) valsts bagātība.

Tādēļ tikai tas, kurā ir šīs enerģijas krājums, un kurš atrodas saskarsmē ar šī spēka rezervuāra Sargātājiem, var tuvoties šo palīgvadītāju – aparātu atrašanai. Tādēļ Mācība tik daudz apstiprina un uzstāj par apziņas tīrīšanu un paplašināšanu, un savu jūtu izsmalcināšanu, bez kā nevar notikt nedz augstākās psihiskās enerģijas uzkrāšana, nedz arī pareiza saskare.

270.

Cik daudz daiļuma un prieka ir tādā dzīvē, kura sev par mērķi ir uzstādījusi sadarbošanos ar Gaismas Spēkiem vispārības labā! Un šis prieks, pirmkārt, pastāv lielajā atbrīvotībā no pieķeršanās dzīves sīkumiem. Un šī atbrīvošanās nāk, ja apziņā ir nodibinājusies nepārtraukta domāšana par izvēlēto Ideālu un sirdī deg padevības un pateicības uguns uz To, kas mūs Aicinājis. Īstie mācekļi ne tik vien nomet šo smagumu, bet viņi vēl iemācās mīlēt visus ceļā sastopamos šķēršļus, visas ciešanas, kas tos skar, jo tie kā šķēršļi tā ciešanas, patiesi ir mūsu skolotāji un iesvaidītāji tālākajās gara zieda atvēršanās mistērijās. Tie, kas apgalvo, ka garīgo izaugsmi var sasniegt bez ciešanām, runā briesmīgus melus. Bet šīs ciešanas pārvēršas priekā, jaunā garīgā pacēlumā, patiesas mīlestības uguns gadījumā. Viegls un ātrs ir sirds un padevības ceļš, kas pārvērš visus ērkšķus ziedošā dārzā. Bet visi pārējie ceļi ir grūti, līkumoti un mokoši gari. Tādēļ arī Lielā Skolotāja Aicinājums ir Mīlestības Aicinājums.

Ja esat šo ceļu izvēlējušies, tad sargieties novērsties no tā, nekas cits neiznāks, kā vien sabrukums. Ir daudz cilvēku, kuri vēlēdamies sagrābt pēc iespējas vairāk, steidzas mainīt dažādus ideālus, dažādas Mācības. Un šī dzīšanās pēc jaunā pieņem slimīgu veidu, līdzīgu prāta vai reliģiskam skurbumam. Tiem ir jādzird vienmēr kas jauns tikai tādēļ vien, lai izjustu pārejošu nervu satraukumu, un tikko viens uzbudinājuma iespaids izsīcis, tie gatavi jau citai aizrautībai. Tā ir zināma veida prāta apreibināšana un ar to tad arī visi viņu sasniegumi izbeidzas. Bet ir dvēseles, kuras līdzīgas Austrumu pasakas pārlei – “šī pērle dzīvo jūras dzelmē un paceļas tās virspusē, lai uztvertu lietus pielienu tad, kad uzlec zvaigzne Svati. Tā peld pa jūras virsu, plaši atvērusi savu gliemežnīcu, kamēr tai izdodas notvert lietus pilienu. Pēc tam tā nogrimst dzelmē līdz savai jūras gultai un paliek tur, kamēr no šī piliena izveido brīnišķu pērli.” Īstajiem mācekļiem jālīdzinās pērlei un kad tie ietvēruši ugunīgo Tēlu savā būtnē, tiem uzņemot Viņa Mācību, jāizveido sava gara brīnišķā pērle.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Sevišķi šī tiekšanās uz vienīgo Tēlu ir vajadzīga pirmajās pakāpēs. Jo, tikai stabili ielikuši pamatu, mēs varam, nekaitējot savai celtni, papildināt to ar ornamentiem, kurus varam atrast arī citās Mācībās.

271.

Tādejādi izmainīsies visas esamības psiholoģija. Jūs jau spējat negarlaikoties, kaut arī atrastos nepieejamās alās. Jūs jau pazīstat bezbailību, atrodoties pat Armagedona pirmajās rindās. Jūs jau pazīstat pacietību, pat pasaules vētrām plosoties. Tā daudzas kādības jau ieiet jūsu dzīvē un nes līdzī neiznīcināmus uzkrājumus. Tie arī ir īstās bagātības sākums.

Neparastie ceļinieki

272.

Ceļinieks nevar paredzēt visus satikšanās gadījumus, bet viņš var rast laiku novērot tos, ko satiek krustceļos. Nav jānoskumst, ja ceļinieks pamazām paliks vientulībā, jo ir takas, pa kurām daudziem grūti iziet. Uzmanības pievēršana mērķim pievedīs jaunus ceļa biedrus. Ir nepieciešams cieši paturēt acīs ceļa mērķi.

273.

Cilvēkus, kas nes sevī brālīgu sadarbību, var novērot jau no agras bērnības. Parasti tie krasi atšķiras no savas apkārtnes. Viņu vērtīgums ir augsts un jūtīgums spēcīgs. Tos neapmierina viduvējība un vispārpieņemtajās izpriecās tie jūtas vientuļi. Var novērot, ka tie nes sevī it kā kādu iekšēju uzdevumu. Savā apziņā tie spēj daudz ko redzēt un novērot. Parasti tie ir žēlsirdīgi, it kā atcerēdamies šīs kādības vērtību. Tie ir sašutuši par rupju izturēšanos, it kā saprotot visu šīs īpašības zemiskumu. Tie koncentrē uzmanību uz mīļotiem priekšmetiem, bet kā savā vidē nes aprastus un svešādus tos ielenc skaudība un nelabvēlība. Nav viegli dzīvot cēlākai apziņai, bet tā nespēj apmierināties, kad noliedz visu, kas ved pie Gaismas.

Šādi izredzētie nav bieži sastopami. Un bieži tos nepazīst. No tālienes tie nes līdzī sapni, kas citu cilvēku acīs dažreiz līdzinās neprātam. Senatnē ir cēlies svētā neprāta nosaukums. Nereti gudrību dēvēja par neprātu. Tā cilvēki nosauc arī katru cēlāku apziņu. Neuzskatīsim šīs aksiomas par vispārzināmām, jo tieši tās gadusimtiem paliek novārtā.

Tik grūti Brālības jēdziens ieviešas apziņā.

274.

Par kultūru runā daudz, bet arī šo pamatu nevajag sarežģīt. Dzīves uzlabošanu un tikumības pacelšanu vajag izprast vienkāršāk. Ikviens, kas iepazīs labāku dzīvi, būs jau saudzīgs pret visu daiļo. Jābūt labākiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

275.

Ja pat vienpatīga psihiskā enerģija ir fiziskās veselības profilakse, tad cik gan daudz spēcīgāka būs apvienotās enerģijas ietekme. Brālības jēga ir sākotnīgās enerģijas apvienošanā. Tikai apziņas paplašināšanās palīdzēs apjēgt enerģijas harmonizācijas nozīmi. Visos dzīves plānos tā izpauž savu svētīgo spēku. Jums, protams, ne reizi vien jautās, kā attīstīt psihisko enerģiju un kā iepazīt tās derīgumu? Bet jau pietiekami sacīts, ka sirds, kas tiecas uz visas dzīves augstāko kādību, ir psihiskās enerģijas vadītājs. Nekāda piespiesta konvencionāla sirds rosības izpausme nav derīga. Sirds ir visneatkarīgākais orgāns, tai var ļaut brīvi tiekties uz labo, un tā steigsies pildīties ar enerģiju. Tāpat arī vienīgi draudzīgā kopībā var ievākt apvienotās enerģijas augļus. Bet šādam nolūkam vajag apjēgt, kas ir satiecība.

276.

Apvienībām, ko dēvē par ticības sadraudzībām, vajadzīgi ļoti īsi statūti, bet Brālībai nevar būt rakstīti likumi. Brālība nevar balstīties uz konvencionālas piespiešanas. Jau pats vārds ierobežojums neiekļaujas Brālības bezrobežības jēdzienā.

Kas izprot Brālību kā jūgu, lai ātrāk aiziet. Kas grūtsirdīgi noliecas Brālības Vārtu priekšā, lai ātrāk griežas atpakaļ. Prasme priecāties par Brālību ir jau gudrs prieks.

277.

Pievienoju sirds lūgumu Skolotāja norādījumam par neatliekamību sākt jaunu pakāpi. Kā tad izpaudīsies šī jaunā pakāpe? Ne jau izsaucienos un sajūsmā par Mācības gudrību un skaistumu, ne uzticības un jaunas izpratnes apliecinājumos, bet darbos, kas atbilst Mācībai un tās jaunai izpratnei. Tātad sāksim pielietot Mācību dzīvē, nodibināsim Hierarhijas godināšanu un labvēlīgu saprātīgu sadarbību. Pārdomāti un rūpīgi izpildīsim dotos uzdevumus.

278.

Laiks atskārst, cik ļoti cilvēku ceļš tiek virzīts uz sadarbību. Valsts nebūs stipra, neapstiprinot sadarbību. Ne nereāls sapņojums, bet evolūcijas termiņa prasība. Tāpēc neuzskatīsim par abstrakciju, kad mums piedāvā glābiņa līdzekli.

279.

Cilvēkiem nav iespējams saprast, pēc kādām pazīmēm novērtēt darbības. Lūk, spīdoši izteikta doma, bet Augstākā novērtējumā tā netiek atzīta par teicamu. Turpretī neveikli izteikta kautrīga doma izpelnās līksmu uzslavu. Paviršam novērotājam šāds novērtējums neizprotams. Spīdēt mēdz neīsti akmeņi. Dziļdomība var izpausties ļoti savdabīgos vārdos. Kur vairāk iekšējās degsmes, tur jābūt arī uzmundrinājumam. Kad runāju par vienkāršību, tad ar to domāju tiešu spēju pārliecināt. Kad ir runa par tautas līmeņa pacelšanu, tieši nepieciešama ir vienkāršība, kas patiesi pārliecina. Šāda kādība jāpieņem ne tik vien ar prātu, bet tā jāiemīl ar sirdi, no tās izaugs ir sadarbība, ir Brālība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

280.

Daudzi lasīs par Brālību. Daudzi pārrunās šo priekšmetu. Bet vai daudzi Brālības pamatus liks lietā dzīvē? Ne lasīšana, ne sarunas vajadzīgas, bet brālīgu attiecību uzdzirkstījums. Tāpat arī vajadzīgi mēģinājumi ar domas enerģiju, un ja arī tie nedotu spīdošus panākumus, tad tomēr tie pildītu izplatījumu un palīdzētu kādam nezināmam. Lai atmet tukšos iebildumus ka kaut kas nav izdevies. Šodien neizdevās, lai rīt uzziedētu jo krāšņāk.

281.

Tāpat jāizprot savstarpējās cieņas nozīme, kas ir Brālības pamatā. Jāatzīst savstarpīguma dziļā jēga, kad spēki desmitkāršojas. Brālis nenosodīs brāli, jo zina, ka nosodīšana ir trūdēšana. Brālis gudri palīdzēs katrā ceļa pagriezienā. Tātad, sadarbība ir, vispirms, zinātniska darbība.

282.

Izplatījuma aicinājumi atlido uz Zemi visnegaidītākajos veidos. Pavēlošais aicinājums uz draudzīgumu un savstarpēju saprašanos sasniedz dažus cilvēkus. Bet pievērsiet uzmanību šādu sasniegumu negaidītam raksturam. Ja pasaules kartē atzīmētu vietas, kur Mūsu aicinājums izprasts, tad rastos visai negaidīts zīmējums. Turklāt atradīsies cilvēki, kas atkārtos par to pašu bez kādas izpratnes. Dažreiz nesaticības sējēji labprāt parunā par draudzīgumu. Trūkst pašas vārdu jēgas, un saprašanās vietā izaug negants naidis. Bet pāri visiem šķēršļiem skan aicinājums uz draudzīgumu un savstarpējo saprašanos. Neizprastais šodien aizsnieg rīt.

283.

Brālīga Kalpošana var sākties tur, kur atmesta savstarpēja nosodīšana. Pārrunāšana nav aprunāšana. Varbūt brālīgas darbības, kas tūdaļ nav izprotamas. Var apjautāties par cēloņiem, bet nedrīkst nezināšanas dēļ izsacīt nosodījumu, kas līdzīgs asam nazim. Brāļi tik ļoti ciena cits citu, ka tiem necelsies aizdomas, ka brālis ko necienīgu nodarījis. Tie izpratīs ikkatru stāvokli un domās kā palīdzēt. Šādā sadarbībā nebūs ne mazākās piespiešanas. Bet savstarpējā saprašanās nerodas mirklī – jāpaiet zināmam laikam, lai centri harmonizētos. Tāpēc senatnē noteica zināmu laiku kā pārbaudi jaunatnācējiem. Šajā laikā tie varēja atstāt Brālību bez smagām sekām. Terminš varēja būt no trim līdz 7 gadiem, bet pēc tam nodevība jau radītu vissmagākās sekas. Tas nav jāatzīst par cietsirdību, jo negaisa laikā bēgošo var nospert zibens. Pats bēgšanas ātrums tikai pavairo briesmas.

284.

Izvilkums no kādas sarunas: “Paši pūļa kliezieni sagatavojuši Lielajiem Skolotājiem sevišķas ciešanas. Pūļi, tie paši pūļi, brēca pēc troņa un arī steidzināja soda izpildīšanu. Tā tie savdabīgi veicināja pravietojumu izpildīšanos. Nav iespējams iztēloties, kāda karma gulstas uz daudzajiem neprātīgajiem! Tagad daudzi var atcerēties notikumus, kas gulstas uz daudzu paaudžu pleciem. Kad ieteicu atturēties

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

no neprātīgām domām un vārdiem, tad tādejādi lūdzu padomāt par nākotni. Skolotājs varēja veikt varoņdarba Ceļu arī bez puļa rēcieniem, bet tieši Viņa izdziedētie pildīja izplatījumu ar draudiem un lāstiem. Šādu brīvās gribas izpausmi var apzīmēt daudziem vārdiem, bet tomēr tā paliek brīvā griba. Ir pareizi ieskatīt brīvo gribu par augstāko dāvanu, bet cik saprātīgi jāliek lietā šis vērtīgais dārgums!

Neuzmanīgs vārds, kaut pats par sevi labs, bet pasacīts nevietā un ne pēc klausītāju apziņas, vairo ienaidnieku rindas. Tāpēc tik svarīga ir atturēšanās no svētnoslēptā atklāšanas. Patiesi, zinātājs izprot vārdu nozīmi un prot sargāt uzticēto.”

285.

Santana – dzīves plūsma daudz ko pārveido un nosaka, bet tomēr paliek vieta arī brīvajai gribai. Spīdekļu stari nosaka daudz ko, bet stiprai saitei ar Augstāko Pasauli arī šajā apstākļi būs vislielākā nozīme. Var saprast, ka visās ticībās Mācībai par Vadītājiem ir svarīga nozīme. Cilvēkiem jāsaprot, ka viņiem tiek dota iespējamība ar Augstāko Vadītāju palīdzību paiet garām visām plaisām un visām aizām, bet nevajag atgrūst Palīdzības Roku. Vajag iemīlēt vadītāju ar visu sirdi. Ne jau ar zemes līdzekļiem palīdz Vadītājs, tāpēc iejūtīgi jāapzinās šāds ugunīgs pavediens. Ja acis atvērta, visā dzīvē iespējams saredzēt brīnišķīgu aizsardzību. Pati Santana nav stiprāka par Augstāko Pasauli izpausmēm.

286.

Ir pamācoši vērot, kā cilvēki tiecas pēc zināšanām, sapņo par dažādiem atklājumiem, bet pietiek viņiem parādīt jauno Visaptverošās Patiesības aspektu, kas atšķiras no viņu iesakņojušamies priekšstatiem, lai visa viņu būtne satrauktos un sāktu kāpties atpakaļ. Viņi ir pilni iedomības un mīl atkārtot – “cilvēks ir dabas valdnieks.” Bet aizrādieliet viņiem, ka cilvēkam patiesi ir dota iespēja kļūt par dievišķu radītāju – Dievcilvēku, un viņi tūdaļ ar niknumu uzbruks jums un centīsies vēl ciešāk pieķerties savam vecajam jūgam, ko sauc par bailēm no jaunā un neaptveramā.

Apziņas augšana – visgrūtākais process. Kā agrākos laikos, tā arī tagad Lielie Skolotāji ir devuši dažādus patiesības aspektus. Šeit slēpjas liela līdzcietība un liela gudrība. Apziņas Šķīstīšanai un domāšanas pārradīšanai ir jānotiek, bet mēs zinām, ka pat glābjošu zāļu liela deva bez pietiekošas organisma sagatavošanas var izsaut pilnīgi pretēju efektu.

287.

Pēdējo reizi pievērsīsimies draudzīgumam kā dzīves pamatam. Draudzīgums nav ne dusmu sārtums, ne bālums. Draudzīgums nav aizsegs. Draudzīgums nav nodevības maska. Draudzīgums nav laipna grimase.

Draudzīgums jāizprot kā neviltotas sirsniņas jūtas. Ir daudz kļūdu attiecībā uz draudzīgumu, jo cilvēki pieraduši mēģināt arī paši sevi. Bet ja draudzīguma kādība nepieciešama Ugunīgajai Pasaulei, tad tam vajadzīgs patiess godīgums. Uguns, vispirms, nemīl svārstīšanos. Tāpēc jāizprot draudzīguma kādība visā pilnībā. Nav

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

jādomā, ka draudzīgums ir kāds sasniegums. Nedrīkst slavēt par draudzīguma kādību, jo tā nav atdalāma no apziņas paplašināšanas.

Nebaidīsimies, ka cilvēki vispār nespēj atgriezties pie draudzīguma, ikvienā no mums tā ir pietiekami, tāpēc arī par citiem domāsim to pašu. Bet neizvērsīsim šo ugunīgo kādību glēvulībā, verdziskumā un nožēlojamā liekulībā.

Ja jautās – kas visvairāk traucē visus labos pasākumus? Atbildiet – draudzīguma trūkums. Bez draudzīguma nav iespējami ne jaunrades sasniegumi, ne sadarbība un, protams, arī ne Vienkopa. Var novērot, ka draudzīgums desmitkārt atvieglina darbu, un, liekas, kas gan ir vienkāršāk, kā trauksmīgā darbā tuvākam vēlēt tikai labu un sekmes! Prieks ir paustā darba rezultāts. Prieks ir dižens palīgs.

288.

Tad jūs jautājat – “ja cilvēkam, lasot Mācību, iekšējais saviļņojums dažreiz izrieš asaras, vai arī šeit saskatāmas psihisma iezīmes?” Saviļņojumu, kādu izjūt sirds, lasot Mācību, protams, nevar nesaukt par psihisma zemākā aspekta izpausmi.

Bet vajag sevi ļoti apvaldīt, jo iespējams tā paļauties šai saldajai izjūtai, ka pašam nemanot var zaudēt varu pār savām izjūtām un līdz ar to zaudēt darba spējas. Šādi gadījumi bijuši, tāpēc visās Mācībās ir norādījumi par līdzsvara un savu izjūtu pilnīgas disciplīnas nepieciešamību. Bija laiks, kad arī es vēlējos dzīvot tikai gara jūsmā un gremdēties kosmogonijas noslēpumos. Un tad man atgādināja pārdzīvojamā laikmeta bardzību – “atkal aizmirsuši par Dieva kauju, neviens nesēd skolā ienaidnieka uzbrukuma laikā utt. Tā no sajūsmas mani atgriezta pie Zemes un Zemes lietām. Un iemācījās rast prieku visgarlaicīgākā darbā rutīnā, katru darbu nolikt uz mīlestības kalpojuma altāra... Pienāks laiks, kad būs iespējama arī aiziešana vientulībā, lai jūsmotu garā, bet tagad bargs laiks, un visi, kas atrodas Lielajā Kalpošanā tiek aicināti apjost savu bruņojumu, - vēl nepieredzētā kaujā!

289.

Pat visabstraktākie jēdzieni pielietoti. Agni Jogā, top sajūtami un iedarbīgi. Sirsnīgums, tā saucamais godīgums, kļūst neaizstājams. Izmēģiniet patiesu sirsnību vēstījumu gadījumos uz attālumu un pēc tam novērojiet starpību, kāda radusies ienesot personīgas jūtas, nepacietību vai īgnu sapīkumu, nemaz nerunājot par tīšu nolūku. Šīs īpašības laupa rezultātam vērtību. Pie tam izceļas ļaunums, kas bieži vien nav vairs labojams. Kurpretīm sirsnīgums, kā šķīstītājs, ienes kristaliskumu, kas apskaidro apziņu tāpat kā gāze dod liesmu. Tā var veicināt sekmes, liekot lietā tā saucamo godīgumu.

290.

Vajag padziļināt tieši labvēlīguma ceļu. Tas apstiprināts kā mūsu esamības būtiskums. Neaizmirsīsim šo talismanu ne uz mirkli. Tas ir kā brīnišķīgs akmens, kuru jūs pazīstat. Neaizmirsīsim akmens kādību un apstiprināsim to ar mūsu karogu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

292.

Kāpēc iet klusēšanas ceļu?

Dzer dzīvē no skaņu un krāsu avota –

Stiprinās smadzenes.

293.

Esiet priecīgi. Esiet, esiet priecīgi ne jau tādēļ ka vēlaties, bet gan garā tiekdamies. Esiet priecīgi ne savu senču vēlēšanās priekā, bet tā, kā pavēl visa jūsu apziņa, lai veidotu to gaišo pavedienu, kas vieno visas pasaules. Esiet priecīgi ne par darbu veiksmi, kas jau izplēnējusi, bet gan jauzdami nolikto, kas jau iezīmēts Nākotnes vīstokļos. Esiet priecīgi ne mieru vēlēdamies, bet saviļņojiet stihijas, jo tikai saviļņota stihija jums kalpos, jo nevar piespiest nedzīvo atdzīvināt dzīvo. Tā saprotiet, ka prieks ir sevišķa gudrība, un neatstājiet Gaismas ugunis virs mielasta atliekām.

Nav nozīmes ar Zemes jūtām izjustajam, bet liksim lietā visu Gaismas daļu līdzkalpošanu. Jūs gaidāt Mani, gaidāt palīdzību parādāties, bet lūk, nezināt kur tieši vajadzīga palīdzība, un kad ieskenēsies pēdējā kaujas stunda. Bet sakopojot visu apziņu uz Mums, un zinot, ka nenovilcināsimies – jūs ceļat neizpostāmu tiltu un uzkrājat varena spēka dārgumus.

Varbūt palīdzība visai vajadzīga, ļaujiet Mums spriest, jo laiks ir nobriedis un aiz jūras jau ceļas Gaismas stabi!

294.

Atstājiet Mums visu bijušo un sāksim domāt tikai par nākotni. Neņemsim neko lieku no pagātnes, ne ar ko neapgrūtināsim apziņu. Pats noglabāšu un atcerēšos visu vērtīgo! Notikumu izpausme trauc uz nākotni. Tālab jāsaprot Hierarhija kā glābšanas josta. Tā var saprast Pasaules Mātes zīmi. Nenoskumstiet, jo vērsīšu visu uz labu. Mazdrosmīgiem iekliegsim ausīs – Hierarhija!! Mācība tiek dota īstajā laikā, bet jābūt ar ēzeļa ausīm, lai nesadzirdētu pārkonu. Pirms uzvaras derīgi priecāties. Priecāsimies un tā pievienosimies Valdoņa priekam.

Iedvesma

295.

Kad mēs stājamies uz pareiza ceļa, mēs izjūtam dziļu prieku. Mūsu sirds priecājas nojaušot, ka tiekšanās ir pareiza. Var dziļi skumt, klaiņojot bez derīgiem nodomiem. Bet ja apziņa iztēlo patiesību, tā pildās ar prieku. Tas būs gudrs prieks, jo dibinās uz Hieroiedvesmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

296.

Par tiekšanās nozīmi uz Augstāko Pasauli ir lieki stāstīt dzejniekiem, mūziķiem, gleznotājiem, tēlniekiem, dziedoņiem, jo viņu daiļuma izpausme pamatojas uz iedvesmi. Kas gan spēj iezīmēt robežu starp iedvesmu un Hieroiedvesmu? Šāda robeža starp iedvesmām nav samanāma. Katra iedvesma satur zināmu daļu Hieroiedvesmas. Tikai pati sirds spēj noteikt sajūsmas pakāpi. Pats skaistuma dalībnieks var nojaust, kad pāri zemes izpausmēm nolaižas Vadošā Sākotne. Tādēļ ir lieki censties pārliecināt dailes kalpotājus par daiļuma virsotnēm.

Ja kāds radošā skaistuma atskārsnē neizjūt trīsas, tas, nekļūš par darbinieku jaunrades laukā.

297.

Drumstalu haosu iespējams izprast caur skaistumu. Kādu citu paņēmienu gan varētu piemērot domu drumslu raibumam? Un kad atradīsiet kaudzi labuma, gatavības un rošības, tikai ar daiļuma liekšķeri varat tuvoties. Brīnišķa uguns slēpjas sadarbībā ar tautu. Neapmierinātība ir tikai iespējamību apzināšanās. Apmierinātība ir gara nāve.

298.

Iedvesmu pārdzīvo ikviens cilvēks, bet šīs cēlās pacilātības dzirkstis mēdz būt kā atsevišķi uzliesmojumi un visu dzīvi nepārveido. Bet, tomēr, šādi gara stāvokļi ir iespējami pat smagos apstākļos. Iedomāsimies, ka šāds pacēluma stāvoklis kļūš par pastāvīgu un izraisīs augstāku iedvesmu. Jo līdz ar to tāpat kāpināsies arī visa esamība, arī pati Daba atsauksies šai evolūcijai.

Cilvēki domā, ka evolūcija risinās vai, pareizāk sakot, tai jānorisinās kaut kādos ilgus periodos, bet, atkarībā no cilvēku vēlēšanās, šo augšupeju var paātrināt. Ja vien cilvēki gribēs, viņi spēs izrauties uz priekšu visstraujākā veidā. Visi pārējie elementi būs gatavi šādas attīstības prasībām, bet cilvēkiem ir jāgrib. Viņi nedrīkst nonāvēt ikkatru iedvesmu. Viņiem tā jāiemīl kā Augstākās Sarunas.

Mīlestībai nav vajadzīgas maģiskas piesaukšanas. Nav vajadzīga pārsātināšana tur, kur ir Bezrobežība. Ar visvienkāršāko vēlēšanos var tiekties uz augšupeju. Domāšanas izaugsme jau būs neizmērojams prieks.

Vienīgi līdz ar īsteno atskārsni ir iespējams sasniegt nebeidzamu iedvesmu.

299.

Iedvesma, ja to pielieto varmācīgi patīgā nolūkā, ir ne tik vien iejaukšanās karmā, bet vienkārši noziegums. Bet ja mēs iedvesmojam un ierosinām cilvēkā svētdevīgas domas, viņa labāko būtību, vai atturam to no netikuma, tad šāda darbība būs, protams, svētīga.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

300.

Nepieciešami apstiprināt, ka iedvesmas jēdziens attiecināms uz visiem cilvēkiem. Parasti to piedēvē tikai zinātniekiem, dzejniekiem, mūziķiem, gleznotājiem, bet šo augstāko balvu var saņemt katrs, kas parūpējies par savu apziņu.

Cilvēkiem ar cildenu domāšanas veidu šādai iedvesmai jābūt nevis kā retai viešņai, bet kā viņu dzīves pamatam. Vajag tikai ņemt vērā šīs pieskares, parasti no tām atgaiņājas, kā no uzbāzīgām mušām un liekas, ka cilvēks nolēmis atsacīties no augstākām enerģijām, kuras tam bagātīgi piešķirtas.

Ieteicu labi padomāt par to – kas ir iedvesma?

Skaņa, krāsa, smarža, ziedi

301.

Kā skaņas, tā ziedi ir nepieciešami tālākiem lidojumiem. Sfēru dzīves skaņas un puķu dzīvinošās emanācijas patiesībā ietilpst Amritas sastāvā. Svarīgi ir neesot medijam, nepametot dzīvi, tuvoties augstākajiem ceļiem. Kur tikai prāts, kur bailes, kur aizspriedumi, tur grūti baltajiem ziediem.

302.

Uguns ir vistuvākā skaņai un krāsai. Ne velti taures skaņa tā pievelk izplatījuma uguni. Un tā nav nejaušība, ka dažas gleznas spēj it kā starot; tā pati sirds uguns tajās kvēlo. Uguns mums jāiedomājas ne vien kā realitāte, bet kā kaut kas no mums neatdalāms.

303.

Daudzi jēdzieni dzīvē nav iznīcināmi, bet jāatdod tiem atpakaļ viņu īstā nozīme. Tāpat arī vientulības jēdziens. Nekur nav teikts, ka jogam jābūt miesīgi vientuļam, bet vientulība garā ir neizbēgama. Atdodot sevi, viņš kristalizē savu patību. Un jo vairāk viņš atdod, jo viņš ir neskaistāks.

Tāpat jāpārlūko skaņas un krāsas savstarpējās attiecības. Psihiskās enerģijas attīstības pakāpe saucas par gaismu nesošu. Tajā būtne sāk izstarot gaismu. Šī gaismas skanēšana ir tuvošanās pakāpe tālo pasaulu izzināšanai.

Ievērojiet zaļo krāsu, tā ir būtiskuma atziņa. Tikpat negaidīti sakopojas no izplatījuma arī citu spēku noslēpumi. Un gaismas izstarojumu parādība, kā tilts uz izplatījuma uguni.

Tas, kurš atdod, nesatricināms kā liesma! Kas pildās ar gaismu, tas uz gaismu tiecas.

304.

Skaņa un krāsa ir viena no galvenajām ugunīgajām manifestācijām. Tādējādi sfēru mūzika un izplatījuma Uguņu mirdzums būs Uguns augstākās parādības. Tāpēc arī nav iespējams pastāvīgi dzirdēt sfēru skaņas un redzēt sfērās Ugunis. Šādas biežas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

emocijas pārāk nošķirtu zemes ķermeni no Ugunīgā. Tādējādi nenodibinātos līdzsvars, kas tik vajadzīgs Mūžībai. Tiesa, apziņā jāizšķir savi četri ķermeņi, lai būtu iespējams to funkcijas sadalīt. Līdzsvara traucējumi noved pie priekšlaicīgas zemākā ķermeņa postīšanas.

305.

Tā sirds, kura skan izplatījuma ritmā, pazīs arī sfēru skanēšanu un smalko aromātu un tai pieskaņojušās puķes, nolieksies viņas priekšā. Redzēt Smalkās Pasaules puķes jau nozīmē pacelties Daiļuma sfērā. Šos šķīstos veidolus iespējams redzēt arī nomodā, bet tad nepieciešama sirds liesma. Var redzēt arī daiļo sirds uguni, kas lāsmo pār sirdi. Tātad sirds nav abstrakcija, bet tilts uz Augstākajām Pasaulēm.

306.

Bez psihiskās enerģijas pētījumiem attiecībā uz krāsu, pārbaudiet to arī attiecībā uz skaņu un smaržu. Ir iespējams uztvert mūzikas zīmīgās iedarbības, pie tam ņemiet vērā arī attālumu un pašas muzikālās harmonijas. Daudz tiek runāts par mūzikas ietekmi uz cilvēkiem, bet kaut cik nozīmīgus mēģinājumus tikpat kā neizdara. Var atzīmēt mūzikas iedarbību uz cilvēka noskaņojumu, bet tā būs nodrāzta patiesība. Protams, tiek domāts, ka jautrā mūzika vēstī prieku un skumjā bēdas, bet ar tādiem mēģinājumiem vien vēl nepietiek. Vai ir iespējams pārbaudīt, kāda harmonija cilvēka psihiskajai enerģijai vistuvākā? Kāda simfonija visspēcīgāk spēj ietekmēt cilvēku nomierināšanos vai iedvesmu? Ir jāpārbauda dažādi skaņdarbi. Pati harmonizācijas kādība dos labākos norādījumus par skaņas un cilvēka dzīves ceļiem.

Tāpat nepieciešami ir izpētīt smaržu ietekmi. Jātuvina gan smaržīgas puķes, gan arī dažādi sastāvi, kuru uzdevums būtu vai nu ierosināt vai pavājināt psihisko enerģiju.

Galū galā, var savienot krāsu, skaņu un smaržu un novērot visu triju dzinēj spēku sadarbošanos.

307.

Ja pastāv gaišredzība un gaišdzirdība, tad jābūt arī gaišožai. Psihiskās enerģijas izpausmē tai, protams, ir sevišķa loma; enerģija smaržā ne vien kondensējas, bet tā izsauc arī to spazmatisko ieelpošanu, kuru jau minēju. Lieti der atcerēties, cik dīvaini īstenojas senā gudrība, kas nu deģenerējusies absurdos rituālos. Kad lasāt par Ēģiptes, Ķīnas un citu seno tautu ierašām, apsveicinoties saostīties un ieelpot otra aromātu, tad grūti tajās atskārst viņas par psihisko enerģiju, kuras saglabājušās no izzudušām rasēm. Un pat arī tagad atvērta jūtziņa parāda apkārtējās atmosfēras būtību. Te nav smaržas jautājums, bet tieši būtiskuma jautājums.

308.

Seno vientuļnieku rakstos atrodama piezīme – “labums ir smaržā, ļaunums indīga smirdoņa.” Protams, šī piezīme jāizprot kā simbols, bet domājošs fiziologs sapratīs, ka šajā definējumā ietverts pamācošs ķīmiskais eksperiments. Enerģijas pārvēršana aromātā ir pilnīgi neapstrīdams fakts. Kad izjūtama frēziju vai vijolišu smarža, var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

domāt par Labā Principa fiziskās vai smalkās enerģijas tuvumu. Gluži otrādi – trūdu smaka pavada visu zemo, tiklab fiziskā kā arī garīgā plānā. Tātad šo ķīmisko reakciju iespējams uztvert un tādēji vēl jo vairāk pietuvoties transcendentālajam fizioloģiskam atradumam. Tāpēc patiešām jāprot apzinīgi tuvoties kosmiskajai parādībai. Smaržu un tās izpratnes izkopšanu Mēs uzskatām par ļoti izsmalcinātu stāvokli. Starp maņām oža ir ikvienas tuvošanās visdrošākā noteicēja. Daudzi neizpratīs, ka sirds var kļūt par ožas izsmalcināšanas ierosinātāju. Ugunīgā sirdī ikvienas būtnes tuvošanās izraisa savdabīgu iekšējas ožas izpaušanās veidu.

Šādas tuvošanās bieži vien izsauc sirds spazmas. Ne vējš, ne gaisa tīrīšana nepalīdz tur, kur pati ļaunuma enerģija veido it kā piltuvi, bet labums, protams, dod atvieglotumu. Tāpat arī izjūta pirkstu galos ir ne tikai aizsardzība, bet arī naidīgo sūtījumu uztvērēja. Nemitīga kauja rada sirds ritma pārsitienus (traucējumus), tāpēc arī lieti der piesardzība.

309.

Nesaprotami, kāpēc pat visvienkāršākie novērojumi tiek palaisti garām? Piemēram, pētot aromātus, neveltī pietiekami vērtības tam, cik derīgas vai kaitīgas dažādas visai patīkamas smaržas. Visām puķēm ir savs īpašs uzdevums, bet tā dēvētajām smaržām doti pieņemtie puķu nosaukumi. Neviens nerūpējas par smaržu derīgumu, bet esences, kas ir to sastāvā, dažreiz ir gandrīz indīgas.

Jānožēlo, par ko gan izvērtusies mācība par krāsu un smaržu, ja piedāvā arsenika krāsu vai nāvīgu aromātu!

310.

Protams, sarkanā krāsa nesola mieru. Var redzēt cik sasprindzināts izplatījums. Kaut valdību galvas saprastu, ka kosmiskajiem nosacījumiem sava nozīme! Bet diemžēl, pat nedaudzi astroloģiskie mēģinājumi iztulkoti aplami. Tāpat kā visā, jātgriežas pie vienkāršākā un precīzākā. Visas Mācības patvaļīgu iztulkojumu pieslēģotas. Pagātne jāizprot, kā to spēj tikai godīgs vēsturnieks.

311.

Katra derīga doma rod atzinību. Piesitiens stīgai izraisa saskaņu. Skaidrs un drošs domas formulējums ļoti derīgs. Mūs var iepriecināt kā viduslaiku kokle, tā arī Vāgnera "Valkīras". Labs ir arī senais ķīniešu kristāla instruments. Toņu dzidrums tur atbilst krāsu dzidrumam. Viņu nosauc par varavīksnes arfu. Stari lieliski rada tauru skaņas un viesuļa gredzeni neatvietojami kā stīgu akords. Tiešām ir vērts dzīvot ar tādām perspektīvām.

312.

Laimīgi, kas izpratuši skaņas un krāsas. Jau kopš senlaikiem pravieši pievērsušies skanēšanai un ziedēšanai. Senā mācība par zvanu skaņām pilna nozīmes. Vainagi un vijas glabā atmiņā kādreizējo dziedniecīgo izpratni. Ikvienu, atkarībā no izstarpjuma krāsas pievelk krāsas. Balta un mēļa radniecīga violetai. Zila zilajai, tāpēc ieteicu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

istabā turēt vairāk šīs krāsas. Var pieturēties pie dzīviem ziediem. Ziedu krāsu ziņā saskaņoti salasīti stādi dziednieciski. Ieteicu vairāk frēzijas. Mūsu sidrabainais stars vairāk atgādina baltos ziedus. Ziediņu skaņas Mūsu labākais Mielasts.

313.

Kā iegūt veiksmi? Iegaumējiet – priekā. Ne grūtsirdībā, bet priekā. Nepieļaujiet domu, ka Mēs prātojam par veiksmes iespējamību vai neiespējamību. Domāšana var prātot – vai jūsu prieka pietiks, lai nodrošinātu zelmeni? Mēs vienmēr ieteicam prieku. Jāatzīst un jāatceras, ka jums bija sekmes, kad bijāt priecīgi. Protams, tā nav telēna jautrība pļavā, bet radošs prieks, kas apskaidro grūtības. Pasaules Mātes Rotaļa – priekā; viņa pasargā prieka svētītos. Priecājieties starp puķēm un sniegā, kas arī ir pilns aromāta, - priecājieties!

314.

Prieks darbā arī ir īpaša veida psihiskās enerģijas parādība. Priecīgs darbs ir daudzkārt sekmīgāks.

315.

Tikai pieredzējusi sirds sapratīs ne vien izmisuma, bet arī sajūsmas Maiju. Nav viegli norādīt, ka pēc sava ķīmiska sajūsma un gaviles nav tālu no izmisuma. Gaviles bez pamata nelīdzinās gudram priekam, kad visa sirds vibrē unisonā ar visu Kosmu. Daudzi vispār nespēj saprast zemes dzīvi pastāvīgā saspringtībā. Viņus var nesūtīt uz dažādām ķīmiskām laboratorijām, kur ienācējs pilnīgi nespēj elpot, bet pastāvīgie darbinieki šādu sasprindzi pat nemana. Šādam piemēram jāpārlicina, kā iespējams pieradināties pie pastāvīgas modrības kā pie pievilksmes magnēta. Kas sācis kāpt pa augšupejas kāpnēm, tam sākuma pakāpiens jau grūti izturams. Tā Maija pārvēršas kosmiskā sprieguma apzinīgā izpratnē.

316.

Jūs būsit dzirdējuši, ka gudri cilvēki briesmu brīdī dažreiz iesaukušies – prieks, prieks! Šāds izsauciens nevarēja nozīmēt tikai pašsuģestiju. Viņi pazina prieka labumu un gribēja no tā it kā aizņemties varoņdarbam nepieciešamo jūtu uzliesmojumu. Nav vajadzīgi rēgi tur, kur pastāv sakrālā saite ar Hierarhiju. No šīs Krātuves var aizņemties neizsmeļamus spēkus, tikai tie jāpiesauc ugunīgi. Neviens nevar pretoties varoņdarba priekam. Nedrīkst padoties varmācībai, bet prieks ir papildījums. Tāpēc audzēsīm to kā dārgākās puķes, bet nepazemosim to aizdomām, ka tas ir tikai ilūzija. Nē, mēs zinām, ka priekā skan Kundalini taure. Mēs bieži nespējam vārdiem izskaidrot, kāpēc šāds prieks – vēstnesis rodas. Bet tas apmeklē mūs uz Hierarhijas Stara vieglajiem spārniem. Kas lai zina no kādas Bezrobežības skan prieka aicinājums! Kas lai zina, ka jau pienācis laiks priecāties? Bet likums ir negrozāms, un tāpēc prieks ir sevišķa gudrība. Cik sen tas jau sacīts! Bet spirāles kustībā tas kļūst reāls un saprotams. Tāpat aug ir sirds, ir apziņa, ir ugunīgā gudrība. Mēs neredzam, kā aug zāle, bet jūtam tās pēdas. Tāpat arī varoņdarba prieku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

317.

Jāpierod, ka nekas derīgs neizzūd. Jāpierod pie apziņas par apkārtējo briesmu daudzumu. Jāpierod pie zināšanas nastas apzināšanās. Buda novēlēja dēlam saglabāt prieku, jo tas ir tas grūtākais zemes virsū. Labāk paturēt visu zināšanas grūtumu, nekā atrasties ārpus īstenības.

318.

Sevišķi kaitīgas ir krustojošās strāvas. Pat ņemot līdzdalību dzīvē, mēs dodam priekšroku bultām, kas nāk no vienas puses nekā izsvaidītajām visos virzienos. Kļūst viegli saprotama garastāvokļa nospiestība, kad pār galvu joņo bultas nezin no kurienes. Kad nav iespējams izvairīties no papildīšanās ar izplatījuma vārdu, tad it sevišķi jāsaudzē veselība. Asins spiediens palielinās, centru saspriegums rada nospiestību. Viens jebkāda spēka ienaidnieks labāks par nesaprotamiem pieskārieniem. Skolotājam ļoti jā rūpējas par šiem periodiem, sevišķi kad ugunis jau sasprindzētas. Bet šīs dzīvības šaltis ir neizbēgamas. Katrai apstiprinošai apzinīgai darbībai ir jāsaņem domu virpulis. Un ja garīgā attīstība jau liela, tad arī nesavaldīto viņu refleksi smags.

Protams, cilvēki ar neattīstītiem centriem viegli nepamana bultu lidojumu, bet tas nenozīmē, ka viņus var apskaust. Mēs runājam par pastāvīgo prieku, bet šis prieks ir sevišķa gudrība.

319.

Ne velti aizdedzam ugunīgās sirds bākas, kā patvērumu ceļiniekam. Nav viegli liesmainajai sirdij, bet tieši viņa ir tā, kas ziedo sevi savu draugu labā, un tālab taisnīgs ir bauslis par svētlaimi. Bet prieks – sevišķa gudrība.

320.

Var priecāties, bet priekā nekļūsim līdzīgi dzīvniekiem. Kur gan būs atšķirība? Vienīgi apziņā. Dzīvnieki nezin kāpēc priecājas, bet mēs zinām, par ko priecājamies. Ar tādu apziņu mēs saistām cēloni un sekas. Ar to radām savu spēju izkopšanas tiltu.

Var pārskatīt visu notikumu ķēdi un novērtēt to secību. Arī ar to mēs atšķiramies no dzīvniekiem, kas nesaista atsevišķos mirkļus. Mācība par notikumu salīdzināšanu izraisīs jaunu psihiskās enerģijas avotu. Ja cilvēki iemācītos salīdzināt savas dzīves dienas saskaņā ar apziņu, viņi pavirzītos no vietas.

321.

Bet kur ņemt nieka krājumu? Protams, ne jau tirgū, bet no Gaismas stara, no prieka par Hierarhiju. Bēdu pavairošana ir viens no ugunīgo epidēmiju cēloņiem, bet kad fizioloģija iemācīs cilvēkiem bēdu samazināšanas nozīmi, tad sāksies prieka meklējumi. Pamazām nostiprināsies prieka skala un kā visveselīgākā parādība sāksies cildeni svētki. Ne velti Mēs norādījām uz veselīgu cilvēku klātbūtnes derīgumu. Prieks ir gara veselība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

322.

Fiziskais spriegums jānovērš, jo vijoli nevar spēlēt ar slotu. Bez tam arī smieklī sacels jukas tuvākajos atmosfēras slāņos. Kad sirds liesmo, viņa kā zvans atskan tālumos. Reti var dzirdēt Jogu skaļi smejamies, jo viņa prieks nav dārdošos smieklos, bet sirds piepildīšanā. Proti, prieks ir sevišķa gudrība, ne tikai pēc būtības, bet arī pēc ārienes.

323.

Skolotājs ne reizi vien ir sacījis – prieks! Bet mācekļi neizprazdami lūkojas apkārt – “kur gan ir šis prieks? Debesis mākoņainas un it visur skumjas.” Bet Skolotājs pāri noskaņai paredzēja prieku.

324.

Ķeroties pie darbiem, protiet priecāties par sākumu. Parastie ļaudis grib redzēt ziedus un augļus, bet pētnieki priecājas par pirmo asniņu, jo tā ir dzīvības pamošanās.

325.

Priecājieties, priecājieties, priecājieties! Jo Jogam jāpazīst prieka gudrība. Svētītā nolikums ir sargāt garā prieku. Kas sajūt gara klātbūtni, tas jau priecājas, apzinoties savu bezrobežību.

326.

Līksmība ir prieka ķīla. Mēs zinām, cik vērtīga ir katra prieka kripatiņa, tajā ir uzvaras pakāpe – vidžaija!

Lai ceļš ir uzvaras ceļš!

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

327.

Neviens nevar otru glābt. Vienīgi paša piepūle paceļ garu nolemtajās daiļajās pasaulēs.

328.

Sējēji, sējiet labāk! Zeme drīz gatava! Ja pasaulei nepalīdzēs sevišķiem līdzekļiem – zemes tvirts neizturēs.

329.

Neviens neteiks, ka doma par Ugunīgo Pasauli ir ārdoša, noliedzoša, anarhistiska. Nebūs kaitīga traukšanās uz Augstākām Pasaulēm – būs samērība un vēlēšanās pilnveidoties. Tā, izlasot “Ugunīgas Pasaules zīmes”, nekas netiks atmests un aptraipīts. Pretēji, domātājs iemācīsies un apgūs prieku pāri Zemes esamībai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Mēs vēl atgriezīsimies pie Ugunīgās Pasaules, kad runāsim par augstākajām enerģijām. Bet lai uz to dienu draugi iemācās iemīlēt Ugunīgo Pasauli, Gaismas Pasauli, Daiļuma Pasauli.

330.

Niknie vajātāji, kurp dzenat? Paši neapzinādamies, jūs tuvināt gaišajai Patvertnei.” Šo seno dziesmu var atkārtot visos laikos. Šo patiesību var apstiprināt visās valodās, tāpēc labāk būt vajātam nekā vajātājam.

331.

Daudz runā par pārbaudījumiem. Daudz ir gaušanās par smagajiem pārbaudījumiem. Apšaubā pat, vai pats pārbaudījuma jēdziens ir taisnīgs. Visiem neizpratnes pārņemtajiem varētu palīdzēt, liekot vārda pārbaudījums vietā – pārbaude. Jebkurš cilvēks, iekams dosies pāri tiltam, noteikti pārliecināsies par tā izturību un tāpat rīkosies arī citās savās rīcībās. Sevis paša labā cilvēks pārbauda visu apkārtējo. Pārbaudījuma jēdziens cilvēkam netiek, jo tas no kaut kurienes sūtīts, bet pārliecināšanās savu ērtību labā cilvēkam nav pretīga. Lai viņš sāk apzināties, ka visi pārbaudījumi ir vienīgi viņa paša labā. Jāiegaumē, ka pasaulu tuvināšanās jēdziens ir liels pārbaudījums.

332.

Pārbaudījumi pašam māceklim kļūst it kā par ceļa zīmēm, kuras tas pamana pārejot Smalkajā Pasaulē. Tā mēs mācāmies pārbaudei dažādos stāvokļos, tāpēc jāizprot darāmā darba būtība. Cik daudzas neievērojamas fiziskās pasaules darbības izraisa smalkajā stāvoklī teicamas sekas – tik plaši vērtējama darbība. Bieži šķietamā abstrahētā ražošana dod viskonkrētākos atklājumus un vissmalkākās aplēses, šķiet gūstamas tikai ar pacietības pieredzi. Pārbaudījumi ir ļoti svētīgi un ietilpst seno Mācību sistēmā.

333.

Kaut cilvēki arvien atcerētos, ka tie staigā pa bezdibeņa malu! Jo tas tā arī ir. Kuru katru mirkli viņus var aiznest veiksmīgs vai neveiksmīgs pagrieziens. Tālab vai gan nav iespējams paturēt prātā šo saiti ar kosmisko plūsmu, lai bez nodrebēšanas varētu ieskatīties bezdibenī, tomēr katru brīdi atceroties tā esamību.

334.

Ēģiptes mistērijās bija darbība, ko sauca par “šķēpa asināšanu”. Pārbaudāmo novietoja dziļā tumsā. Viņam tuvojās Lielais Hierofants un atklāja tam dažus Noslēpumus, un Gaisma apstaroja Hierofantu, pēc tam viss atkal ieņēma tumsā.

Tad pienāca priesteris, ko sauca par kārdinātāju. No tumsas kārdinātāja balss jautāja: “Brāli, ko tu redzēji un dzirdēji?” Pārbaudāmais atbildēja: “mani pagodināja ar klātbūtni Lielais Hierofants.”- Brāli, vai esi pārliecināts, ka bija Pats Lielais?” –

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Manas acis redzēja un ausis dzirdēja!” – Bet veids varēja būt maldīgs un balss varēja būt viltota.”

Tad pārbaudāmais vai nu sajuta apmulsumu un tika atstāts, vai arī pildījās ar stiprumu un sacīja: “Var apmānīt acis un ausis, bet nekas nepievils sirdi. Redzu ar sirdi, dzirdu ar sirdi, nekas netīrs nepieskarsies sirdij, jo asi trīts man uzticētais šķēps.”

Tad no jauna tuvojās Lielais Hierofants un parādīja viņam kausu, pilnu sarkana dzēriena, un sacīja: “Pieņem un izdzer savu kausu, tukšo to, lai ieraudzītu dzelmes noslēpumu.”

Kausa dibenā bija attēlots izstiepies cilvēks, ieslēgts zalkša riņķī un uzraksts – “Tu pats, visu atdevušais un visu pieņēmušais”. Tādejādi tā pati Mācība visos laikos, bet neziņas tumsa liek aizmirst tās jēgu (nozīmi).

335.

Kas gan palīdzēs Kaujas dienās? Tas, kurš līdz ar pacietību pieņēmis arī vīrišķības bruņojumu. Jūs paši zināt, kāda vīrišķība nepieciešama, lai izietu bīstamās takas. Var piedāvāt briesmu pilnu ceļu, vai ceļu bez briesmām, bet ugunīgā sirds izvēlēsies pirmo.

336.

Žēl, ka Augstāko Skolu nobeidzot aizmirsts derīgais. Senatnē pielietotais pārbaudījums. Skolniekiem vajadzēja izklāstīt savu izvēlēto uzdevumu visdažādāko klausītāju priekšā. Turklāt tika prasīts, lai būtu atrasti izteicieni, kas saprotami visiem – uzdevums grūts. Priekš viņiem bija jāatrod vienkāršus vārdus, nenogurdinot ar tiem izglītotākos klausītājus. Sabiedrība ne vienmēr bija apmierināta, bet skolnieki tomēr pielika vislielākās pūles, lai tos saprastu un lai tai pašā laikā viņiem būtu iespējams pieskārties arī sarežģītājiem un augstajiem jēdzieniem. Tādi vingrinājumi vienmēr vajadzīgi.

337.

Zināms, mēģinājums pašam ar sevi arvien noderīgs, jo atgādina par pārbaudījumu. Pārbaudīšana ir jaunrades pazīme. Vajag pierast pie domām, ka cilvēki nemitīgi rada. Ar katru skatienu, ar katru elpu, ar katru kustību viņi maina kosmisko viņu plūsmu. Ja nav tukšuma, tad kā gan ir apvienotas pasaules! Dzīvības šūniņas aug kā koka lapas. Bet mēs piemirstam, ka katras mūsu kustības forma saglabājas. Cik gan daiļai tai jābūt, lai tā būtu Dižā Tēlnieka cienīga!

338.

Izplatījuma uguns izkausē visus sakrājumus. Bet kādu aizsprustu gan ceļ cilvēki un kā tie pieblīvē izplatījumu ar neizpratni un apziņu, kura tik maz ietver Kosma celtniecības darbu! Kā gan iespējama jauncelsme, neatzīstot Augstāko Vadītāju! Kā var veidot, nejutot pavedienu, kurš saista ar Hierarhu? Kā var cerēt uz sūtījumiem, ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

gars neatveras pretī gaismai? Vienīgi piekļaujoties Hierarhijai un pildot pausto Gribu, var patiesi gūt veiksmi un sasniegt visu, kas apstiprināts.

339.

Neskumstiet, ja Jums jāšķiež tik daudz laika, sagādājot dzīves iztiku. Visiem mums jānopelna savs maizes kumoss. Patiešām, viss jāpanāk, neatraujoties no dzīves un, zemes rokām un kājām. Te ietverts dižens skaistums. Vai gan vērtīgs tas darbs, kas veikts mierā un pārticībā? Un vai esam dzirdējuši par tādiem darbiem? Nē, visi domas giganti jaunradījuši vissmagākos apstākļos. Dažs mierā un pārticībā nespēj atrastīt visu centru nepieciešamo spriegumu.

Patiesi, fiziskā apmierinātība un miers mūsu bīstamākie ienaidnieki. Nekas tā nedzēs iekšējo uguni kā bezrūpīga rītdiena. Mēs nepazīstam šādu bezrūpību un strādājam uz trūkuma un iespēju robežas. Bet grūtā brīdī, kad visi spēki sasprindzēti un attapība lietā likta, pienāk arī palīdzība, bet pēc likuma – vienmēr pēdējā brīdī. Gara attīstībā nepieciešamas visas likstas. “Tā labākā prieka puķes aug grūtu ceļu malās.” Pienāks laiks, radīsies arī citi apstākļi, un uzdevumi paplašināsies. Iespējams, ka rūpes par maizes kumosu zudīs, bet tad būs citas un vēl komplicētākas un smagākas. Bet ja Skolotāja Tēls dzīvo sirdī, vai mēs drīkstam zūdīties par rītdienu? Pats ļaunākais pēc cilvēku iztēles dažreiz ir mūsu glābiņš un pakāpe uz jaunām iespējām. Patiesi, ja mūsu kalpošana ir nesavtīga, tad matiņš nenokritīs no mūsu galvas bez Lielā Skolotāja ziņas. Nesavtīga Kalpošana, sirds atdevība un atzinība auž to izturīgo pavedienu, pa kuru atnāk viss vajadzīgais.

Tālab drosmīgi uzņemsimies neizbēgamās grūtības un dosim barību savam garam saskarsmē ar Gaismas meklētājiem. Notikumi nobriest, var sagaidīt daudz pārmaiņu. Bet ja mēs kalpojam varenajai Gaismai, tad visbīstamākais vilnis var mūs celt tikai augšup. Tā, pilnīgi uzticoties Vadošajai Rokai, darīsim gaišo darbu.

340.

Ciešanas visos gadījumos atzīstamas kā svētība, jo tās izsmalcina mūsu izjūtas un iemāca cēlo līdzietību. Prieks vien nespēj dot jūtām dziļumu, tāpēc ceļa piepildījumam nepieciešams šo divu antipolu apvienojums. Pārakmeņojusies sirds nav cienīga Sauļu Saules apzīmējuma. Pārakmeņojusies sirds, kas ar visām fibrām neskan līdzī savas apkārtnes priekiem un bēdām, nav tāda mācekļa sirds, kas iet Gaismas Ceļu. Pilnveidojoties visa jūtu gamma tā izsmalcinās, ka pēdējās pakāpes augsta mācekļa sirds dažreiz līdzinās it kā vātij, bieži viņš fiziski izjūt tās dedzinošās sāpes. Bet šis jūtīgums ir ne tik daudz sevis dēļ, kā citu un vispārējā labuma dēļ, kas zināma tipa cilvēkiem šķiet “tukšs vārds”. Sevišķi smaga ir katra rupjība.

Domāju, ka daudzi neapzinās, ko viņi saprot ar vārdu “pārakmeņojusies sirds”. Iespējams, ka viņi grib sacīt, ka bieži, saņemot dzīves sitienus, bet paplašinot apziņu un apzinoties saiti ar Hierarhiju, mēs iemācāmies mierīgi saņemt šos vēstnešus, jo saprotam, ka vai nu esam tos pelnījuši, vai arī tie nes mums svētību. Tas jau ir gara rūdījums, kad cilvēku vairs nekas nebiedē, bet viņa sirds vēl lielākā degsmē tiecas uz Hierarhiju, tiecas uz varoņdarbu labuma vārdā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

341.

Iegaumēsim, ka visgrūtākā stunda var būt jauna sasnieguma sliekšnis.

342.

Runāju par svešiem tiltiem un vārtiem. Ceļā gadās sveši tilti, vajag iet pāri, neskatoties lejup, ar vienu vēlēšanos – drīzāk sasniegt krastu. Tāpat neprātojiet svešu vārtu priekšā, bet nezaudējot savu mieru, prasiet, lai laiž jūs cauri, jo jūsu ceļš ir izlemts. Poras pret nelabu gaisu jānoslēdz ar tīriem nodomiem. Bet kad top smagi, atkārtojiet – tomēr esu dārza brīnišķīgajā, nebīstos nolemto vārtu.

Kāpēc vairogs pār mani? – Lai mani aizsargātu. Jau jauni šķēršļi radīsies, arī tos pāriešu, to – nebīstos!

Dabiskā gaišā augšupeja

343.

Kustības ātrums zināmā mērā veicina saskarsmi ar Smalko Pasauli. Kustības viesulis it kā noslauka zemāko slāņu putekļaino čaulu. Virpuļojošie derviši vai amerikāņu trīcētāji, vai sibīriešu lēcēji pamatojas uz šādām kustībām. Bet tādējādi tie arī pierāda, cik nepieļaujama tāda enerģijas varmācīga kāpināšana. Zemākos slāņus nedrīkst ar varu fiziski uzveikt. Pareizais ceļš ir dabiskais garīgās augšupejas ceļš. Tieši Brālība veicina šādu gaišu daiļu augšupeju.

344.

Apvienībām, ko dēvē par ticības sadraudzībām, vajadzīgi ļoti īsi statūti, bet Brālībai nevar būt rakstīti likumi. Brālība nevar balstīties uz konvencionālas piespiešanas. Jau pats vārda ierobežojums neieklājas Brālības bezrobežības jēdzienā.

Kas izprot Brālību kā jūgu, lai ātrāk aiziet. Kas grūtsirdīgi noliecas Brālības Vārtu priekšā, lai ātrāk griežas atpakaļ. Prasme priecāties par Brālību ir jau gudrs prieks.

345.

Tas, kā cilvēce izprot Mūsu Tēlu, tas ir tik pretējs īstenībai. Kad Mūsu Tēli dzīvo apziņā kā atbildīgie par cilvēci, tad Mēs varam šo uztveri pieņemt kā tādu, kas izprot Arhāta sirds spriegumu. Protams, Mums bija jārunā, ka Mūsu vadošā darbā Mūs rosina vienīgi likuma izjūta. Bet likuma jēdziens tik daudzveidīgs! Kad Mūs, cilvēces Brāļi, runājam par likumu kā par Mūsu esamības stimulu, tad, protams, Mēs runājam par Dižo Magnēta likumu. Mūsu likumā pārveidojas visa kosmiskā dzīve, kas pamatota uz lielās pievilksmes. Pievilksme, tai tiecoties, izpaužas visdižākā sirds. Jūsu likums dibinās uz cilvēku cietsirdības. Mūsu likums dibinās uz Pasaules Mātes Sirds!

346.

Patiesi, Arhāta jēdziens ir sagrozīts. Šī parādība sagrozīta tāpēc, ka tai atņemts daiļums. Cik blāvi deg Labuma Skolotāja izpratne pasaules apziņā! Bet Patiesība

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

dzīvo un Patiesības vārdā Mēs radām. Tāpēc, dzīves pārveidošanai jāpieņem Hierarhija kā Patiesības daiļums. Tā smalkjūtīga sirds rada kosmiskās evolūcijas labā. Tā jāpieņem sirds fokusa nozīme, tā jāsaprot ar sirdi smalkjūtīgās sirds dziļā norise.

347.

Protams, tie, kas apgalvo, ka “nekādi Skolotāji jūs neatbrīvos, vienīgi jūs paši”, atkārto vienu no daudzajām austrumu mācību un Dzīvās Ētikas grāmatu formulām. Patiesām- “viss jāveic cilvēku rokām un kājām”. Neviens nevar piespiest mūsu apziņu pieņemt patiesību, kas tam vēl neizprotama. Vienīgi mūsu iekšējā tieksšanās spēj veikt nepieciešamo transmutāciju. Visa austrumu gudrība apliecina, ka vienīgi personīgā piepūlē un neatlaidīgā darbā pie sevis sasniedzamas atziņas un patiesības izpratne. Bet tā pati gudrība saka, ka “Skolotājs ir ceļa radītāja bāka un glābiņa virve grūtajos kalnu pārgājienos. Tas, kurš pieņem Skolotāja vadību, paātrina savu ceļu.” Atvieglot un paātrinot savu ceļu, viņš tādejādi var attiecīgi atvieglot arī savu tuvāko cilvēku ceļu. Minēšu savu mīļāko 84.paragrāfu no “Agni Jogas”: “Ieskatu, ka katrs var lasīt Mūsu grāmatas. Neredzu, ka kāds no tiem, kas Mums tuvojas, varētu baiļoties. Izdariet dažādas baiļu pārbaudes. Dabūjiet šausmīgas maskas un pasmaidiet, kad iedrebas sirds. Kur gan paļaušanās uz Skolotāju? Kur gan spēku pazīšana? Var atšķirt Mūsējos pēc pirmā sauciena. Kā alnis trauksies Mūsējais. Nezinu tādas atbaidošas maskas, kas to spētu atvirzīt.

Neņemsim piemēru no milžiem un varoņiem, atgādināšu mazo indusu, kas atzinis Skolotāju. Mēs viņam jautājam: “Vai tiešām saule tev aptumšosies, ja to skatīsi bez Skolotāja?” Zēns pasmaidīja: “Saule paliks Saule, bet Skolotāja klātbūtnē man spīdēs divpadsmit Saules!” Indijas gudrības saule spīdēs, jo upes krastā sēd zēns, kas pazīst Skolotāju.

Ir elektrības vadītājs, ir arī atziņas apvienotāji. Ja barbars uzbruks Skolotājam, tad sakiēt viņam, kā cilvēce nosauca grāmatu krātuvju iznīcinātājus.

348.

Iedrosmes cildināšana izplatījies tālu. Paši necilākie mācekļi devušies meklējumu ceļā un nonākuši pie Mums, lai izšķirojam viņu tieksanos. Katrs atnesis savus sapņus: es izpostīšu visus zemes tempļus, jo patiesībai nav vajadzīgas sienas; es apūdeņošu visus tuksnešus; es atvēršu visus cietumus; es iznīcināšu visus zobenus; es ierīkošu visus ceļus; es noslaucīšu visas asaras; es apstaigāšu visas zemes; es uzrakstīšu cilvēces grāmatu, bet tas vismazākais griezās pie zvaigznēm, kas aizdegās, un sacīja: “Sveiki, brāļi!” un šajā sveiciena iedrosmē aizgāja viņa “es”. Šajā sveiciena iedrosmē nostiprinājusies pasaules visuma ceļš.

349.

Cilvēce bieži bez vajadzības ir pāršūdinājusi savus apģērbus. Gan bez mēra saīsināts, gan velkot aiz sevis veselas astes. Piedurknes ir vilkušās gar zemi vai pazudušas pavisam. Gan augšgals ir bijis plats, gan lejas gals neaptverams. It kā rokai nebūtu vienalga, kādā piedurknē sagrābt kaimiņu aiz rīkles. Ar pārgērbšanos nepaveicās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Ņemsim lietas tādas kādas tās ir. Pie tam ielāgosim, centīsimies netraucēt entuziasmu, lai arī no kurienes tas nāktu. Neslēpsim patiesību, bet ierādīsim vietu ikkurai sajūsmi. Vai gan lielajos pasākumos sajūsma traucēs? Vieta atradīsies it visam. Ja pamatā sajūsma, tad celt ir vieglāk un iznāk izturīgāk. Kā mīlestība, tā arī sajūsma aizdedz ugunis. Savāksim visus ugunsradītājus un iegaumēsīm, cik vērtīga ir katra dzirkstele. Gaisma un tumsa – neaizmirsīsim neko, kas ir no Gaismas!

Mēs dodam dzīvības nesējus no augu valsts, bet nenoraidīsim visu to, kas neievērots mīt mūsos pašos .

Kaut kas par kādību

350.

Aicinātājs uz labāku kādību jau ir uz ceļa.

351.

Saturs atdzīvina formu un tā neaizmirstas.

351.a

Ja Skolotājs sacīs – man ir desmit tūkstoš mācekļu, jautājiet, vai gan katram ir ieeja? Daudzums izslēdz panākumus. Karaspēka lielums nav bijis uzvaras ķīla.

352.

Grūti izprast, kur izmisuma solis un kur trauksmaina vēlēšanās. Pat liesma būs līdzīga.

353.

Gaidīšanas kādības. Augstākās gaidas ir pasaules evolūcijas gaidas. Parastās gaidas sadalās tumšās, miegainās un modrās gaidās. Tumšo gaidu haoss nes izplatījumam vienīgi ļaunumu. Miegainās gaidas izplatījumam nes vienīgi ļaunumu. Miegainās gaidas ir kā gruzdošas ogles . Modrās gaidas uzrāda gatavību jebkurā stundā saņemt jauno.

Esmu jau Sacījis – protiet vēlēties, tāpat Teikšu – protiet gaidīt. Protiet šķīstīt gaidu kvalitāti. Cauri vētrai, kā nedziestošu gaismekli nesiet gaidas. Gaidu iekšējā īpašība ir viņu spēja pieaugt. Ar ko gan labāk iespējams salīdzināt šo pazīmi, ja ne ar pasaules evolūciju? Tādām gaidām jāiespiežas visā mūsu dzīvē. Tām jāpiepilda mūsu darbs ar darbības trīsām. Jo šajā savienojumā tas ir tas vislabākais un visu skaistākais. Ieiedami samulsušo mājoklī saki – gaidiet pasaules evolūciju!

354.

Tādējādi izmainīsies visas esamības psiholoģija. Jūs jau spējat negarlaikoties, kaut arī atrastos nepieejamās alās. Jūs jau pazīstat bezbailību, atrodoties pat Armagedona pirmajās rindās. Jūs jau pazīstat pacietību, pat pasaules vētrām plosoties. Tā daudzas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

kādības jau ieiet jūsu dzīvē un nes līdzī neiznīcināmus uzkrājumus. Tie arī ir īstās bagātības sākums.

355.

Tālo sūtījumu iespēja ir liels retums. Kā vienmēr, vajag atšķirt seku kādības. Ir nemierīgi sūtījumi, kas līdzinās mušām, no tām atgaiņājas; ir smagi kā zārku vāki – tie šausmina; ir līdzīgi bultu svilpieniem, tie uztrauc, nedodot izpratni. Reti, kad sūtījumi skaidri; reti tie izsauc attiecīgu centru sadarbību. Šis apstāklis pa daļai attiecināms uz auras stāvokli, bet galvenā nozīme – sūtījuma kādība. Šo kādību sauc par gribas derīgumu, kas pierāda korespondenta sprieguma voltu daudzuma izpratni. Lai elektriskā spuldze iedegtos, vajadzīga voltu atbilstība. No svara ne tikai sūtījuma saturs, bet kādība. Gara zināšana dod sūtījumam derīgumu. Sūtījuma derīguma sekas būs uztveršanas prieks, jo viss samērīgais ir prieks.

8.nodaļa: Cildenās īpašības

1. Drosme. Iedrosme. Vīrišķības un atjautība.

356.

Vajag novērtēt atjautības uguni. Ja mēs palūkosimies kādā gadījumā mēdz aizdegties uguns, tad redzēsīm, ka daudzas labākās liesmas parāda vīrišķību un atjautību.

357.

Pat vismaigākai, vislīdzjūtīgākai sirdij nedrīkst trūkt vīrišķības. Sirds ir akmens, uz kura tiek celti cietokšņi. Vai cietoksnis spēj pastāvēt bez vīrišķības un svētsvinības? Vistrūcīgākos apstākļos vīrišķība piešķir vērienu redzes apvārsnim un svētsvinību vada Augšup. Nav jāpagurst vīrišķības un svētsvinības meklējumos. Iespējams, ka vīrišķība ir vai nu apbērtā sabrukuma drupām, vai arī vispār nepilnīgi attīstīta. Šī kādība iederas attīstāmo kategorijā. Ikkatrai vīrišķībai jau ir bijusi pārbaude pagātnē, tālab vīrišķības uzliesmojums rodas bez grūtībām, ja tās asmens jau rūdījies kaujā. Cilvēki bieži lieto brīnišķīgus izteicienus, neapjēgdami to avotu. Viņi pareizi saka – “iedegās sirds” vai “uzliesmoja gars”, tas nozīmē, ka tie kādreiz ir turējuši prātā sirds uguni, bet tagad viņi kaunās šīs uguns. Viņi vispirms, savu brīnišķo izteicienu gatavi izskaidrot vai nu ar māņticību vai arī ar aukles – pasekotājas fantāziju. Bet labākos mirkļos iedomāsim uguni, vīrišķību un svētsvinību. Tīrā svētsvinībā ietvertai Mīlestībai, allaž ir nepieciešama aizsardzība pret tumšajiem zaimotājiem. Vīrišķība ir vairogs, un uguns savas šaltis sakopo liesmainā šķēpā. Tā nav nejaušība, ka Es apstiprinu vīrišķību, tā spēcinās redzes loku.

358.

Sirds savā būtībā ir no augšienes funkcionējošs un devējs orgāns: tāpēc iedabā ir visādu dāvanu došana. Ikvienu pozitīva Mācība ieteic dāvanu došanu. Tāds apstiprinājums ir tiešām praktisks, jo sirds nespēj dzīvot bez atdošanas. Atdošana

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

protams jāizprot visā taisnīgumā. Dāvanu došanu nedrīkst attiecināt tikai uz naudu vien vai nevajadzīgām lietām, patiesā atdošana ir vienīgi garā. Lai ikviena sirds izlej gara veltījumu straumes. Ne velti sacīts, ka ikviens sirds pukstiens ir smaids, asara un zelts. Visa dzīve plūst caur sirdi. Vajag prast dot sirdij pastāvīgu darbu. Nekas cits tā nespēj izsmalcināt sirdi, kā bezrobežīga garīga atdošana! Parasti garīgo dāvinājumu nenovērtē tāpat kā nenovērtē visu neredzamo. Bet visu bagātību avots, kā garīgo tā materiālo, ir sirds.

359.

No visām pasaules malām pienāk prasības un lūgumi pēc lielākas zināšanas, lūgumi pieskaitīt tos Gaismas kareivjiem. Tāpēc mēs līksmi nesam savu gaismekli.

Jūs rakstāt par piesardzību, bet kam gan ja ne man to zināt! Bet es zinu arī par drosmi, par radošo iedrīksti, un, pirmkārt, par vareno līdzsvaru. Tāpēc piesardzībai nevajag izvērsties vajātā bailēs, un iedrīkstei – neprātīgā drosmē. Bet tomēr pēc savas dabas es dodu priekšroku pēdējai un ticu gudrajai parunai – “vienīgi drošo sargā Dievs” un vēl otrai mazliet prozaiskai – “ja vilku baidies – mežā neej”. Tāpēc sacīsim, ka piesardzību vajag saskaņot ar iedrīksti un jārīkojas gudri. Bet Gaismas dzirkstis, kas iedezina jaunus apziņu ugunskurus, vajag izkaisīt, jo citādi, kur gan rasties vadošai sākotnei? Bez šīm dzirkstīm viss nogrims tumsā un pīšļos.

360.

Starp sirdsugunīm visspilgtākā ir pašuzpurēšanās liesma. Tieši šis bruņojums novērš ienaidnieka bultas un rada izdaudzīnāto neievainojamību. Vīrišķības uguns ir tikai pašuzpurēšanās liesmas daļa. Protams, pašuzpurēšanās nenozīmē visādā ziņā upurēt sevi, bet atbilst gatavībai uzvarēt Augstākās Pasaules vārdā. Tāpat pie vismazākās novēršanās no Hierarhijas, var novērot arī uguns mazināšanos. Kā viesulis izdzēs gaismekļus, tāpat arī novirzīšanās uz bezdibeni iznīcina sirds ugunis. Vai nav dīvaini redzēt pie viena galda atkritušos un ejošos uz uzvaru? Tie ir kā kopīgi nobeidz zemes maltīti, bet viņu gars jau ir pretējās sfērās. Šķīstīta sirds izjūt šos pretstatījumus. Bieži tai grūti spriest pēc izskata, bet būtība tai skaidra.

361.

Vienīgi vientulībā, kad nejūt vajadzību pēc lietām, kad neapraud sevi un kad necieš, tad līksmo iedrosmīgais. Tā sāksim tulkot Mūsu mūžseno drosmīgo centienu grāmatu. Kad bērns rotaļājas ar kaķēnu, māte jūtas aizkustināta par bērna drošsirdību, nevēlēdamās redzēt, ka kaķēns vēl ir akls. Kad jauneklis rotaļājas ar sava vecuma biedra dvēseli, tad skatītāji pārsteigti par viņa iedrosmi, nepamanīdami, ka nabaga dvēsele saistīta. Kad vīrs demolē tiesnešu sapulci, tad liecinieki ir sajūsmā par viņa vīrišķību, nemanīdami, ka draudu drosme pirka par skanošu zeltu. Kad sirmgalvis mierina sevi smiedamies par nāvi, draugi jūtas aizkustināti, neievērodami, ka izsmiekla grimasi izraisījušas izbailes. Iedrosme parasti paliek cilvēku nepamanīta, jo tā pēc savas dabas ir neparasta. Neparastība liek sirdij nodrebēt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Kur esi tu, pārspējušais? Kur esi tu, kas pārvērties drudža konvulsijas lēcienā uz gaismu? Sadzirdi, Ieklausies, iedrosmīgais! Nakts tumsā pieiešu svētīt tavus apavus, un gaismas dzirkstīm apbēršu tavu pagalvi, jo iedrosmīgais miegs līdzinās kokles aprīmšanai. Kad visas septiņas stīgas pilnas noslēpuma, jo iedrosmīgā miegs ir kā klusums pirms viesuļa, kad pat smalkākie stiebriņi nepakustās.

Vai gan lauva ar rēcienu satricina pasaules? Nē, pamodusies iedrosme un uzplaucis gara lotoss. Brāļi, pulcēsimies prieka teltī, zieds ir atvēries, varenais rats izkustējies. Mūsu prieks nokāps zemzemes pasaulēs un pacelsies pie Brāļiem pārzemē.

Iedrosmei dziedam to labāko dziesmu!

362.

Putnu svilpieni pārtrauca atpūtas brīdi. Kāpēc agrajā stundā putni tādā spriegumā? Izdzirduši iedrosmes cildinājumu viņi bija uzdrīkstējušies. Neviens tiem nav teicis, ka viņu ikdienišķā svilpšana nepavairo viņu iedrosmi. Apdullinādama ar ikdienību, tumsa brēc. Tumsa nepanes gaismas iedrosmi.

Kad Valdnieka svāri sasprindzēti, modīsimies agri, lai apsvērtu, kā esam pavadījuši pagājušo dienu. Atlasīsim visiedrosmīgākos, lai šie graudi darītu svaru kausu smagāku. Vēl pievienosim vecās pasaules sarūgtinājumu, jo tā smagums mums der lietai. Pieliksim neprašū izsmieklus, katrs no tiem patiesības kausu darīs smagāku. Ja atradīsim draudus un uzbrukumus, neaizmirsīsim arī tos pielikt piepildītajam kausam. Kas tad liek svāriem svārstīties? Ar ko tad ir pildīts apvainojuma kauss? Kādas nožēlojamas pelēkas skrandas ir piepildījušas nosodījuma kausu? Kā sakaltušas pērnā gada trūdu lapas krājas kaudzē ikdienības lāsti – pagājušās dienas mēsli. Iedrosmes, triumfējiet, jo vispārnotākā ir uzveikusi nopēlumu.

Valdoni, ļauj iznīcināt ar uguni melīgās parastības skrandas. Nemaldīšos, saprazdams, ka spārnotā iedrosme ir Tevis svētīta. Svētajā Kalvē nokalšu Alaijas spārnus. Nepazīstu ne žēlošanos, ne cietsirdību, nedz arī ko citu. Kas spiestu slīgt lejup maniem jaunajiem spārniem, mana dziesma būs jauna!

363.

Kempenes Toma grāmata “Kristus atdarināšana” sen augsti novērtēta austrumos, ne tik vien satura ziņā, bet arī nosaukuma nozīmes dēļ. Kad viduslaikos Kristu pielūdza kā elku, Toma balss izskanēja kā protests. No katoļu klostera atskanēja aicinājums apgaismot dižā Skolotāja Vaigu. Pašā vārdā Atdarināšana ietverts iedarbīgums. Formula Kristus Atdarināšana ir iedrosmes varoņdarbs, kas piemīt apzinīgam garam, kurš uzņemas visu jaunradīšanas atbildību. Proti, apzinīgs mācekļis uzdrīkstas pieiet Skolotājam, to atdarinot. Tāds piemērs ienesa gaismu smacīgajā tumsā un aiz noslēgtiem mūriem radīja tiekšanos pēc iedarbīgas iedrosmes.

Pēc viduslaiku sakumpušās apziņas būtu bijis vietā sacīt: - Kristus pielūgšana”, bet gars, kas traucas uz augšu, uzdrīkstējās aicināt uz atdarināšanu. Katram svētīgas iedrosmes solim jāuzglabājas, kā cilvēces gaitas ceļa zīmei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Mēs nepievēršam vērību dažiem satura klosterismiem. Tomam nevajadzēja kāpt sārtā, viņa uzdevums bija dot nevis aizliegumu, bet aicinošu formulu. Ir divi patiesības veidi – viens prasa piekurt sārta liesmas, otram vajadzīga nosodāma izplatīšanās. Grūti noteikt, kurš veids autoram sāpīgāks. Dažreiz vieglāk ir anestezēt sārta sekas nekā redzēt izplatītā jēdziena izkēmošanu. Šā vai tā, bet lai svētītas ir iedrosmes, kas caururbj tumsu.

364.

Nepieciešama liela vīrišķība, lai ārdīšanas apstākļos uzkrātu sirdspēkus. Ja nepazītu šo pārveidību nepieciešamību attiecībā uz visām pasaulēm, tad varētu uzskatīt sirds sasniegumus par liekiem. Bet par laimi tie ir vajadzīgi visai esībai. Tālab pat ārdīšanas putekļos vajag celt sirds cietokšņus.

365.

Cilvēki bieži vien labprāt pafantazē par organisma pamatfunkciju pārmaiņu. Augļa iedīgšanas princips, vai matērijas iziršana, ķermeņa nesveramība, vai patvarīga materializācija, tāpat kā arī citi fiziski jaunievedumi tiek apspiesti pat klerikālos iztirzājumos. Varētu likties, ka iespējamību apvārsnim jāsāk augt jau no pašas mazotnes un, nonākot eksaktu pētījumu laboratorijā, jānostiprinās, bet tieši tur rases nepilnība liek šķēršļus. Drošais meklētājs, nodevies eksaktai zinātnei, pārvēršas par mietpilsoni un sāk atdarināt vectēvu parašas. Mēs esam redzējuši, ka sarkanā sacelšanās liesma ir pārvērtusies pavarda tvanā, Mēs esam skaitījuši gaismas karogus, kas pārsūti aizspriedumu pakāpēs. Mēs esam pārliecinājušies, ka tīras celtnes pārbūvēja tirgus vajadzībām. Biklā gara tumsība auda slazdu tīklus un visvairāk baidījās atirties no kaulu dēdēšanas sūnainā krasta. Evolūcijas mācība rāda, ka pirms rases nomaiņas pieaug cilvēku bailīgums. Bet laiks pienāk un tiem, kuri nav iemācījušies peldēt, būs jāsarijas sāļais ūdens.

Palūkosimies drosmīgo lēcienos.

366.

Jautās – kas jums devis tiesības uzdrīkstēties? Sakiet, uzdrīkstamies uz evolūcijas tiesību pamata. Evolūcijas tiesības liesmaini iezīmētas mūsu sirdīs. Augšupejas nenovēršamības patiesību neviens neatņems. Kā pūļa priekšā, tā arī vienatnē mēs vienlīdz apzināties mūsu neatņemamās tiesības. Varam apliecināt, ka tikai aklais neredz evolūcijas virzienu. Bet kad zināšanu durvis skaidri apzīmētas, tad nav grūti tiekties ārā no tumsas. Iedrosmes, vai gan tās drīkst ieskatīt par nedzirdētu varoņdarbu? Vai tad iedrosme nebūs ik katras dienas dievišķā barība un ikkatra nodoma tērps? Vai cietuma mūri netaps caurredzami? Un vai gan iedrosmīgajam neatvērsies slepeno rakstu zīmogs? Ieteikdami iedrosmi, Mēs piedāvājam vieglāko ceļu. Sirds pazīst šī ceļa patiesību. Citu ceļu pašreiz nevar parādīt. Uzdrīkstieties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7. grāmata: Gara augšupeja

367.

Ko var nosaukt par visdrosmīgāko? Laikam gan sīciņo taurenīti, kas pakļauts tiem pašiem atmosfēras apstākļiem kā lauva. Novērojiet Mācības izpaušanos pie mazajiem, jo viņi bieži vien apskaidrības viesuļvētru iztur labāk nekā izteikti lielie.

368.

Kaut arī mēs esam nejēgu liekulības pazemoti, bet ceļš ir viens un nekas to neaizēnos, ja sirds ir tīra. Cik gudri sirds ir nosaukta par kuģi, bet kuģim paredzēts stūrmanis. Vīrišķība dzimst no tīras sirds. To var salīdzināt ar rozi, kuras zieda jēga ir daudzajās ziedlapiņās, bet to noraušana sabojā pašu ziedu. Tāpēc sargājiet sirds patvērumu. Ir gudri apjēgt, ka tikai zieda valdonim ir pieeja visām ziedlapiņām.

369.

Vajag pārdzīvot to stundu, ko sauc par “Sliekšņa Pūķi.” Mēs šo stundu dēvējam par Priekšvara Pārraušanu.” Tā Mēs atzīmējam, kad tumsa nodomājusi pārraut priekšvaru, bet patiesībā tikai atver tāles. Bet vīrišķība nepieciešama, jo kur gan citādi izpaudīsies vīrišķības uzkrājums?

370.

Arī vīrišķību var iegūt tikai ar sirdi. Saprāta smadzeņu rievās var atrast spēku saprātīgu sadalījumu, bet vīrišķība, kas iet tiešu un mirdzošu ceļu, nevar mājot ārpus sirds; vērtējiet to pēc vīrišķības antipoda – bailēm; tās vispirms atbalsojas sirdī, tad no tumsas bēg uz ekstremitātēm. It visu īpašību mērs ir sirds.

371.

Nepārtrauksim uz priekšu virzīšanos, pat ja nomanīsim Valdoņu parasto taktiku. Neaizmirsīsim vajadzīgo skubu, pat ja dzirdēsīm Skolotāja rūkšanu. Kas gan pasacīs, kāds iemesls lauvas nākšanai aiz kalna! Ak, medniek, nenolaid bultu, iedomā, ka tīģeris jau nozudis, bet pieveic leopardu, jo tā tu iebiedēsi visus slepenos zvērus. Šķēps nav ceļams pret draugiem, bet gan pret ienaidniekiem. Nebūsim glēvi.

2. Smadzenes un sirds. Gudrība un intelekts.

372.

Dzīvojiet ar sirdi, attīstiet iecietību, augstsirdību, un jaunā apziņa jūsos nostiprināsies.

373.

Cik svēta ir pašreizējās drosmes, kas atdara sirdi!

374.

Kāpēc tik daudz pārbaudījumu, ja sirds spēj veikt garīgo pārveidošanos? Atbilde vienkārša – sirds ir novārtā un dzīvē nelikta lietā. Tāpēc daudziem cilvēkiem nākas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

uzlabot apziņu pārbaudījumos. Pieņemot kalpotājus, jūs viņus vai nu pārbaudāt vai arī ticat viņu acīm. Tā arī sirds var pārlicinoši iedzirkstīties skatienā, bet prāts spēj pārvērst acis par alvas spulgām. Tāpēc pie katras iespējamības ieteiciet skatiena mirdzuma nozīmi.

375.

Gribas jēdzieniem jābūt stingri apzinātiem un norobežotiem. Smadzeņu griba ir Rietumu balsts, kamēr Austrumi palikuši sirds cietoksnī. Rietumu hipnotizētājs iedvesmojot pielieto gribu, sasprindzēdams kāju, roku un acu centrus, bet šī emanācija ne tik vien ātri tiek izsmelta, bet rada arī nogurumu, galvenais, iedarbojas tikai ļoti nelielā attālumā. Ar gribas sūtījumiem nav gūstama izplatījuma sasniegumi. Bet Austrumu sirdij nav vajadzīga kāju un roku saspringtība, viņa nekāpina bez vajadzības enerģiju, bet raida savas domas, telpas neierobežota. Sirds iedvesme kā dabīgais satiksmes kanāls, nekaitē ne iedvesmotājam, ne uztvērējam. Rietumu metode arvien nomanāma ārēji, bet Austrumu manipulācijā nav nekā ārēja, gluži otrādi, iedvesmotājs pat neskatās uz saņēmēju, jo tā attēls ir viņa sirdī. Daudz neapšaubāmu priekšrocību sirds manipulācijā, bet šim nolūkam vispirms jāapjēdz sirds nozīme.

Sirds varenais spēks pārspēj itin visu. Sirds spēj aptvert tālu notikumu jēgu. Sirds spēj lidot, nostiprinot vajadzīgos sakarus. Sirds spēj saskarties ar tālajām pasaulēm. Izmēģiniet to vienīgi ar gribas sūtījumu un jūs atskārtīsiet sirds gribas atšķirību.

376.

Ja arī izdosies pārlicināt cilvēkus, ka sirds piedalās žēlsirdībā, līdzietībā un mīlestībā, tad visas citas sirds sfēras paliks neizprastas. Vai gan runājot par kosmogoniju, prāts neizvirzīs tūkstots nezināmo? Un bez sirds drosmīguma šīs sarunas zaudēs augstāko robežas pakāpi. Tāpat arī, bez sirds līdzdalības jūs nevarat runāt par kādību, kas ir visas esamības pamatā. Prāts noliedzis kādību, bet jūs jau redzat, kā iztukšojas dzīve necienot kādību. Tikai sirds priecāsies par kādības patiesīgumu. Tālab izpratīsim kāpēc, pāri komplicētām aplēsēm, vienīgais glābiņš ir tikai sirds ceļš. Tikai sirds spēj pretoties nevaldāmai liesmai, izplatītās indes drausmām. Pie tam sirds apjēgšanas darbs jāiesāk jau no pirmajām pakāpēm, jo vakardiena novērsusies no sirds.

Arī tas nav peļams, jo tādējādi mēs iegūstam it kā jaunu dārgumu. Cilvēki tā mīl visu jauno un ir kārdinoši pēc integrālām sistēmām iemantot jaunu rotaļu sirdī. Bērni mīl rotaļas, kur tie līdzinās pieaugušajiem.

377.

Intelekts nav gudrība. Gudrība ir jūtziņa, intelekts ir saprāts. Gudrība izlemj tāpēc, ka šos lēmums jau sen ir apaugļojies.

Intelekts ir gudrības sliexnis un kad tas uzasināts, tas saplūst sintēzes sfērā. Saprāts un speciālais prāts ir nākamās ēkas stūri. Cilvēks, kam ir speciālais prāts, spēj sagatavot sev spīdošu nākotni, bet viņš iemiesosies tik ilgi, kamēr prāts nepazaudēs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7. grāmata: Gara augšupeja

specialitāti. Kad intelekts zaudē specialitāti, tad tas jau ir gudrs. Katra specialitāte paredzēta zemes apstākļiem. Gara sintēze atver visa sfēras. Garīgais spriedums uzkrāj izplatījuma psihisko enerģiju. Garīgais spriegums var ievest jebkurās astrāla sfērās.

378.

Vēl pasaka par sirdi. “Sanāca ļaudis, lai lielītos ar spēku: kāds rādīja muskuļu spēku, kāds lielījās ar plēsīga zvēra dresēšanu, kāds saskaņoja spēku galvas kausa stiprumā, kāds cits kāju ātrumā – tā tika slavinātas visas ķermeņa daļas. Bet viens atcerējās sirdi, kas netika slavināta – cilvēki kļuva domīgi, ar ko gan varētu atzīmēt sirds spēku. Bet kāds, tikko ieradies, sacīja: “Jūs runājat par visādām sacensībām, bet aizmirsāt vienu, cilvēka sirdij tuvo – sacensību augstsirdībā. Lai jūsu zobi, dūres, galvas kausi nomierinās, bet mērojieties augstsirdībā. Tā paātrinās sirds ceļu uz Ugunīgo Pasauli. Jāatzīstas, ka ļaudis bija nesaprašanā, jo nezināja, kā parādīt augstsirdību. Tā mīlestība palika neapspiesta, tāpēc, ka spēku sacensība neatrada uz to pat vārtus. Patiesi, ja būs atrasta augstsirdība, tad arī mīlestība iededzinās sirds uguni.

379.

Saka – akmeņkalim jākrauj tikai akmeņi, bet ja viņš spēj glābt cilvēku, vai gan viņam tas nav jādara? Pasaulē ir ne vien akmeņi, bet arī sirdis!

380.

Neskumstiet un iegaumējiet, ka “gara pasaulē viss iespējams”. Atcerieties nostāstu par Dgulnoru “Agni Jogā”. Un ja šī formula stingri apzināta, tad arī mistiskums, kas jūs pievelk, nevar zust. Jo mēs taču dzīvojam Bezrobežībā, un nedrīkst aizmirst šī jēdziena majestātisko nozīmi. Tāpēc vairāk uzticieties savai sirdij. Tā ir vienīgais mērogs visam un vienmēr.

3. Vēriba, modrība, precizitāte

381.

Patiesais vērigums ir atziņas pamats.

382.

Uzmanība palīdzēs saredzēt daudzus ārējos iespaidus, bet arī šāda tiekšanās uzkrājama ilgā pieredzē.

383.

Patiesām, zinot Sātana nodomus, modra uzmanība nav glēvulība. Pat milzis var kļūst pār sīku graudiņu. Tā kaitētāji izmēģina visus līdzekļus, nebūdami pārliecināti, kurā vietā ļaunums neuzplauks. Šādā piemēslošanā ir tumsas panākumi. Cilvēki aizmirst, ka vajag būt uzmanīgiem. Ne vien kā tīģeris, bet ļaunprātība iezogas arī kā pelīte.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

384.

Saudzīga attiecība pret visām parādībām – grūta pakāpe Atkārtoti jāuzsvāro par modrības saglabāšanu, lai apslēpto enerģiju neizmanto tu ļaunprātīgi. Šai virzienā atrodami daudzi padomi. Mēdz būt norādījumi uz Mīlestību un daudzām citām īpašībām, bet tās jāapstiprina ar dzīvās enerģijas atskārsmi. Dzīves viļņos nav viegli to paturēt prātā.

385.

Labvēlība ir viena no Augstākās Pasaules īpašībām, tādēļ katram savukārt jāprot izpaust šo īpašību visur, kur ir labuma dzirksts. Lai neaprimst meklēt šo svētdevu. Tā, atrodoties mūžīgā modrības sardzē, iespējams uzņemt kalpošanu Augstākai Pasaulei. Nevajag lepoties ar šādu izcilību. Īpaša augstprātība – nepieklājas, bet īpašs prieks – pieļaujams.

386.

Varoņiem piedēvēja zināšanu, ka tie mana kā zāle aug. Vai ar to neprasīja augstākas novērošanas spējas?

387.

Neatstājiet itin neko bez ievēribas. Nevēribā ir daudzu nelaimju cēlonis. Ieteicu to saprast, ka pat dižākām parādībām ir tā niecīgākā redzamība. Fiziskie apmēri nenosaka parādībai kosmisko nozīmību. Labākais piemērs ir grauds. Sevišķi tagad norādām uz nepieciešamību cienīt daudzveidīgās parādības, kas pilda dzīvi. Vai Sūtnim noteikti jābūt milzim? Vai staram būtu vismaz jāaklina? Un nelāga būtu balss, kas padarītu kurlu. Kāds liels daudzums pēc izskata sīku parādību tagad iet pāri pasaulei. Jāasina vērtība. Kas pieradināsies uzmanīgi vērot niecīgo, tas sapratīs arī diženāko.

388.

“Proti notvert aiz astes vismazāko velnēnu un tas parādīs, kur slēpjas vislielākais” – šis senais ķīniešu sakāmvārds atgādina visniecīgāko sīkumu nozīmi galvenā atklāšanā. Patiešām, visrūpīgākais sīkums būs dižā varoņdarba labākā atslēga. Nepareizi domāt, ka sīkumi ir nenozīmīgi augšupejas ceļā. Pat vislieliskākie darbi balstījušies uz laikā paredzētiem sīkumiem. Cik vērtīgi iegaumē visus akmeņus tas, kas seko Skolotājam! Nekas viņam nepaiet garām neievērots. Tikai vājš māceklis sacīs: “Skolotāj, es sajūsmā pārsitu sev degunu.” Tāda nesamērība tikai norādīs, cik tāls vēl māceklis no modrības. Ķīniešu sakāmvārdam arī vēl cita nozīme. Vislielākais noziedznieks vislabāk uzzīmējams pie viņa izturēšanās visniecīgākajiem sīkumiem.

389.

Rēkšana pilda sfēras. Ikviens palīdziet noturēt līdzsvaru. Tumšo fronte izlieto līdzekļus, lai iespiestos mūsu rindās. Mēs nenogurstam aizrādīt, kāda vērtība vajadzīga visniecīgākajos sīkumos. Apgūstiet iemaņu, kā jāklusās un jāskatās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Sadzirdamas ne tikai tumšo viltības, bet arī zvani un pārējie kosmiskie signāli. Tā liecina par atmosfēras spriegumu, par Mūsu tuvumu un atgādina neaizmirst Hierarhiju. Nav jāsamulst, ja zvani un stīgas neskanēs skaļi, tam ir daudz iemeslu. Tos varētu tāpat sadzirdēt arī daži, kam vēl nav jāsadzird šie kaujas saucieni. Tāpēc tieši tagad piegriežu jūsu vērību sīkumiem. Ļoti lietderīgi ir izpētīt šos mazos dabas elpas vilcienus. Ne tikai pielietošanai Dižajā Kaujā vien, šie novērojumi nepieciešami arī tālākā augšupejā.

390.

Uzmanības vingrinājumi ir Smalkās Pasaules novērošanas nosacījums. Visādiem līdzekļiem vajag attīstīt vērību. Ir iespējams saklausīt un izsekot simfonijas vienu atsevišķu balsi, bet iespējams arī uztvert vienlaicīgi vairākas skalas. Tāpat lietderīgi ir uztvert klusuma skanēšanu. Daudz smalku balsu ir klusēšanai, un izsekot viņu ritmu nozīmē pietuvoties Smalkajai Pasaulei. Bet pētot klusumu ir pamācoši iepazīt ikvienu fiziskās iejaukšanās disonansi. Nav iespējams atrast labāku piemēru kā salīdzināt fizisko skaņu ar Smalko Pasauli. Tomēr tādi pati antitēze novērojama arī ožas sfērā. Bet šī kādība jau retāk attīstīta. Ja Smalkajā Pasaulē oža kalpo kā sava veida uztura līdzeklis, tad ir saprotams, ka fiziskajā pasaulē tā nav tik attīstīta. Protams, kā jūs jau esat ievērojuši, Smalkā Pasaule ir pilna smaržu. Jo augstāk, jo tās pilnīgākas. Bet zemākie slāņi pilni trūdēšanas. Atmiesotie, jo tie ilgi kavējas zemākos slāņos, iegūst trūdpilnu čaulu. Tālab ļoti derīgi ir jau dzīvē sagatavoties lidojumam augstākos slāņos.

391.

Vissarežģītākajam var tuvoties visvienkāršākajā ceļā, galvenais – vērība. Pat ļoti pieredzējuši novērotāji pazaudē to ikdienībā. Bet Augstākā Pasaule novēl mīlestību un atzinību. Kā gan citādi pāri blīvajiem nosacījumiem saskatīt smalkos simptomus?

392.

Kāds Jogs bija izdaudzīnāts par jokdari, jo nemanot pārvietoja mājās dažādus priekšmetus. Un kad vaicāja: “kādēļ?” Viņš atbildēja: “Vēroju, vai jūs neesat kļuvuši akli?” Tiešām, reti kāds ievēro apkārtējās pārmaiņas. Bet “Ērgļa Acs” pirmā pazīme ir – ievērot vismazākās pārmaiņas, jo no Acīm ir atkarīgas visa veselā vibrācijas.

393.

Kā jau tika parādīts, iespējams iedarboties uz augiem. Bet jāapbruņojas ar lielu pacietību, jo ikviena atmosfēriskā strāva var ietekmēt ugunīgās enerģijas pārraidi. Kurš gan var iedomāties, ka kosmiskais ķīmisms neiespaidos cilvēka organismu! Pareizi novērots, ka pat puķu smarža pārmainās zem kosmiskās strāvas spiediena. Nebrīnieties, ka visa Daba atbilst tam, ko cilvēks nevēlas ievērot. Apziņas izsmalcinātība izpaužas vispirms apkārtnes novērošanā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

394.

Beidzot, vai jūs esat iemācījušies priecāties par šķēršļiem? Vai Mēs varam būt pārliecināti, ka šķietamais šķērslis desmitkārt pavairo jūsu attapību? Vai Mēs varam apstiprināt jūs par kareivjiem uzvarētājiem? Vai Mēs varam sūtīt jums palīdzības bultu, zinādami, ka jūs to uztversit lidojumā? Vai Mēs varam kopā ar jums izrunāt Jaunās Pasaules vārdu? Vai Mēs varam saprast, ka radīšanas skaistuma vārdā ir sadedzinātas novecojušā drānas? Vai Pasaules Māte var uzticēt jūsu sardzei Gaismas Audumu? Vai Lauva var doties jums palīgā? Vai gaisma var apgaismot jūsu taku? Uzvara klauvē. Beidzot, vai jūs protat doto Mācību attiecināt uz sevi? Vai varam uzticēt jums zīmes nēsāšanu? Vai varam galvot par jūsu vērtīgumu? Vai Mēs varam radīt jūsu pašizpratnes balstu? Vai Mēs varam priecāties par jūsu ceļa nemainību? Vai Pasaules Māte var nosaukt jūs par taisnīgiem? Vai “Lauva” var tapt par jūsu mājas sargu? Vai Gaisma var izlieties uz jaunām kāpām? Atslēdziet savas durvis!!

395.

Pacietības ceļu mēģina saprast kā panešanu. Bet šāda izpratne būs nepietiekama, jo pazemina enerģijas nozīmi. Tikai tāds cilvēks, kurš zina, ka gudrāk ir savu spēku likt lietā nevis šodien, bet rīt, - būs lietderīgā ceļa atskārtējs. Viņš nav pacietējs, bet tas, kas saprot lietderību. Tāpēc tik svarīgi ir attīrīt daudzu nosaukumu jēgu. Katrs vārds jau rada noteiktu noskaņojumu. Bet ja nosaukums neprecīzs, tad priecāšanās vietā var iznākt bēdāšanās un otrādi. Precizitāte vajadzīga visā pasaulē. Katrs psihiskās enerģijas mēģinājums apstiprina, ka galvenie nosacījumi – domas precizitāte un īsums – dos labākas sekas.

396.

Visa sākums – Disciplīna.

397.

Varat saprast gara disciplīnu kā spārnus. Kas sapratīs gara disciplīnu kā topošo pasaulu atblāzmu, tas jau ir gatavs. Vēl vaicās: “Kāpēc ceļa sākumā tiek dots daudz patīkama un daudz tiek piedots? – Tāpēc, ka sākumā uzliesmo visas ugunis un aicinātais iet līdzī lāpai. No viņa paša atkarājas izvēlēties savas uguns kvalitāti.

Kas ir izpratis gara disciplīnu, tas sapratīs arī kā uguns jāizlābo un nonāks pie Vispārības Labuma kooperācijas.

Ceļa gals var tikt apgaismots ar Vispārības Labuma tūkstoš ugunīm. Šīs tūkstoš ugunis aizdegs auras varavīksni. Lūk, kāpēc gara disciplīna ir spārni!

398.

Reiz kāds skolnieks ievēroja, ka Skolotājs sarunājās ar garāmgājēju strēlnieku. Skolnieks vēlāk izbrīnā jautāja: “Kāda gan nozīme varēja būt šādai sarunai?”

Skolotājs sacīja: “Es jautāju viņam, kā viņš gatavo izturīgu loku un kā ķer mērķi? Vienmēr der padomāt par izturību, precizitāti un prasmi.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

399.

Visi eksperimenti ar psihisko enerģiju sekmē disciplīnu. Disciplīnu nepieciešams atzīt par glābēju ritmu. Visnozīmīgākos eksperimentus var pamest bez ievēribas. Kaut ko, kas jau sācies, var pārtraukt. Jebkura varmācība pret psihisko enerģiju ir pretdabiska. Atsauksim atmiņā eksperimentus ar fotouzņēmumiem. Ja pirmais uzņēmums nav izdevies, tad nedisciplinēta apziņa jau ir vīlusies cerībās. Bet vilšanās stāvoklī nav iespējami nekādi eksperimenti. Daudzi apstākļi var traucēt eksperimentu pirmos soļus. Mazdūšība uzvedinās uz domām, ka pētījumus nevajag turpināt. Bailes parādīties smieklīgam var izjaukt visnoderīgākos novērojumus.

400.

Ne jau nejauši runāju par Kalpošanas apzināšanos, proti, šī apziņa iznīcina atmosfēras parastību un dod saskaņu uzdevuma veikšanai. Var ārstēt nervus ar disciplīnu, bet kalpošanas apzināšanās ir vislabākā disciplīna.

Ugunij vajadzīga piesardzība. Šī īpašība jāattīsta un kalpošana ir modrības mērs. Kā ziedlapiņas aizveras un nokarājas no rupja pieskāriena, tā aizveras aizsardzības lotoss, kad nikni draudi satricina izplatījumu. Kā rūpīgs strādnieks aicinu līdzstrādniekus dārguma nešanai.

401.

Mēs nosodām katru nokavēšanos. Nenokavēšanos var panākt ar divu ārēju dzīves īpatnību palīdzību – darba precizitāti un modrību. Darba precizitāte jāattīsta katram darbiniekam.

Pilnīga acumirkļa uzmanības pievēršana atļauj kristalizēt katru darba mirkli. Sevi disciplinējot ir iespējams sasniegt katras domas skaidru sadalīšanu. Tuklu zaķīšu lēcieni neder. Līdzās precizitātei atrodas mūžam vērīgā modrība. Ne pagrimušo gudrinieku aukstais padoms: “Nebrīnieties ne par ko!”, bet liesmainais aicinājums – “Esi redzīgs!” Tāds spriegums nav savilkta virve, kas gatava trūkt, bet apdomības varavīksne.

Nav jādomā, ka modrība var padarīt cilvēku aukstu un nošķirtu. Kareivis sardzē pilns iespēju gaismas. Tiesa, viņš nebrīnās ne par ko, jo paredz jaunu iespēju dzimšanu.

Kad jūs izsaucaties – “vienmēr gatavs” – jūs jau it kā sekojat Mūsu aicinājumam. Tas, kurš vienmēr gatavs, spēj pārdzīvot visas sprieguma ugunis.

Dienu un nakti Mūsu līdzstrādnieki gatavi visam Kosma liesmojumam. Un gatavībā tie dienā paies garām neredzami un naktī atradīs mirdzošo ceļu. Nekas nesatrauks, kad būsiet pastāvīgi satraucāmi. Meklētāja daba neļauj kuģiem iesalt.

Mēs nosodām nokavēšanos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

402.

Droši vien jautās, cik tālu spēj iedarboties doma? Acumirkļi, bet tā jāuztver kā gaidīta. Vajag prast saglabāt šīs gaidas pat kāpinātā darbā. Nevar aizmirst šādu iespēju pat visai būtībai tiecoties uz iemīļoto nozari. Gatavība ir īstenā vīrišķība.

4. Patiesīgums. Uzticēšanās un uzticība.

Padevība un atdevība. Pastāvība.

403.

Uzticēšanās ir viena no retajām kādībām, un tā gulst ikvienas celtniecības pamatā. Bez uzticēšanās nevar būt progresa jeb attīstības.

404.

Dažu morāles jēdzienu nozīme jāpārskata ne vien no garīgā, bet arī no zinātniskā viedokļa. Pievērsos uzticēšanās jēdziena aplūkošanai – pat pirmatnējās tautās uzticēšanās jēdziens piederējās kā sakaru uzturēšanas pamats. Jau senatnē atskārta, ka šādam jēdzienam ir īpaša nozīme. Tikai vēlāk, attīstoties liekulībai, cilvēki sāka atļauties melīguma masku, domādami, ka iekšējo apziņu iespējams piekrāpt. Bet attīstoties zinātniskajām metodēm, ir iespējams pārbaudīt patiesas uzticēšanās vērtību.

Ņemsim divu cilvēku sarunas. Abpusēji uzticoties izstarojumi būs labi un no enerģiju apvienošanās pat vēl uzlabosies.

Tagad paraudzīsimies, ja viens no sarunas biedriem ir liekulis, vai arī tie abi neuzticas viens otram – aura būs pretīga, ar melniem un pelēkiem plankumiem. Bez tam abi liekuļi vēl abpusēji kaitēs viens otram, un viņu slimību dīglim labāka perēkļa nemaz nevar vēlēties. Turklāt ar tik liekulīgu enerģijas izmantošanu izplatījums būs saindēts.

Tātad nepietiek ar to, ka uzticēšanos izprot kā abstraktu morāles jēdzienu. Uzticēšanās vērtējama arī kā glābiņa nesējs līdzeklis.

405.

Augstākās Sarunās uzticēšanās nepieciešama. Bez uzticēšanās šādiem priekšmetiem labāk pat nepieskarties. Iedvesmas vietā iznāks gānīšanās. Mazākā neuzticība pašās rīcībās līdzinās mēra čūlai, tā neparādās tūlīt uz visa ķermeņa. Tāpēc attiecībā pret Dižajiem Jēdzieniem būsīm apdomīgi.

406.

Patiesi uzticoties katrs līdzstrādnieku solis jau ir labvēlīgi izprasts. Ja ir bijusi vajadzība pēc noteiktas rīcības, tad tā bijusi nepieciešama. Nevar būt šaubu tur, kur deg savstarpēja uguns. Tāpat der paraudzīties arī uz pārējiem sadarbības veidiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

407.

Spēja būt neredzāms ir bieži glābjoša. Spēja klusēt ir bieži glābjoša. Spēja būt noslēpumam glabātājam ir cienījama. Spēja saņemt uzticēšanās parādījumu ir cienījama. Lūgšanas spēks ir garīgi audzinošs.

408.

Bet uzticēšanās atmodina visugunīgākās, visdievišķīgākās gara dotības. Un uzticēšanās brīžos Ugunīgās Pasaules Būtnes var tuvoties cilvēkam, un pacilātības brīnums ierosina visdaiļāko būtņu tuvošanos.

Uzticēšanās ir jūtziņa, tā nemēdz būt nodevība, jo mēs zinām, kurp virzās mūsu tiekšanās. Mēs priecājamies, tuvojoties cilvēkam, kas sargā uzticēšanās uguni. Kad atvērti uzticēšanās vārti, tad iespējams veikt brīnišķīgas jaunrades darbus.

409.

Uz priekšu pavisināties tikai ar mēru. Pilnīga uzticība ir apziņas virzīšana uz Hierarhiju. Kā saspringta bura virza vērtīgu kravu, tāpat arī sprieguma pilna apziņa aiznes pāri briesmu robežām.

410.

Uzticība ir augsta sprieguma gara īpašība un ietveres spēja padara patiesu varoņdarbu par liksmu saņemšanu. Tā attīstās varoņdarbs, jo gaišais ieguvums velk līdzī nākošo.

Ir pareizi, ka gara varoņus attēloja peldošus, tā pasaules enerģijas vilnis nes tos, kas nostājušies viņas straumē. Atkal jāiegaumē starpība starp brīdinājumu un rūpēm. Kad Es ieteicu kādam augstas kārtas jātniekam iemācīties nolēkt no auļojoša zirga, viņš ieskatīja, ka tas ir pret viņa stepju dzimtas paradumu. Bet kad satrakots zirgs to nonesa uz krasta kraujas, tad nācās nolēkt nemākulīgi un palikt klibam. Bet uzticoties ir viegli pievienoties pasaules vilnim. Traucamies vienīgi uz priekšu.

411.

Par ko gan runājam? Par uzticības un vērtīguma kvalitāti. Nevaldāmā uzticība, visu uzvarošā, radošā, ceļu greznojošā, visā iemirdzošais, visu saprotošais, nenogurstošais, tiekšanos stiprinošais vērtīgums. Vai daudzi prot iesavināt uzticību un vērtīgumu? Kurp nokļūs aklaiss uzticīgais?

Vai gan var pasargāt aci vērtīgam nodevējam? Var uzticēt visas zāles uzticīgajam. Var parādīt visus ziedus vērtīgajam.

Uzticības jēdziens visai ierobežots! Cilvēki nekavējas būt neapmierināti. Mums nav garš uzticīgo saraksts. Cieniet katru uzticības izpaudumu. Bet uzticības mēraukla vienīgi grūtā stunda. Un vērtīguma kritērijs ir tikai miglas sega. Mūsu vairogs ir tikai uzticības izpratne. Cilvēki uzticības vietā stāda mīlestību, un gatavību, un rūpību. Bet šīs uzticības daļas ir it kā līdzjutības smaids. Pati uzticība turpretim zvēro kā kareivis, kas gatavs kaujai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Runājiet bieži par uzticību, atzinīgi vērtējiet vērīgumu. Cilvēkiem vajadzīgs apstiprinājums.

412.

Nekas tā nepasargās kā atdevība. Var daudz ko piedot tur, kur nesalaužama atdevība. Var balstīties uz sirdī atdevīga cilvēka. Jāpriecājas, kad Hierarhija balstās uz atdevības, tagad tā jo vairāk vajadzīga. Ja vakardienas apmulsums šķita milzīgs, ko tad gan sacīt par rītdienu? Jau somu jūs sagatavojis Armagedona pastiprinājumam, un jūs zināt, ka melnie spārni nenoturēsies pret ugunīgo šķēpu. Nebrīnieties – cīņa pieaug!

413.

Nekas tā nespēj novirzīt no ceļa, kā jūtziņas noliegšana. Bet tās sākums meklējams atdevībā Hierarhijai. Tikai patiesa atdevība palīdzēs nepiegružot jūtziņu ar personīgu patību. Tikai atdevība iemācīs nesagrozt Skolotāja Norādījumus. Tikai atdevība rosinās meklēt jaunus spēkus. Nemītēšos runāt par īsto atdevību, jo cilvēki bieži šī jēdziena vietā liek visriebīgāko fanātismu. Tā Ugunīgā Pasaule sargājama.

414.

Kāds spriedīs: “Vai gan grūta ir modrība, vai samērība, vai kustīgums, vai atdevība? Lūk, es jūtu, ka spēju ietvert šos nosacījumus, vai neņemsit mani līdzī tālajā ceļā Vienkopā? Bet vai šis steidzīgais ceļinieks ir arī pārdomājis par minēto īpašību obligātu nosacījumu kategorismu? Aizmirsts pastāvīgums, zibošas uguniņas ietver tikai uz mirkli visas liesmas kādības, bet tumša aprij tās tikpat ātri, kā kvēlojošas ogles sniega pārslīņu. Nevar uzticēties ietveres mirklim; tikai pastāvība, kas norūdīta darbā un šķēršļos, dod iespēju noticēt ietveres vērtīgamam.

Īsts mūziķis nedomā par katru pirkstu, kas izraisa skaņu, tikai skolnieks skaita derīgos pirkstus. Īstam līdzstrādniekam nav iepriekšējā nodoma par darba kādību pielietošanu. Sfēru mūzika saplūst ar darba sekmīguma dziesmu.

Domājiet, ka pastāvība līdzinās ugunīgām kāpnēm.

415.

Jaunais ir tas visvecākais, un tāpēc nevajag baidīties no kaut kā neiespējama. Visu var iztēloties, jo viss eksistē. Nedrīkst pieļaut jaunrades nabadzību. Ir jābrīnās, cik viegli zinātne atļaujas truli ierobežot un atbildēt par to, ko tā nezina. Dažreiz bērni runā pareizāk – es nezina. Vaļširdīga nezināšana tiek uzskatīta kā Atziņas vārti.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

5. Pateicība. Pacietība.

416.

Mēs runājam par svētvinību, par draudzīgumu, par augstsirdību; nobeigsim šo kvadrātu ar pateicību. No mazākā pa visu Hierarhiju staro pateicības dzirkstis. Vērtīgas ir šīs ugunis!

417.

Pateicība ir viena no galvenām taisnīguma īpašībām. Bez taisnīguma nevar sasniegt Dižā Kalpojuma ceļu. Tāpēc, norādot uz Pateicības atzīšanas nepieciešamību, Mēs tikai sekmējam Dižo Kalpošanu. Cik daļa ir pateicība, tā viegli aizdedzina sirds ugunis un, it kā Valdoņa Tēla priekšā, piepilda garu ar cēlumu. Nepateicīgais vispirms nav cēls. Mēs saucam par cēlumu agrāko dzīvju svētīgos uzkrājumus, jo uz Zemes sākuši cēlumu vērtēt tikai pēc vecākiem. Vajag sevišķi attīstīt pateicību, tā ir uzticības māsa. Vajag apzināties, cik grūti dažreiz Skolotājam saskaņot labākās iespējas. Vajag zināt, kā palīdzēt ar savas sirds uguni.

418.

Kad norādu uz pateicības svētīgumu, negribu sacīt, ka tā kādam vajadzīga, bet pati par sevi tā satur svētdevas ķīmismu. Jāizpēta dažādu izjūtu ķīmisms; tādi novērojumi palīdzēs atrast psihisko enerģiju. Nevis vitamīniem, bet ugunīgajai enerģijai jānodarbina iztēle. Cilvēka esamības būtība nevar ieņemt kaut kādu okultu vietu! Šādiem meklējumiem jāpiesaista daudzi prāti; pie viena viņi novēros arī citas derīgas izjūtu īpatnības.

419.

Ja cilvēks izlasīs visas labā grāmatas un neiemācīsies pacietību, ietveri un samērību, tad viņš nav cilvēks. No tādiem cietsirdīgiem pateicība neatskanēs. Par pateicības kādību bieži atkārtoju dažādos simbolos. Nepieciešami izprast pateicības kādību kā Esamības dimantu.

420.

Pateicība ir viens no visreālākajiem jēdzieniem seku ziņā. Pie tās iespējams pieradināties pat sīkās lietās. Vēlāk skolās jārunā par pateicību kā par labklājības ķīli.

Pacietība

421.

Un liktenīgajos, neizbēgamajos periodos, kad tikumība sevišķi zema, nepieciešams visus gara spēkus virzīt uz pilnveidošanos. Tāpēc jūs pareizi jautājat, kā iegūt pacietību, jo bez šīs kādības nav iespējams sākt sevis pilnveidošanu. Pacietība gulst visu sasniegumu pamatā, tāpēc tā ir viscildenākā kādība. Visvieglāk iegūt pacietību caur mīlestību uz kalpošanu un Lielo Skolotāju. Protams, tā nostiprinās mūsos arī gaišatskārsnē, pareizāk, iegūstot šī diženā jēdziena – pacietība – garīgo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

apskaidrojumu, bet šāds sasniegums grūtāks - kā jau visā, mīlestības ceļš visīsākais un visskaistākais un tam, kas zina, kas ir mīlestība, arī visvieglākais. Tāpēc mans padoms Jums, kas izjutis sirds degsmi Mācībai, - caur mīlestību nostiprināties pacietībā. Katra atturēšanās no īgna uzbudinājuma, katra iecietības izpausme būs kā Mācībai upurēts zieds.

Tāpat var sev ļoti palīdzēt, attīstot šīs kādības neatlaidīgu atcerēšanos visos dzīves gadījumos. Šādu prātā paturēšanu vajag sasniegt, lai neatkarīgi no visa cita, tā modri iemānotu Jūsu apziņā, gatavībā ik mirkli atgādināt sevi. Arī senā mantojama mērķis bija – nostiprināt šādu prāta paturēšanu. Tieši šāda atcerēšanās veicinās pašdisciplīnu, kas ļoti grūta. Pāiet daudz gadu, iekams izdodas iegrozīt mūsu jūtas, kas arvien gatavas reflektēt uz visniecīgāko un negaidītāko kairinājumu. Tieši pacietība ir viena no visgrūtākajām kādībām, nav velti sacīts – dižākais cilvēks ir tas, kam dižākā pacietība. Bet vērtīgs ir tieši tas, kas grūts, tāpēc ir pareizi pielikt visus spēkus šī dārguma iegūšanai.

422.

Katru augšupeju simbolizē darbība, bet nav viegli spriest, kura darbība atbilst domai. Traucās daudz blakus apstākļi un pēc sava veida nokrāsos darbības mēģinājumus. Vajadzīga liela pacietība un vērtīgums, lai nenomaldītos haosa pretrunu biežoknī. Jāmīl arī savs darbs, lai rastu tajā atpūtu un attaisnojumu.

423.

Kas apliecina savu atdevību reālajam un neapšaubājamam, tam jo sevišķi jāapsveic īstenības izzināšana. Nevis liekuļota mīnāšanās atzītas autoritātes metodes priekšā, bet cīnīšanās un degšana īstenības meklējumos. Tieši neatturami un nelokāmi tiekšanās kvēle, kad augsts kalns, līdzīgi mazam uzkalniņam, nespēj aizklāt plašumu.

Lidojumos iemācāmie pacietības dižo spēju. Mirdzošā radošā pacietība nelīdzinās blīvajam apmetnim, kas sedz – nepretošanās ļaunumam. Kā neveiksmīgi zvejnieki sēž sagabušie padevīgie. Viņu ieguldījums uz vērpuma pavediena garuma nespēj apvaldīt stihiju deju. Radošā pacietība pazīst Jaunās Pasaules atslēgas, tālab pacietība rada varonību, un ar katru iedarbīgu stundu tās kāpinājums pieaug.

Nepretošanās līdzinās smaržu flakonam, kas ilgi bijis atvērts, bet radošā pacietība ir kā nostāvējies vīns.

Katrā sociālā konstruējumā vērojiet jaunrades spriegumu. Pareizs ir tas konstruējums, kurā spārno daudzveidīgā jaunrade. Jo jaunradei trūkst raituma, tā ir neapšaubāma zīme, ka konstruējumā ieviesusies kļūda. Neļaujiet šīm kļūdām iesakņoties. Sauciet mūrniekus, pārmūrējiet sienas kamēr dziesma skanēs brīvi.

Sena leģenda stāsta: no tālas pasaules atnāca vēstnesis, lai dotu cilvēkiem vienlīdzību, brālību un prieku. Cilvēki sen bija aizmirsuši dziesmas un sastinguši naidā.

Vēstnesis aizdzina tumsu un šaurību, satrieca sērgas un cēla līksmu darbu. Norima naidis un vēstneša šķēps karājās pie sienas. Bet visi bija klusi un neprata dziedāt. Tad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

vēstnesis sapulcināja mazus bērnus, aizveda tos mežā un sacīja: “Jūsu puķes, jūsu strauti, jūsu koki. Neviens mums nesekoja, es atpūtīšos, bet jūs pildieties ar prieku.” Tā sākās kautras pastaigas pa mežu. Beidzot vismazākais apstājās norā un aizrāvies lūkojās Saules starā. Tad dzeltenā vālodze uzsāka savu aicinājumu. Tai līdzī mazais iečukstējās un drīz līksmi iegavilējās “Mūsu Saule!” Virknē bērni atgriezās norā un atskanēja jauna himna Gaismai. Sūtnis sacīja: “Cilvēki sākuši dziedāt, ir pienācis laiks.”

424.

Pacietība ir debesu dāvana – sacījuši senie. Kāpēc gan pacietībai būtu jānāk no debesīm, kad, kā liekas, tai būtu jāpieder vienīgi sirdij? Bet kā gan kāpināsim pacietību, ja nepazīsim Augstāko Pasauli? Tikai kad no sirds uz Augstāko Pasauli nostiprināsies sudraba pavediens, tad nāks pacietības izpratne. Mēs cienām šo kādību, ar to saistās ir iecietība, ir ietvere, citiem vārdiem sakot – Vārtu atvēršanās. Ja jums kaut kas nepatīk, bet ja tas atdara tuvākā sirdi, vai tiešām mēs nepacietīsimies, lai iekvēlinātu kādu sirdi? Vai tiešām izvēlēsimies sev tīksmi, bet tuvākā sirdi sarūgtināsim? Turklāt, vai tas nebūs brīnišķs pārbaudījums, modri novērot, kas tad īsti atslēdz sirdi uz labumu? Sasniegumu daudzveidībā nevar neatzīt sfēru vispārīgo harmoniju. Kaut arī tā izpaustos vienā skaņā, bet katrs īsts tornis skan kosmiskā konsonansē, un tas ir jāuztver saudzīgi. Tāpēc arī cilvēki tā līdz sirds dziļumiem uztraucas, ja šis tonis ticis atraidīts. Pacietības pārbaudījums ir viens no augstākajiem pārbaudījumiem.

425.

Pacietība ietver dižu zināšanu jeb pareizāk, dižu zināšanu rada diža pacietība. Gudrais zina, ka visam jānāk laikā, kosmiskos sakārtojumus nevar paātrināt. Jau sen sacīts, vislielākais cilvēks ir tas, kam vislielākā pacietība. Domādami biežāk par Bezrobežību, mēs iemācāmies izprast arī lielo pacietību, kam jāgulst katras celtniecības pamatā.

Bez tam, paturot acu priekšā Lielo Skolotāju neizsīkstošās pacietības varonīgo piemēru, ir vieglāk panest mūsu likstas un grūtības; neskaitāmus gadu tūkstošus Viņi strādājuši cilvēces un tās glābšanas labā, kas savā tumsonībā visādi liek šķēršļus un ārdā Viņu darbu.

426.

Pacietība, pacietība, pacietība – lai tā nav tukša skaņa, lai tā pasargā visos ceļos. Kad liekas, ka spēki jau izsīkuši – tāda ilūzija visbīstamākā. Spēki ir neizsmeļami, tikai cilvēki paši cenšas pārtraukt to pieplūdumu.

Arī ceļš uz Brālību prasa daudz pacietības. Tas pats domas varenums jāliek lietā, lai pievienotos Triju Pasauļu apziņai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

427.

Daudzkārt ir ticis norādīts, ka nepieciešams attīstīt pacietību. Bet kur būs pārbaudes akmens? Ir lietderīgi uzsākt sarunu ar visaprobežotāko noliedzēju. Lai viņš klāsta neticamus izdomājumus, tomēr pacietīgs domātājs uzveiks jebkuru gara tumsonību, neķeroties pie noliegšanas. Radošās domāšanas procesā domātājs izsargājies no īgna uzbudinājuma – pacietības mācības stundā neuzbudinās. Lai nejēgas lec vai no ādas laukā, jo tiem nav cita argumenta, bet pacietības pārbaudītājs nepazemosies līdz paņēmiem, kas raksturīgi nejēgām. Pat skolās lai uzdod pacietības pārbaudes uzdevumus.

428.

Ir sacīts – tikumībai ir varavīksnes aura. Varavīksne ir sintēzes simbols. Vai tad tikumība nav kādību sintēze? Jebkurā senatne simbolā var atrast neapstrīdamu patiesību. Cilvēki saprata, ka tikumība nav vienkārši laba rīcība. Viņi ļoti labi zināja, ka vienīgi labāko kādību kāpinājumu saskaņa dod augšupejas sintēzi. Tie zināja, ka vienīgi stimulē ir tikumības apliecinājums. Nekāda ārēja rīcība nevar liecināt par stimulu. Eksperimenti ar psihisko enerģiju rādīs, kādā mērā var atšķirties rīcība no stimula. Nekādi spīdoši vārdi un darbi nenoslēps stimulu. Var minēt daudzus vēstures piemērus, kad pat derīgas rīcības nevarēja tikt attaisnotas necienīgu stimulu dēļ. Un, otrādi, daudzas lietas, kas palikušas neatrisinātas un turētas aizdomās, bija skaistā pamudinājuma apmirdzētas. Šādus dzīves būtības apliecinājumus apstiprinās vissākotnīgā enerģija.

429.

Var novērot, ka dažiem cilvēkiem visai attīstīta pacietība, kamēr citiem šīs kādības trūkst pavisam. Kur cēlonis? Nevar būt nejaušības sakarā ar šādu pamatkādību. Ziniet tas, kam ir pacietība, nostiprinājies to daudzos mūžos. Pacietīgs cilvēks ir darbinieks ar lielu pieredzi. Vienīgi lielos darbos cilvēks iepazīst īgnuma nevērtīgumu. Viņš Dižā Tēla priekšā izprot pārejošo parādību nenozīmīgumu. Bez daudziem pārbaudījumiem nav iespējams novērtēt un iepazīt izpaušmju īpašības dzīvē. Nevajag iedomāties, ka pacietība ir nepelnīta balva, gan otrādi, tā pieskaitāma kādībām, kas sevišķi grūti nopelnāmas tiklab zemes, kā arī Smalkajā esamībā. Tādējādi, pacietīgais cilvēks ir pieredzes bagāts, bet nepacietīgais – iesācējs dzīvē. To iegūsim ceļam.

430.

Sudraba asara – tā nosaucam augstas pakāpes gatavību pārbaudījumiem. Pirmais vārds atgādina sudraba pavedienu, otrais – pacietības kausu. Ir nemitīgi jāatgādina, cik lielā mērā pārzemes jēdziens dzīvo līdzās zemes jēdzienam. Šādu apziņu grūti noturēt, jo pat labas apziņas pārbaudes stundā var domāt vienpusīgi. Nemierināšu sevi, ka sudraba saite izturīga, labāk sargāsim to kā kaut ko trauslu. Tāpat neaizmirsīsim, ka pacietības kauss viegli pārplūst pat ikdienā. Nav grūti spriest par svešiem apstākļiem. Līdzsvara pārbaudījumi izdarāmi pašam ar sevi. Katra šāda uzvara jau būs īsta veiksmē. Dzīve dod daudz šādu uzvaru iespēju. Paturiet atmiņā katru šādu cīņu, līdz ar to notiek pamācoši domāšanas procesi. Asaras simbols

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

pacietības kausam nav nejaušība. Ir grūti apvaldīt savu sašutumu, kad redzi bezjēdzīgu postīšanu. Bieži pa sudraba pavedienu aizsteigsies sūdzēšanās par cilvēku cietsirdību. Skolotājs ne reti sūtīs gaismas staru, lai varētu ieskatīties tālumā. Vienīgi gara teleskops var pārklāt lēmumu.

Armagedona sējums uzdīkst, šeit rodams cēloņu cēlonis.

431.

Prasme cienīt pat necilo, palīdzēs apgūt arī pacietību. Cik liela pacietība vajadzīga Bezgalības priekšā, it īpaši pazīstot tās neatvairāmību. Zinām arī, cik ļoti ikviena kurnēšana apgrūtina ceļu. Necilā necienīšanas smagums jānomaina pret raibas daudzveidības novērošanas prieku. Tā visvienkāršākiem vārdiem varam palīdzēt cits citam.

432.

Ja māte pacietīgi neuzklausīs sava bērna pirmās vēlēšanās, viņa nebūs māte. Ja Skolotājs pret sava mācekļa pirmajiem soļiem neuzrādīs pacietību, viņš nebūs Skolotājs. Ja Skolotājs neizpratīs mocekļa ceļu, viņš nebūs Skolotājs. Ja Skolotājs neuzliks roku mācekļa acīm, viņš būs tā aklinātājs. Tālab nosargāsim sirds ceļu. Skolotāja sirdij sveši jebkādi spaidi. Viņš seko mācekļa mēģinājumiem un tikai rāmi atvirza roku, jo tā tiecas pieskarties ugunij. Pacietība ir Vainaga akmens. Tā apliecina tuvošanos Bezrobežībai.

433.

Lai smaida vien par Mūsu padomiem attiecībā uz sirdi. Visgrūtāk viņi atzīs visa apmērus, sākot pat no pašu sirds. Bet Mēs protam sagaidīt izprašanu. Cilvēku iedabu Mēs pazīstam, tālab arī esam pārliecināti par Savas pacietības izturību. Apstiprinājuši vīrišķību, Mēs neatstāsim novārtā arī pacietību. Iepriecinoši, ka pacietība pārspēj ik katru īgnu uzbudinājumu. Pacietības kāpināšanā izstrādājas īpaša substance, kas kā spēcīga pretinde dara nekaitīgu pat imperilu. Bet, protams, pacietība nebūt nav bezjūtība. Noziedzīgajā vienaldzībā neparādās svētīgās reakcijas. Pacietība ir apzināts spriegums un pretošanās tumsai.

434.

Bet pacietība ir svētdevas avots. Nekas tā nepārbauda sirdi, kā apzinīga pacietība. Jūs pazīstat tagad notiekošā būtību. Vai tad iespējams pārvarēt sfēru spriegumu nenorādot pacietību, kas iegūta daudzu mūžu pieredzē?

435.

Cilvēka gars attīstās lēni, to iegaumēsīm. Tālab ne tikai pacietību, bet liksim lietā arī pacietības prieku.

7.grāmata: Gara augšupeja

6. Taisnīgums. Samērība. Iecietība. Lēnprātība.

436.

Viens no cildenākajiem jēdzieniem ļoti bieži ticis iztulkots nepareizi – un proti, cildenais lēnprātības jēdziens. To iztulkoja kā nepretošanos ļaunumam, to iztulkoja kā labsirdību, kā žēlsirdību, bet reti atzina pašreizējību kā lēnprātību. Bet tikai atteikšanās un pašreizējība paskaidro lēnprātības jēdzienu. Patiesi, Mēs redzam gara milžus un varoņus, kas atdod sevi lēnprātības darbiem cilvēces labā. Mēs pazīstam izcilus eksperimentus, kas lēnprātībā cilvēces labā tiek izdarīti laboratorijās. Mēs pazīstam to garu ugunīgo pieredzi, kas lēnprātīgi atdevusi sevi cilvēces labā. Mēs pazīstam parādību ceļā uz Ugunīgo Pasauli, kas iedvesmojuši visu apkārtējo. Patiesi, daudzveidīga ir pašreizējības un atteikšanās pierādīta lēnprātība. Varonība ir dažādu veidu lēnprātības izpausme. Tā izplatījuma rekordus piepilda cildenās lēnprātības darbības. Nenovērtējami ir šie ugunīgie gara lidojumi. Tā, patiesi, lēnprātības varoņi izdzer pilnu indes kausu cilvēces labā.

437.

Ļaudis vismazāk saprot veiksmi. Ja uzdevums, kas Hierarhijas dots un Hierarhijas palīdzības piesātināts, bet to kā savu nopelnu piesavina gara patība, tad parasti šāda veiksmē pārvēršas gara skabargā. Ja vienkopnieks prasa atzinību par viņam doto uzdevumu, viņš tādējādi atvairā (noslēdz) izplatījuma rekordus. Cik daudzi panīkuši gari uzrāda dzīves rekordus, rekordus, kas zemes slavas vainagoti. Vienkopnieks liekot kopienai domāt, ka Hierarhija rīkosies tā, kā to noteiks sekmīgais vienkopnieks, protams, pazemos Hierarhiju. Bet cik grūti ieviest veiksmes izpratni vienkopniekos! Bet īstenībā tikai gara lēnprātība un pateicība atbilst veiksmēi. Kas gan devis visas iespējamības? Kas gan norādījis virzienu? Kas gan paudis visu labo? Tikai hierarhs, tikai Vadonis, tikai Gaišie Spēki. Veiksmīgais vienkopnieks, pārbaudi savu bruņojumu, katrā gredzenā iezīmēts – Hierarhija, ne es, ne mans, bet Tavš, Valdoni! – Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāatceras, ka lēnprātība ir veiksmes pavadone. Lai vienkopnieks nepaliek par šķietami veiksmīgo, jo ugunīgās enerģijas ir smalkas, un rupjā patība nespēj ugunis uzņemt. Tā iegauvēsim lēnprātību, ja gribam būt patiesi veiksmīgi.

438.

Lēnprātība ir viena no ugunīgajām kādībām. Nevis glēvulība, bet gan pilnīgs taisnīgums ietverts lēnprātībā. Ugunīgā sirds labi izprot, ka ļaunums nepielaižams. Tā pazīst jaunradi, kas izslēdz ļaunumu kā nederīgu līdzekli. Labsirdība izjūt mērķtiecību, citiem vārdiem runājot, augstākā taisnīguma mērogu. Par taisnīguma izjūtu esam daudz runājuši, bet tas ir pamats, kas katrā vēstījumā tā jāuzsver. Citādi, kas gan līdzsvaros personīgo izjūtu, kad pāri asins aizsegam jāielūkojas Gaismā. Nav gadījums, kad cilvēki runā par netaisnu tiesnesi, kuram asinis acis aptumšojušas. Tāpēc sarunās par ugunīgām reakcijām, mums nemitīgi jāregulē mūsu nervu centru ugunīgās strāvas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

...Šāda atbildība ir vissmagākā, jo tā ietver vispretrunīgākās sākotnes. Bet no apakšzemes uguns līdz augstākajai Gaismai ir plašas tāles!

439.

Vajag apcerēt, kādas kādības visvairāk izpaužas, apzinot Ugunīgo Pasauli. Starp tādām kādībām sevišķi izceļas taisnīgums. Vārdos nav iespējams apzīmēt šo kādību, kas jūtziņā ieskatāma kā cildenākā. Taisnīgie pāri zemes likumiem zina, kur taisnība. Kamēr likums noved pie daudzām netaisnībām, cilvēks, kas iepazinis Ugunīgo Pasauli, zina, kur patiesība; pretēji acīmredzamībai viņš nojauta īstenību. Tā ugunīgā apziņa pārveido dzīvi. Par ugunīgā mācekļa nes augstāko zināšanu. Tādā pat veidā mēs spējam atšķirt arī citas gara kādības, kas aug zem Ugunīgā lietus. Mērenība bez Uguns izvērsas kroplībā, bet Uguns spriegotais Zelta Ceļš būs labākais mērenības izskaidrojums. Tāpat arī drosme bez Uguns ir neprāts. Bet drosme, kas mirdz sirds Ugunīs, būs nesagraujama siena. Protams, arī pacietība un līdzcietība un draudzība iegūs citu nokrāsu ugunīgajā Gaismā. Bet Skolotājs var tikai darbā, pārbaudījumos apliecināt ugunīguma pakāpi. Vismazāk tādām apgalvojumam noderīgi vārdi. Cik daudz vārdu slacina cietuma sliekšņus, bet ne visi cietumsargi var lielīties ar taisnīgumu. Tāpat daudz vārdu arī par pacietību! Bet pirmā neveiksme rada visniecietīgākos cilvēknīdējus. Protams, nav vērts paskaidrot, kā drosme vārdos pārvēršas vislielākā glēvulībā. Bet kas vēlas tuvoties Ugunij, tam jāizseko visi stimuli (impulsi).

440.

Patiesi, ja mēs šeit uz Zemes draudzīgi neizšķirsim savus strīdus ar tuviniekiem, tad tie netiks izšķirti arī Smalkajā Pasaulē, kurā mēs pļaujam pašu sēto. Lūk, kādēļ tik ļoti vienmēr tiek ieteikts, cik tas iespējams, dzēst karmu vai nokārtot savas attiecības ar cilvēkiem, kamēr mēs esam uz Zemes.

Stingri ņemot, neviens, pat Visaugstākais Gars nevar piedot izdarītos pārkāpumus, jo tas runātu pretim karmas likumam. Viņš var tikai zināmā mērā atvieglot karmu. Ja cilvēks pats ir vienīgais radītājs un katras savas tieksmes, savas domas un katra nodarījuma dzīvs rekords, kas tad var bez viņa personiskās, tiešās līdzdalības kaut ko izmainīt viņa būtībā, tātad – viņa liktenī? Augstais Gars var tikai palīdzēt mūsu pūlēs pārvarēt mūsu iekšējo būtību, bet tas arī ir viss. Tas ir, visā ir nepieciešama sadarbība un saskaņošanās.

Tādēļ vārdu – “Tavi grēki tiek tev piedoti” – īstā jēga ir tā, ka Lielais Skolotājs, protams, var sajūst cietēja auru. Viņš redz, ka slimnieka aura, pamatojoties uz tiekšanos un ticību Viņa lielajam spēkam, paaugstināja savas vibrācijas un tādēļ varēja uzņemt Viņa dziedinošo staru iedarbību un tādā veidā attīrīties no ļauno darbu un nodomu radītajām smagajām sekām. Tādēļ Viņam bija tiesības teikt – “Tavi grēki tiek tev piedoti.”

Piedot vai izpirkt savus grēkus nozīmē izsvītrot jeb likvidēt viņu sekas; un šajā ļaunā nodarījuma seku likvidēšanas jeb izpiršanas procesā notiek it kā to enerģiju neitralizēšana, kuras radušās cilvēka aurā, izdarot nelikumīgo rīcību. Tieši tāpat kā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

viens ķīmijas ingredients var izmainīt visu substances raksturu, kas sastādīta no daudziem citiem ķīmiskiem ingredientiem, tā arī dižā dvēseles pacelsme vai īpašība var neitralizēt un pārvarēt cilvēka dabas zemu īpašību darbības sekas un tādā veidā iznīcināt visu cilvēka raksturu, it kā pārradot to.

No teiktā ir skaidrs, ka neviens cilvēks nevar piedot vai izpirkt otra cilvēka grēkus, bet viņš var tam palīdzēt zināmā dzīves periodā atvērt sirdi pret viņa augstākā Es aicinājumu, un ar to iedarbināt viņā snaudošos dievišķos spēkus. Un šie labākie dievišķīgie spēki, savukārt, labvēlīgi iedarboties uz palīdzētāja auru un tādā veidā viņš būs līdzdalībnieks labajās sekās, kuras radīja ar viņa palīdzību iedarbinātie dievišķīgie spēki. Sadarbība vienmēr, visur un visā.

441.

Rīkojieties pareizi, katrs cilvēks izjūt iekšēju atvieglojumu. Šādu izjūtu var izskaidrot kā nervu centru refleksu vai, kā saka, sirdsapziņu, bet neaizmirsīsim arī tāda stāvokļa kosmisko cēloni. Pareiza darbība notiek sadarbībā ar Ugunīgo Pasauli, tiek sasniegta atbilstība, un organisma ugunīgie centri harmonizē ar vareno izplatījuma domu. Tā katra pareiza rīcība ir svētīga ne vien mums pašiem, bet ir arī izplatījuma darbība. Ugunīgā Pasaule priecājas par pareizu darbību.

Iecietība

442.

Iecietība ir viens no novērošanas spēju nosacījumiem.

443.

Paskaidrosim, kā jāizprot iecietība. Ja Mēs runājam par augstāko iecietību, tas nozīmē, ka Hierarhija var parādīt saudzību, jo Hierarha sirds ir visietveroša, tā visu jūt un pazīst visus impulsus, nodomus, un aptver visu labo un ļauno. Augstākais Gars savā saudzībā nolaižas mācekļa apziņas sfērā un ar savu saudzību un iecietību paceļ mācekli. Bet ne tā vienkopniekam jāizprot iecietības norādījums. Mācekļa iecietību, ja viņš pauž neiecietību pret apkārtni, nevar nosaukt par saudzību. Ja viņam tiek norādīta šīs brīnišķīgās kādības attīstība, tas nozīmē, ka viņam vispirms jāatmet nosodīšana. Norādījums uz iecietību nenozīmē, ka vienmēr var uzkundzēties otram vienkopas līdzgaitniekam; tas nenozīmē, ka gars jau tādā līmenī, ka var nosodīt apkārtējos. Norādījumam par iecietību, vispirms jāatmodina mācekli izpratne, ka garam jāatbrīvojas no patības, jo patība rada visbriesmīgākos izkropļojumus. Tikai atbrīvojoties no patības, mācekļa gars var pierādīt iecietību. Tā ceļā uz ugunīgo Pasauli jāizprot iecietības patiesā nozīme.

444.

“Kanons augstāks – ar Dievu tavu Kungu”, nozīmē, ka šis kanons augstāks par apliecinājumu – “ar Dievu manu Kungu”. Pirmajā skan iecietība un ietvere, otrā slēpjas patvaļības un fanātisma dīgļi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Samērība

445.

Mēru zina sirds. Mēra izpausmei nav vajadzīgi vārdi. Bet tomēr ikviena attīstīta sirds zina mēru katram pielietojumam.

446.

Gadījumu cēlonis parasti jau ielikts apziņā. Arī pasaulu pamatus liek gadījums, jo radīšana izriet no gadījuma. Mēs esam likumu Sargātāji un gadījuma Cienītāji, jo gadījumā ietverts cēlonis kustībai. Maldīgi ir iedvest visiem galējo iespējamību, citiem vārdiem – nevar uz kuru katru pamatu kraut smagu jumtu.

447.

Kas cieš visvairāk? Protams, samērība! Cik daudz jau Esmu runājis par to, bet vienmēr no jauna jāatgriežas uz vecām sliedēm. Pat tie nedaudzie, kas izjūt samērības nozīmi, atceras to tikai kādos atsevišķos gadījumos. Kad slikti, tad labāk ienāk prātā likumi. Bet daudz svarīgāk ir tos atcerēties dzīves ikdienā. Vismazākās domas tiks aiznestas no pareizu spriedumu viesuļa. Labi vai slikti, derīgi vai kaitīgi – tas pats no sevis izsijāsies, jo, kur lido koki, tur krūmi nav saredzami. Samērība līdzinās kolonai, kas satur māju. Mēs rūpējamies par telpu izkārtošanu, vai tiešām sagrausim velves balstu? Pamatīgi piesavināties samērības izpratni.

448.

Ja samērība nav ievērota, sagraust arī apņēmība! Mūsu apņēmība – līdz pēdējai robežai.

Ne tā apņēmība, kas virzās ērti un atbilst personīgām ierašām. Ne tā apņēmība, kas miesai derīga. – Mūsu apņēmība ir gara robežām norobežota. Tāpēc ir neiespējami aizšķērsot Mūsu tiekšanos. Karotāji un vienotāji iet ar Mūsu noteiktību. Ja biklums traucē, tad labāk nodedzināt visus pārietos tiltus. Ja skopums traucē, tad labāk pārmet naudas maku pāri nākošai upei. Ja prāta trulums traucē, tad labāk laist zirgiem pašiem iet. Ja ļaunas atmiņas traucē, tad labāk pakārt naidnieka attēlu starp zirga ausīm. Palīdzēt noteiktībai spēj tikai skaistums. Tad domas par naudas maku un naidnieku izliksies kā bērna iedomas. Kā magneta centrs velk pie sevis, tā apņēmības pamatīpašība – neuzvaramība. Protams, noteiktības neuzvaramība pārlicina un ir pareizo mistēriju negrozāms noteikums. Mistērija uzskatāma kā dzīvi virzoša darbība. Tā Mūsu apņēmība ir saistīta ar galveno izpratni. Lieciet lietā noteiktību.

449.

Celtniekam jāzina, kā nostiprināt nama balstus. No nesamērības izriet postīšanas, zaimošanas, meli, nodevība un visas nejēdzīgās parādības. Vai var pastāvēt celtnieks, kur blusai tiek piedēvētas granīta īpašības; kur krāsns kruķis meklē vairāk par Kungu; kur viesuli salīdzina ar oda lidojumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Brālības noteikums – pilnīga domas un izteiksmes samērojamība, tas ir skaistuma patiesības balsts. Dzīvē ir viegli vingrināties nenoklusējot un nepārspēlējot.

Cieši sekojam darbiniekiem, lai viņu izpausme atbilstu vērtībai. Tikai tādā ceļā iespējama dažādu radījumu sadarbība. Labāko spriedumu noteiks daiļums, jo ir nedaiļi sacīt – “Es ielaidīšu milzi lādītē” vai “ērglis lido kā vista”. Cik bieži labākie aparāti iet bojā aiz nesamērības, no kuras viegli izvairīties, ievērojot mazu uzmanību.

450.

Tāpat tikai nedaudzi izpratuši arī trešo Svētsargājamā Noslēpuma zīmi. Vieglprātība čukst, ka viss Svētsargājamais ir nevajadzīgs. Iedomība diktē, ka visam jābūt pieejamam, bet, zibens apžilbināts, cilvēks vaimanā par nepanesamo Gaismu. Milzīgās domas nomākts, cilvēks sūdzas par nespēju to ietilpināt. Patiesīgs Svētsargājamais ir samērība, kas dod iespēju pacelties bez ļodzīšanās.

Noslēpums tīra Pasauli. Bezrobežībai robežu nav.

451.

Visas ticības norāda neizrunāt veltīgi Augstākā Vārdu, un šis likums ir skaists, tajā izteikta augstākā samērība. Pat Zemes bērni tiek apsargāti, bet cik daudzkārt uzmanīgākiem jābūt ar Augstāko Jēdzienu.

Kad ieteicu atzīmēt uz kolonas samērību, tad katrs varēja saprast pārsteidzošo progresiju. Tomēr atradīsies divkājainie, kuri kapitelī uzstādīs sevi. Drūms ir gara tumsonības bezdibens!

452.

Visai nesaprotami redzēt, kā cilvēki aiz cieņas bieži nonāk pie noniecināšanas. Viņi lūko attēlot Neattēlojamo, rodas maldīgs veidols, kas augsto jēdzienu tikai pazemo. Daudz tādu maldīgu priekšstatu izkaisīts gadsimteņos. Cilvēki atkārtoti runā par Neredzamo, un turpat ietērpj Gaismu akmens formās. Laiks parādīt samērību.

9.nodaļa: Labuma doma

153.

Vai gan žēlsirdība, līdzietība, žēlošana, mīlestība un visas citas teicamās tieksmes, ko Mēs tā veicinām, nav brīnišķīgi satiksmes ceļi ar augstākajām enerģijām? Vajag pieradināties raudzīties uz šīm gaišajām kādībām kā uz iedarbīgu līdzekli, kas savieno ar augstākajām pasaulēm. Bez šīm kādībām jebkura astroķīmija izvērtīsies par astroindi. Kopš seniem laikiem alķīmiķi bija izpratuši gaismas nesējus apvienojošās substances nozīmi, ko izstaroja sirds. Tāpēc sirds emanācijas nemitīgi rada gaišo substanci, ko nosauksim it kā par psihiskās enerģijas saprātu. Protams, arī pretējā puse pūlas atšķetināt šo uzdevumu savā vīzē. Bet sirds gaišās jaunradīšanas vietā tie pielieto spermu radīšanas veidu un tādējādi cenšas rast savienotāju substanci. Es

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

neatkārtošu tās nosaukumu. Pirmo trīs pakāpju burvji lieto spermas vielu, lai savienotos ar izplatījuma enerģijām. Nav nozīme paskaidrot, ka viņu vārmācīgie paņēmieni nav savā procesā pietekoši spēcīgi un ilgstoši. Tie nav salīdzināmi ar sirds uguni.

454.

Pareizais atdošanas mērs ir mīlestības un atbildības mērs. Dot maz ir pretrunīgi mīlestībai, bet dot par daudz nav labāk. Necienīgs ir skopums, bet nelietderīga ir nesamērīga došana, kas ved pie nodevības. Kā nepietiekoša barība noved pie bada, tā pārmērīga – radīs saindēšanos. Nepārspīlējot var apgalvot, ka nodevību skaits ievērojami pieaudzis no pārmērīgas došanas. Daudzi apstākļi jāievēro Skolotājam dodot un uzticoties. Viņam jāņem vērā ne tikai saņēmēja personīgā kādība, bet arī tā tuvinieku īpašības un karmiskie kā arī astroloģiskie apstākļi. Izsmalcināta sirds pasacīs, kā orientēties šajā komplicēto nosacījumu plūsmā. Tālab Mēs tā cienām šo sirds mērogu. Bothisatvas ceļš ietver šī mēroga būtību. Nekāda prātošana neatturēs devēju no pārmērības, vienīgi sirds pazīst šos debesu svarus.

455.

Pārāk liels kalsnums, tāpat kā resnums vienādi kaitīgi augšupejai. Tie vienādi iznīcina psihisko enerģiju. Vidusceļš paredz labākos nosacījumus. Arī dabiskās tiekšanās vietā cilvēki izvēlas neatbilstošas galējības. Kosma jaunrade necieš nelīdzsvarotību. Tā zina, ka haoss atkāpjas spēku trieciena līdzsvara priekšā, bet šāds likums jāieved visā dzīvē. Mēs esam mikrokosmi un mums jāpakļaujas visiem Mikrokosma nosacījumiem. Bet reti kāds runās par tādu esamības apstākli. Tāpēc tāda nesaskaņotība satricina Zemi.

Mēs bieži esam brīdinājuši no ugunīgās epidēmijas iespējamības; tā jau sākusies. Ārsti, protams, to nenomana, jo tā izpaužas dažādos veidos. Slimības daudzo simptomu mainīgums lai neaizkavē novērošanu. Cilvēku spriedums pārāk piesātinājies iluzorām formām, kuras kāds bija nejauši saskatījis. Mainīt redzesloku ir visgrūtākā lieta, bet tomēr vajag atgādināt, ka pienākumus jāpilda. Mēs bieži sūtām draudzīguma domas tur, kur par tām pat nedomā. Bet ar laiku arī šādas negaidītas labas zāles palīdz.

456.

Lai saasinātu garšu, dzirdi un ožu, cilvēki aizver acis. Lai koncentrētu redzi, cilvēki skatienu pavada roku kustībām. Tā cilvēki neprot līdzsvarot psihiskās enerģijas izpausmes un pielieto dažādas mākslīgas metodes. Tāpat cilvēki nezina, kā ieturēt līdzsvaru gara sašutumā. Abi šie jēdzieni nepieciešami pilnveidošanai, bet kā samierināt kareivisko gara sašutumu ar gudro līdzsvarotību? Parasti šie jēdzieni šķiet nesavienojami, bet vai gan līdzsvarotība neatsaucas uz gara sašutumu, kad pēdējais nepāriet īgnā uzbudinājumā un tādējādi nerada imperilu? Gluži otrādi – kulturāls un pašreizējais sašutums rada vērtīgās rubīna bruņas. Tā tikai pareizs psihiskās enerģijas virziens indi pārvērš dārgumā. Bet kur gan ir pašreizējās tiesnesis?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Protams vienīgi sirds. Un arī sirds ne pati par sevi, bet, tieši, sirds Bezrobežības priekšā.

457.

Sašutums apliecina godināšanu – šāds senatnes līdzeklis kopīgs visām tautām.

458.

Jūs neskumstat par nespēju strādāt vairāk vispārības labā, bet kur gan mērogs? Bieži cilvēki, kas ļoti aktīvi fiziskajā plānā, visai vāji izpaužas smalkajā pasaulē un otrādi – cilvēki, kas izpaužas samērā maz, garīgajā plānā veic milzīgu darbu. Ne mums spriest, kurš dara vairāk, kurš mazāk. Galvenokārt jācenšas labāk izpildīt to darbu, kas mums dots, un tajos apstākļos, kādos mūs nolikusi karma. Apzinīga pieeja visam lauzīs ietvarus un pašķirs labākas iespējas. Tāpēc svētība Jums, ja mīlat vienkāršo tautu un jūtaties aicināti tai palīdzēt. Vislielākā privilēģija ir iespēja sniegt vispusīgu palīdzību.

Priecājieties, ka varat palīdzēt ir fiziski, ir garīgi, jo miesas ārstam jābūt arī gara dziedinātājam.

459.

Kad ļaudis aizceļo, viņiem ir divējādas sajūtas, vai nu ka viņi šai vietā ir ilgi dzīvojuši, tas nozīmē ka viņu aura it kā pieaugusi pie priekšmetiem. Vai arī ļaudis jūt, ka viss ap viņiem beidzies, tas nozīmē, ka aura saviļņota trauksmē. Ļoti svarīgi atšķirt šos divus ļaužu tipus. Bieži vien pēc ārējām pazīmēm var spriest par galveno sadalījumu. Kuri tad ir Mani ļaudis? Tie, kuri nejūt savas mājas vietu. Tie, kuri neatceras lietu vērtīgumu. Kas mēdz kāpt kalnā. Kas mīl putnu dziesmas. Kas ciena rīta stundas gaisu. Kas darbību ciena vairāk par laiku. Kas saprot puķes. Kas pierāda bezbailību, paši to neievērojot. Kas necieš tenkas. Kas ciena daiļuma radīto prieku. Kas saprot dzīvi aiz neredzamības robežām. Kas izpauž, kad var ņemt daļu Amritas. Kas steidzas piepildīt pravietojumu. Šie Mani ļaudis var Manu Varenību tērēt. Kā Valdnieks Viesuļu zemē, varu atsūtīt tiem pilienu rāsas no Elgaris koka, kas atklāj nākotnes dzīvi.

460.

Vientuļniekam, kas mita kalnu strauta malā, jautāja – “vai ūdenskrituma troksnis to netraucē?” Viņš atbildēja: “Tieši otrādi, tas palīdz manai dzirdei. Turklāt strauts man atgādina divus jēdzienus – samaņu un pastāvību. Atceros tad, kā cilvēki apgrūtinā savus ceļus. Šādu pārmaiņu domās man devis strauts.”

461.

Labs cilvēks ir tas, kas dara labu. Laba darīšana ir nākotnes uzlabošana. Iespējams darīt labu tuvākam, lai uzlabotu viņa esamību. Ar varoņdarbu iespējams pacelt veselas tautas. Iespējams ieviest dzīvē visderīgākos atklājumus, kuriem jāpārveido nākotne. Iespējams beidzot uzlabot tautas domāšanu, un šeit būs ietverta sintēze. Cik brīnišķīga

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

ir domu jaunrade, kas netiecas uz ļaunumu. Ja tauta izpratīs visu nosodīšanas ļaunumu, tā atvērs vārtus uz nākotni. Cik daudz laika atbrīvosies izzināšanai, domāšanas mākslai, patiesi laba darīšanai, - tā iedegsies sirds labākās ugunis. Ļaunumā tādas ugunis neiedegas. Tāds labums pasargās veselību un plašā telpa šķīstīs atmosfērā. Aplami ir domāt, ka labais tikai abstrakcija vai nopelns. Tas ir nākotnes glābiņš, jo bez tā nav augšupejas nostiprinājuma. Tā ikviena doma par labo ir jau Gaismas bulta. Tā jau kaut kur ir iznīcinājusi atšķirtību, jo katra atšķirtība aiz ļaunuma ir iegrimšana haosā. Tāpēc māciet domāt par labo.

462.

Ir pareizi rakstīt par draugu vislabāko, un vēl jo sevišķi par aizgājušu, jo kas gan var uzdrīkstēties tiesāt impulsus un aizslēptās izjūtas, kas ierosinājušas drauga vienu vai otru rīcību? Katrs noniecinājums, pat gluži neapzināts, jau rada Lielu karmu. Pirmais mums dotais norādījums skanēja: “desmitkārtīgi palielināt visu labo un divkārtīgi samazināt visu slikto”, tikai tā iegūsim aptuveni pareizu novērtējumu.

Cik bieži cilvēki, nezinādami cilvēka rīcības cēloņus un iekšējos impulsus, steidzas tiesāt pēc acīmredzamības un tādejādi izdara smagu pārkāpumu pret taisnību un padara neizmērojami smagu savu karmu. Lūk, kāpēc tik cēla un praktiska ir paraša runāt un rakstīt par aizgājušo vienīgi labu. Lai kaut tā cilvēki mazliet izlabo savu netaisnīgumu.

463.

Salīdziniet labvēlības un atzinības zīmētās līnijas ar ļaunuma un skaudības glifu. Pirmajā gadījumā jums būs skaists aplis, bet otrais dos šausmīgus ķeburus.

Bet skaists ir labvēlības aplis – tas ir kā gaišs vairogs! Kustības harmonijā tas var paplašināties un padziļināties. Vissākotnīgās enerģijas pētījumos pamācoši pārliecināties, kādā mērā cilvēkam dota spēja atšķirt pozitīvās un negatīvās īpašības. Cilvēkiem jau bieži atkārtots par labā un ļaunā relativitāti. Bet ir pamati un pulss, kas nemaldinās – psihiskās enerģijas zīmētās līnijas nav iespējams viltot, tās parāda lietu būtību.

464.

Svētītais norādīja mācekļiem uz faķīru, kas ar lielu māku svieda bumbu. Katrs svēdiens ķēra mērķi un divi mazi zēni steidzās pacelt un atnest bumbu. Svētītais sacīja: “Šis cilvēks ir sasniedzis pilnību bumbas atdošanā. Aizsviesto bumbu viņam nekavējoties atnes atpakaļ. Tāpat notiek ar katru atdošanu, ja tā pilnīga. Tāpēc mācīties upurēt, jo upurēšanā jābūt mākslai.”

Tāpat svētītais norādīja uz klusējošu cilvēku un sacīja: “kas var noteikt klusēšanas robežas? Īstais vārds grūti atrodams, bet vēl grūtāks ir klusēšanas skaistums.” Tā Svētītais iemācīja nest klusējošu upuri.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

465.

Bezvārdu domas saņem arī svētapslēpto atzinību. Katra labuma doma saņems arī labāko pateicību. Ne mums jāizlemj, kur atskanēs atzinības dziesma. Nevajag steigties priekšā atzinības vārdiem; brīnišķīgākā pateicības dziesma skan līksmes brīdī. Bet šādai līksmei kāds bija raidījis domu. Pateicībā sacīsim – AUM!

466.

Ir jāpalīdz visur un visā. Ja šķēršļi attiecībā uz palīdzību slēpjas politiskā, nacionālā vai ticības iedalījumā vai arī pulciņu savrupībā, tad tādi šķēršļi nav cilvēces cienīgi. Visādos veidos jāsniedz palīdzība tiem, kam tā nepieciešama. Kur draud briesmas, tur nedrīkst skatīties uz matu krāsu. Nedrīkst izprašņāt par ticību, kad jāglābj no ugunsgrēka.

It visi Nolikumi norāda uz absolūtas palīdzības nepieciešamību. Tādu palīdzību var uzskatīt par īstu iedvesmu. Esmu to jau sacījis, bet ļoti daudzās konvencionalitātes liek vēlreiz apstiprināt palīdzību.

467.

Viena no spilgtākām ugunīgām darbībām būs tuvākā sāpju uzņemšanās. Ugunīgā sirds deg kā bāka un uzņemas apkārtējo kaites. Tāda dziedināšana tai nesagādātu ciešanas, ja slimā auras īpašība nesūtītu glābējam tumšas bultas. Pat spēcīga ugunīga sirds pagurs no šādas nepelnītas atbildes. Turklāt, nav viegli sirds ugunīs sadedzināt svešas sāpes. It sevišķi nav viegli, ja šādu sāpju cēlonis ir necienīgas darbības. Arī tādas pārdomas ir derīgas ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

468.

Cilvēces izpratnē pašreizējās veidi tik ļoti atšķiras, ka visā jāpielieto augstākais mērogs. Tas, kas pašreizējīgi atdevis sevi kalpošanai, apstiprināms kā gaišais līdzstrādnieks. Kosmiskās uguns kalps upurē sevi. Evolūcijas kalps apstiprināms kā likuma nesējs. Kalpotājs, Vispārības labuma piekritējs, apstiprināms kā Kosmosa līdzstrādnieks.

Centru jaunrade atbilst visām pašreizējās augstāko veidu izpausmēm. Kad uguns transmutācija ieviesīsies dzīvē, tad varēs sacīt – patiesi piepildījies Kosmiskā Pavēle! Jo Kosmos piesātina visas dzīvības ar uguni un jaunai izpausmei jāattīsta sevī tāpatīgas enerģijas. Šajā tāpatībā ietvertas visas pasaules. Šajā tāpatībā ietverta Agni Joga misija. Tāpēc tās vibrācijas, kuras uztver Agni Joga centri ir tāpatīgas izplatījuma ugunīm. Es redzu centru neredzamo jaunradi. Pēc radošās uguns rekordiems iespējams nosacīt gara jaunradi.

669.

Ugunīgais Zalktis, kas paceļas virs “kausa” Mozus zelkša veidā kā arābu astoņnieks var parādīt “kausa” spriegumu, jo “kauss” pilns Uguns. Noslāņojumi un nogulsņējumi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

“kausā” ir uguns produkti. Tā mēs, vispirms, esam Ugunīgas būtnes. Tikai šādā pārliecībā mēs sāksim audzēt tā dēvētos Ugunīgos Spārnus.

Vai gan jums nepieklauvē ugunīgas lāses? Vai gan ugunīgie viļņi nekāpina ritmu? Lai katrs atgādinājums par Uguni noder piesātināšanās ar svētsvinību.

470.

Patiesa nesavtība, Īstā Ugunspuķe – bet tai jāizpaužas ne tikai rīcībā, bet tieši apziņā. Darbi kā klīstošas ēnas ir nepilnīgs atspoguļojums, un drebošais konvencionālisms apslēpj darbības jēgu. Vai gan iespējams spriest par darbību, nezinot cēloni un sekas? Tad glābējs izrādīsies apvainotājs un derīgais liksies skopulis. Bet nav viegli noteikt nesavtības apzināšanos – neizbēgama individualitāte. Nesavtība iespējama tikai skaidri apzinoties nākotni. Nesavtību neceļ uz pagātnes pieredzes, tikai reāla nākotnes izjūta var izveidot iekšējo spriedumu par iespējamā robežām. Kas domā nakts klusumā: pagātne man iemācījusi nesavtības vērtīgumu – tas ir gūsteknis.

Nesavtībai himna jādzied saules staros, kā putnam savu vienvienīgo izpaušmi, zināt nākošo dienu, kad lemts pārlidojumu sākums. Pārlidojuma jēdzienam ir nozīme nesavtības atskārsmei.

Nākotni varat izprast kā pavērsienu no nakts uz dienu. Miegainie aizgulēsies, bet Vienkopa ir nomodā. Mūsu sardze neuzskata nevienu sardzes stundu par niecīgu.

471.

Mana iemīļotā formula ir: uzticība līdz galam. Pieņemu to, tas ir īsākais ceļš! Nepieviļot to, jūs iegūsiet daudz prieka!

Vēl gribu jums teikt, ka tas, kurš sācis Kalpošanas gaišo ceļu, nekad nav garīgi vientuļš. Iemācieties katru dzīves brīdi atcerēties, ka jums neatlaidīgi seko Ērgļa Acs un Liesmainā Sirds, kas jūs Aicinājusi! Jo tikai mūsu blīvais apvalks un vēl nepilnīgi izkoptās jūtas neļauj mums taustāmi sajūst šo Klātbūtni. Bet ja jums jau ir skaistais pārdzīvojums, par kuru jūs rakstāt, tad tā ir zīme, ka līdzīgas parādības var pavairoties. Bet esiet pacietīgi, jo jūs nezināt ne dienu, ne stundu – šajos vārdos slēpta dziļa patiesība. Ja vadītāja mērķis nav novājināt mūsu organismu, bet norādīt visaugstākai uztverei, kas prasa vislielāko saudzību. Prieks, atzinība un uzticība ir vislabākie palīgi.

Mīliet un palīdziet citiem mīlēt! Nesiet gara prieku tiem, kas ir ap jums!

Tā tad apsveicu jūs šajā gaišajā ceļā un sūtu savu sirds prieku jaunajai, mīļajai līdzstrādniecei.

472.

Iedziļinājušies darbā, jūs daudzkārt būsit izjutuši pēkšņu enerģijas zudumu. Pat visaizrautīgākajā darbā varējāt nojaust neizskaidrojamu prombūtni. Apzinīgs māceklis augsti vērtē šādus apziņas lidojumus. Viņam pazibēs doma – “lai Skolotājs palīdz man nest labumu tur, kur vajadzīgs. Lai pasaulei būtu labi.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

473.

Daudz runā par pašuzpurēšanos tiecoties debesīs, bet cēlas upurēšanās piemēri ir šeit Zemes virsū. Nemiet katru māti: viņa, dažādos apstākļos, savā veidā pauž uzpurēšanos. Bet būsim vērīgi, pratīsim saskatīt visapslēptākās cēlo jūtu zīmes, tās tik ļoti dziļas, ka kautrējas izpausties. Šais daiļajos ziedos radies arī atveseļošanās līdzeklis. Piesauksim labākos vārdus, lai cilvēks nepakluptu. Tā ieies dzīvē arī Brālības izpratne.

474.

Diži upuri tika nesti uguns iededzināšanai. Cienīsim šādas pašuzpurēšanās piemiņu. Daiļums mīt šādos aicinājumos. Ne gadu ritmi, ne cilvēku nemieri nav varējuši apklusināt pašai dziedības aicinājumus. Par to vēsta arī Brālības vīstokļi. Brīnišķīgi, ka arī tagad neaizmirst jēdzienu, kas pastāv cauri mūžiem.

Nenoraidīsim pat mazāko neizpratni par pārzemes ceļu.

475.

Par cik pašpaļāvība darbībā ir svētīga, par tik iedomība kaitīga. Iedomība naidīga vienkāršībai. Pat attīstīti prāti ir pakļauti šai slimībai un spiesti atgriezties darbā lieku reizi, kamēr noberzīs šo čaulu. Viens no traucējošiem apstākļiem – vienkāršības trūkums. Var staigāt vīzās un nebūt vienkāršs. Vienkāršībā var uzcelt dižāko templi. Vienkāršība, daiļums un bezbailība – Kristus un Buda neko citu nerunāja. Un svētīgi, ja gars dzīvo ar šīm likumībām. Ievērojiet, pat runāt cenšamies visvienkāršākiem vārdiem, lai tikai veicinātu Bābeles torņu krišanu. Tā arī pasakiet – vārdu krājumus pārvērtīsim pelnos, ja tie no Kristus vārda iztaisījuši bezjēdzīgu jēdzienu jūkli. Teikts vienkārši - “Nepielūdziet dažādi, bet vienīgi garā.” Buda pasauli izstaigāja – un Viņu aizmirsa. Kristus izcieta – arī Viņu aizmirsa. Tagad lai paceļ savu šķēpu pāri sev, katrs pēc vēlēšanās. Parakņājies, tauta, savās skrandās, balts tērps ikvienam sagatavots. Pērtiķa tualetes nodosim cirkā, turpat, kur uzpūtīgos mulķus. Jā, jā, jā, labāk ar mežonjiem, nekā viltotu līdzekļu aptiekā – tā arī pasakiet.

476.

Vienkāršība – Mūsu atslēga slepenām durvīm uz laimi. Varat rakstīt par vienkāršību īpaši, jo nekas tā neizsprosto ceļu kā uzpūtība. Visiem spēkiem jāapkaro jebkurš iedomības iedīgļis, nekrītot svētulībā. Šķietami veca patiesība, bet tagad tā jānostiprina. Katram pašam jāsaprot, kur viņa vienkāršība sirgst.

477.

Jogam nepiemīt divdomība. Jogam nepiemīt arī čukstēšana par personām, kas pieder Brālībai. Tāda čukstēšana rada nodevības sekas. Jogs zina, cik lielā mērā katrai viņa domai ir spēks iedarboties uz viņu pašu. Jogs ir labvēlīgs pret visām evolūcijas pazīmēm. Jogs vīrišķīgi atzīst kosmisko atkritumu kaitīgumu un dragā melu pamatus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Līdzsvars

478.

Mierīgums ir gara vainags.

479.

Parādīju dziedinošā gaisa brīnumu, dzīves Gaisma kūst tīrajos saulrieta staros. Esiet mierīgi, rādiet gudrību nostiprināties. M. klausās, kā jūs tiekat tumšu ēnu mocīti, bet tie, kas nāks izsmiet – slīgs lūgšanā.

480.

Līdzsvars ir Esības pamats. Kad gan cilvēks zemes dzīvē zaudē līdzsvaru? Kad viņš ir satriekts un slims, tad viņš grīļojas un iet taustīdamies, ķerdamies pie gadījuma priekšmetiem. Vai gan tas pats nenotiek, kad cilvēks ir garīgi slims un zaudē līdzsvaru attiecībā pret Augstāko Pasauli?

Pajautāriet dažādu ticību ļaudīm, cik stabils viņos ir priekšstats par Augstāko Pasauli? Jūs saņemsit lielu daudzumu visizvairīgāko atbilžu. Daudzi aizsegušies ar liekulīgu nevēlēšanos par šādu lietu runāt, vispār atteiksies atbildēt. Citi atkārtos iemācītās formulas, kuras viņu sirdīs nemīl. Trešie apgalvos, ka Pasaule radīta divi tūkstoši gadu pirms Kristus dzimšanas. Tā apgarotu mīlestības un svinīguma pilnu atbilžu vietā var saņemt sausu lapu kaudzes.

Īstenībā pašai dzīvei kā Neredzamās Esības atspulgam jābīda cilvēka apziņa. Puse dzīves tiek atdota noslēpumainajam stāvoklim, kurš nav zinātnes noskaidrots. Bez tam katra jūtīga auss un acs spēj samānīt daudz ko, kas neietilpst ikdienišķajā dzīvē.

Cilvēki par līdzsvaru sauc vienaldzību un trulumu, bet pati Daba norāda, ka līdzsvars ir spriegums. Uzskatiet, ka spriegums ir tuvošanās Atradumu Ceļam.

481.

Starp visaugstākajiem vārdiem ielāgojiet, ka no katras balvas daļa no saņemtā jāatdala vispārējam labumam. Ne tikai materiālā, bet arī garīgā ziņā šis pamatojums jāsaprot kā likums, kas ved pie Līdzsvara.

482.

Parastajā dzīvē cilvēks nenodarbojas ar šādiem novērojumiem: vai nu viņš pilnīgi noliedz savu sajūtu pamācošo jēgu, vai arī krīt mākslīgā sasprindzinājumā, kas nav uzskatāms par dabisku, tāpēc tik nepieciešami meklēt līdzsvaru. Ja grūti to panākt, tad vismaz tas jāatceras un pēc tā jātiecas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

483.

Nav iespējams pieradināt cilvēkus izturēties ar cieņu pret apkārtējo. Cilvēki tik ļoti neizprot līdzsvaru, ka vai nu krīt svētulībā, vai kļūst iedomības pārpilni. Tik grūts ir cilvēkiem tilts uz Tālajām Pasaulēm.

484.

Iedomājas, ka grasis, kas iedots ubagam, izpirks izdarīto slepkavību! Kamēr nebūs apjēgta samērība, nevar rasties līdzsvars. Tāpat arī nav izprasta miesas vai gara nonāvēšana. Kur gan ir Brālības izpausme, ja iespējama gara nonāvēšana? Un to pat neatzīst par noziegumu!

485.

Vīrišķībai seko rāmums. Ar rāmumu nebruņosies glēvulis. Bet cik brīnišķīgs patiesības šķēpa rāmums. Tāpēc jāiegaumē vīrišķība, kā nepieciešami vārti.

486.

Cilvēki, nereti izlikdamies, saka, ka daudzi apstākļi tiem traucē darīt labu. Lai gan darīt labu cilvēks var katrā stāvoklī. Tāda ir cilvēciskā stāvokļa priekšrocība.

487.

Kad ir augsts strāvu spriegums, ļoti jāsaudzē veselība. Nav jādomā, ka tas būs pretrunā ar pašaieliedzību. Būtiskais – saprātīgi spēku izmantošanā.

488.

Gudrie pēc šķiršanās mīl pasēdēt klusējot. Šādā ievadījumā izpaužas liela pieredze. Lai izstarojumi stabilizējas un domāšanas enerģija līdzsvarojas. Katrai enerģijas lietošanai jābūt saprātīgai.

489.

Kāds zemnieks uzcēla māju vulkāna pakājē. Kad viņam jautāja – kādēļ tas pakļaujas tādām briesmām? – viņš atbildēja – “starpība tikai tā, ka es zinu par briesmām, bet jūs nezināt, kas jums apkārt.” Jāprot atrast lielo līdzsvaru starp mierīgumu un briesmu apzināšanos. Nedrīkst ieskaust sevi šausmās, bet arī bezrūpība nav atrisinājums.

490.

Nezin kāpēc putnus uzskata par bezrūpīgiem, bet tie ne tikai nojauš negaisu, bet labāk par cilvēku rūpējas par līgzdu un pārlidojumu termiņiem. Mērķtiecība visās Dabas valstīs lieliski attīstīta, - šo kādību cilvēki ne vienmēr novērtē. Tie maz pazīst pagātņi un negrib domāt par nākotni. Pagātnes pētījumiem, pa lielākai daļai gadījuma raksturs, un tāpēc ieguvumi dažādi. Cilvēki parasti ierobežojas ar ievērojamu vietu pētīšanu, tie aizmirst, ka dzīve ritējusi pa gluži neparedzētiem ceļiem, un tās pēdas var atklāties ne acīm redzami un negaidīti. Sevišķi jāglabā laikabiedru piezīmes, kas palīdz gadsimtos saskatīt jau nolīdzinātās vietas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

491.

Visos mēģinājumos jāizsargājas no pārmērībām. Pārmērības vispār nepielaižamas, tās ir pretējas līdzsvaram. Cilvēks kā pilnīgs mikrokosms nedrīkst traucēt līdzsvaru, kas tik grūti iegūstams.

492.

Kāds atrada avotu ar dziedniecisku ūdeni, nesa to traukā un priecādamies apgāza trauku ar dārgo veldzi. Ne katra piepūle veicina domāšanu, citādi visi cīkstoņi būtu domātāji. Derīgi it visur likt lietā samērību.

493.

Saglabājiet svētsvinīgumu. Pildieties ar svētsvinību, kad domājat un runājat par Brālību. Doma par Brālību ir cildena Svētsaruna. Doma, tīrā, skaidrā – sasniegs mērķi. Bet tur, kur vārdi par Brālību tiek vazāti tirgus putekļos, tur negaidiet ražu. Nerimsies lāstu viesulis. Dabas spēku iepazīšana neradīsies lamu vidū. Mēs sen pārrunājām par samērību. Katram jēdzienam nepieciešama atbilstīga vide. Šai cēlonī meklējiet, kāpēc jēdziens dažreiz tiek paaugstināts, bet dažreiz novīst, kļūdams par skrandām.

Sakarīga saruna par Brālību dod neparastu gara pacelsmi gadījumā, ja tā patiešām saskanīga. Tā izpratīsim visas kādības, kas vajadzīgas tuvojoties Brālībai. Vēlreiz iegaumēsīm, ka svētsvinības noskaņa būs labākais pavadonis uz Brālību. Noskaņa nozīmē, ka tā nav arīšķa, bet iekšķīga visu instrumentu stīgu harmonija. Šādu skaidru harmoniju reti apzinās.

Ielu krustojumos skaļi kliedz par Brālību, bet katra disciplīna liekas varmācība. Vienīgi svētsvinība palīdzēs ar cieņu izrunāt cēlo vārdu – Brālība.

Tiekšanās

494.

Ilgos meklējumos mēs atrodam to, kas pieder garam un sirdij. Tikai ilgstoši meklējumi noved pie piepildījuma.

495.

Tiekšanās – Arhāta laiva. Tiekšanās – izpaustais vienradzis. Tiekšanās – visu alu atslēga. Tiekšanās – ērgļa spārns. Tiekšanās – saules stars. Tiekšanās – sirds bruņojums. Tiekšanās – lotosa zieds. Tiekšanās – nākotnes grāmata. Tiekšanās – izpaustā pasaule. Tiekšanās – zvaigžņu leģioni.

496.

Tiekšanās tiek uzskatīta par īstu vērtību. Neviens, kas sirsnīgi tiecas, netiks aizmirsts. Galvenais ir savas tiekšanās skaidrības apzināšanās, bet nav daudz tādu, kas var apliecināt skaidru tiekšanos. Tā cilvēkus var šķirot pēc tiekšanās. Skaidras tiekšanās enerģija ir ļoti vienveidīga, un šīs enerģijas nesēji, patiešām, veido visuma ķermeni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Viņi var strādāt visdažādākās nozarēs, un tomēr iedegtās enerģijas būtība paliks tā pati. Tāpēc cilvēki iedalās nevis pēc fiziskajām specialitātēm, bet pēc tiekšanās sprieguma. Pieņemiet, ka tautību dažādībām nav nozīmes, ugunīgajai videi nav svarīgi ne izcelšanās, ne vecums. Tur, kur kvēlo sirds cilvēki meklē saskarsmi un apmaiņu, bet nezina, kā saskārties; dažreiz viņi baidās apdedzināt cits citu, aizmirstot, ka līdzīgas enerģijas nav bīstamas viena otrai.

497.

Kāpēc nākotnes zīmju atrašana līdzinās aušanai? Aušanas darbā pamats ir noteiktā krāsā, un dziedziņu grupas sakārtotas pēc krāsām. Ir viegli noteikt pamatu, viegli atrast dziedziņu grupu, bet šīs grupas zīmējums atļauj dažādas kombinācijas, atkarībā no tūkstošiem pašreizējiem apstākļiem.

Protams, paša subjekta iekšējā attieksme būs galvenais apstāklis. Bet ja viņa aura pārāk svārstīsies, tad prognoze būs nenoteikta. Tad tas līdzināsies pazīstamai rotaļai, kur no dažiem izkaisītiem punktiem jāsastāda noteikta figūra.

Kur gan tas labākais ferments, kas saistītu auras svārstīšanos (mainīgumu). Labākais ferments ir tiekšanās. Traucošamies ķermenim nav iespējams iedurt vai to salauzt. Tiekšanās savā kustībā gūst likumību, un, kļūstot par likumību, tā top neapturama, jo ieiet Kosmosa ritmā.

Tā ejiet sīkajā un dižajā, un jūsu audums būs neatkārtojams, kristāliski kosmisks, īsi sakot – daiļš.

Nekas cits, kā vien tiekšanās, ļauj uzveikt stihijas, jo stihiju pamatkādība ir tiekšanās. Un šajā stāvoklī jūs koordinējat stihijas ar gara augstāko jaunradi, jeb topat par zibeņturētāju. Atnāks cilvēks – zibeņturētājs. Ticiet, uzvarēsiet vienīgi ar tiekšanos.

498.

Jauna dzīve var sākties katrā mirklī. Nevar būt novecojušas dzīves, - varbūt vienīgi mūsu pašu priekšstatā. Bet kādam nolūkam mēs vingrinām un atjaunojam domāšanu? Taču tikai jaunajai dzīvei. Neizprafīsim to kā personīgas patības jēdzienu. Šāda patības dzīve būtu tikai rūpulība. Bet neviens rūpulis nespēj augšupcelties. Jaunā dzīve labuma vārdā veidojas sadarbībā. Tāda dzīve iededzina daudz uguņu. Neaizmirsīsim, ka doma par labo savā ceļā iededzina daudzas dzīves. Nav jaunums, ka ļauna domāšana nāvē izplatījumu. Bet sirds pašizliedzība virza domāšanu uz jaunu gaismekļu iedezināšanu. Vai nav gudrs likums, kas jaunu uguņu iedegšanai pieaicina domu par labo. Ugunīgās Pasaules jaunu mūžīgu dzirksteļu manifestācija būs patiesi, jaunā dzīve.

499.

Jūs esat ievērojuši, ka ieteicu domās koncentrēties uz zināmām personām, bet nevajag domāt, ka iedarbība aizsniedz tikai šīs personas. Zibeņi iedarbojas zināmā apjomā, tāpat arī domas zibeņi aplido veselu atmosfēru un skar daudzus apstākļus. Centrālā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

persona būs fokuss, bet ne mazāk derīga ir iedarbība uz apkārtni. Labuma doma ir kā labuma dēsts.

500.

Kurp var virzīt domāšanu? Kurp var vērst gribu? Uz izplatījumu, no kurienes nāk dzīvinošā enerģija. Uz to tieksimies.

501.

Enerģiju kādība kāpina radošos impulsus. Brīvās gribas spriegumu kāpina enerģiju kādība. Katra radoša doma piesaistās ugunīgajam Fokusam. Katra radoša saspringtība pievelk atbilstošās ugunīgās enerģijas. Tāpēc visu darbību pamatā lai ir traukšanās, un enerģiju augstākā kādība lai izpaužas gara jaunradē.

502.

Lai šī jūsu tiekšanās kļūst pastāvīga un vienmēr pieaug. Bet šādā pastāvībā vajag sevi stingri pārbaudīt. Pacietība ir viena no augstākajām kādībām, ko nepieciešams iegūt kalpošanas ceļā.

“Kā var palīdzēt Brālim?” Liekot Mācību lietā katras dienas dzīvē, rādot piemēru apkārtējiem. Personīgais piemērs ir vispārliciecinātākā darbība.

502.a

Enerģiju nogulsņējumi nevar uzkrāties vienā dzīvē. Vajadzīgi gadu tūkstoši “kausa” piepildīšanai, tādēļ tik ļoti nepieciešamas ir pastāvīgas, ne ar ko neapturamas labas tiekšanās, kas uzkrāj neaprēķināmas bagātības mūsu krātuvē. Cilvēki ar uzkrātu “kausu” ir valsts bagātība. Dažreiz trūkst tikai nedaudz, lai piepildītu “kausu” un šis nedaudzais var tikt piepildīts ar vienu pašreizējā dzīvi, bet cilvēki aiz vieglprātības atliek sasniegumus un ar to attīstības ceļā atsviež sevi atpakaļ.

Neviens un nekas nevar apstāties mūžīgajā kustībā un enerģiju transmutācijā, tādēļ ir tikai divas iespējas, vai nu tiekties uz priekšu, vai kāpties atpakaļ. Bet kurš gan gribēs sevi notiesāt uz regresu, citiem vārdiem sakot, pievienoties kosmiskajiem atkritumiem? Tiekšanās ir visa esošā lielais dzinējspēks!

Jūs skaisti rakstāt par savu tiekšanos uz harmoniju. Pielietojiet to dzīvē, jo visam ir vērtība tikai dzīvē un dzīvei. Parādiet vissmalkāko izpratni, izvairoties no jebkuras liekulības. Ielāpi ir labāki nekā caurumi, bet katrs dos priekšroku vesela auduma stiprumam, tādēļ vairīsimies radīt caurumus. Turēsimies pie bargas valodas disciplīnas, apdomāsim katru vārdu, atceroties, ka “katram vārdam jābūt nevis zārka naglai, bet gaismas staram.” Atcerēsimies, ka vārda sekas pat Arhāts nevar iznīcināt. Ziniet ar sirdi, kad ir mērķtiecīgi teikt patiesību, kaut arī rūgtu, un kad ir labāk noklusēt. Bet jebkurš glaims, pārspīlēšana, kā arī pazemināšana ir nepieļaujami.

No cilvēka paša ir atkarīga viņa spēju attīstības pakāpe. Un vienīgā pieļaujamā sacensība grupas locekļu starpā būs sacensība izpratnē par Kalpošanu Vispārības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

labumam. Katram jāaptver, ka apziņas lielums ir vienīgais attīstības mērītājs, un ka gars ieņem viņam atbilstošu pakāpi, ne augstāk un ne zemāk.

Atcerēsimies, ka tikai tieksmju kvalitāte var skolnieku tuvināt avi attālināt no Skolotāja. Nekur nav iespējams paslēpties no visu redzošās Acs, kas iekļūst mūsu sirds visslēptākajos kaktos. Jāparāda gara spēks un nenogurstoši jātiecas izrīdīt gadsimteņu smagos uzkrājumus, citādi nekāda izsmalcināšana nav iespējama. Tikai visu jūtu izsmalcināšana tuvina arī visas labākās iespējas.

Sirds alkst just Mācības izpratnes pieaugšanu, patiesas tiekšanās augšanu bez jebkuras domas par atlīdzību pieaugušo pašizliedzīgo sevis visa atdošanu Vispārības Labumam, tāpat pieaugušo pareizu pāreju uzticētam darbam un pāri visam – pieaugošu samērības izpratni. Var zaudēt spēkus darbībā un sasprindzinājumā, bet jāatceras, ka bez samērības izpratnes darbības un saspringtība līdzināsies vāveres skraidīšanai ritenī. Darbība, kurā nav aptverta samērība, darbība, kurai trūkst sirds uguns, neuzcels centīgu pakāpienu.

Uzmanība ir uzkrājumu pamats. Uzmanība ir pirmā pieeja uztveres izsmalcināšanai un mēs zinām, ka tikai izsmalcināšana dod apziņas paplašināšanu. Un radošais spēks tiek apstiprināts ar smalkās uztveres centienu. Jo smalkāk, jo augstāk, jo varenāk! Jo nekas tā neaptur evolūciju, kā uztveres raupjums!

Jo gribam tuvāk pieiet Augstākai Apziņai, vispirms jāizsmalcina sava uztvere. Jo tikai tur, kur ir atbildība, var sasprindzināt sviras un īstenot dzīvē patieso sadarbību. Tādēļ tik augstu tiek vērtēta uzbūve uz augstākiem harmonijas principiem. Katra smalki uztverta doma būs pamats smalkjūtīgai darbībai. Uz šā principa balstās skaistuma radīšana. Tādēļ tik maz ir skaistuma cilvēku iestādījumos, jo labākie no viņiem, paužot daļēju attīstību, izkropļo ieceres skaistumu.

Atcerieties, ka iespējas lido jums apkārt, bet tikai tad, kad apziņa būs tās uztvērusi, tās pieņems veidu. Katra doma dzimst no saskares ar Izplatījuma rezervuāru. Padomājiet, cik neizlietotu domu augstākajos izplatījuma slāņos! Centieties tās notvert, izsmalcinot savu uztveri! Ja te ietverta Kosmiskā sadarbība, bet nepieciešami aizdegt savas iekšējās ugunis.

Nav augstāka prieka par apziņas augšanas prieku! Apziņas viļņos slēpjas visas Esamības prieks!

503.

Arī Mācība pastāvīgi norāda visā tiekties pēc iespējas augstāk. Jo tiekšanās spirālei neatvairāmi jānosēžas, bet, jo augstāk tā bija virzīta, jo augstāks būs tās nākošais izejpunkts. Mazā apziņa vienmēr visu iesāk no apakšas, paplašinātā – no augšas.

504.

Nešaubieties, ka ne bez iemesla runāju par tiekšanos, daudz kam jāaizsteidzas priekšā. Tāpat ir arī jātraucas, jo viesulis ir liels un vislabāk lidot ciklonam pa priekšu. Domās jātiecas uz Mani, šī ir visnepieciešamākā tiekšanās. Mācieties ne tikai turēt Manu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

attēlu acu priekšā, bet arī virzīt domas Hierarhijas virzienā. Kā no laivas izmet enkuru, lai pievilktos tam, tāpat arī, izsūtot domas par Hierarhijas līniju, mēs neatvairāmi virzāties uz priekšu. Neviens nešaubīsies, ka vislabākais ceļš ir steigties pretim vislabākajam.

505.

Celniēciskais Krusts tiek uzcelts, kad tam pretī traucas nesatricināma tiekšanās un taisnības izpratne. Nav jāšaubās, ka tieši tāds stāvoklis izsauc tumsas žulti. Jums zināmi visi apzīmētāji ar kādiem cilvēce apveltī krustnešus, bet jūs arī zināt, ka šis ir īsākais ceļš. Cilvēku prāts redz savtību tur, kur ir pašaieliedzība. Gluži kā dažos greizos spoguļos.

506.

Cilvēkiem patīk noslēpumainība. Gara pētīšanas joma nostādītu tos daudzu aizvērtu durvju priekšā. Kāpēc cilvēki izvairās no visa viņiem nezināmā? Tāpēc, ka skolās viņiem saka – dariet tā kā visi.

Virziet garu uz nezināmo, tāda tiekšanās ierosina jaunus domas veidus.

507.

Cilvēks, kas nedomā par Augstāko, pārvēršas par rāpuli. Staigāšana miesā, staigāšana domās, staigāšana garā jau virza uz Ugunīgo Pasauli. Vajag parūpēties par šādu pārvietošanās prasmi, lai apjēgtu augšupejai vajadzīgo nenogurdināmību un neremdināmību. Pat Smalkās Pasaules vidējo slāņu iemītnieki neprot tikties augšup. Viņi nav ieraduši domāt par tādu tiekšanos. Viņiem jāmacās un jāpārveido sava apziņa, bet tas taču nav viegli, un to varēja sasniegt jau daudz agrāk. Tā Mēs ieteicam pārdomāt par kādību, kas derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

508.

Kā vienīgo nepieciešami pieņemt virzienu uz to Sirdi, kur nebūs atraidījuma. Vajag šķīstīt sirds kanālu. Vai tas nebūs planētas aizsargtīkls, it kā likteņu sudraba pavedieni? Nevajag domāt par sirdi kā par zemākās matērijas kamolu, citādi ar ko gan pieskārsimies Augstākajai Pasaulei?

Vajag pieradināt sevi pie domām par uzvaru, citādi cik daudz sakāves rodas vienīgi kā vienaldzības sekas. Vienaldzība jau ir sakāve, kā tagadnē, tā arī nākotnē.

509.

Dažādas Biedrības jau apspriežas, lai iepazītu Smalko Pasauli. Bet klātesošie parasti baidās un tādējādi vājina izpausmes. Ir laiks pieradināties pie pārzemes Pasaules.

Vīrišķībai jābūt dabiskai. Katra iedvesta vīrišķība nebūs iedarbīga. Iegaumēsīm to, jo drosme iedvēš plašas zināšanas. Ja tāda pakāpe sasniegta, tā nekad vairs cilvēku neatstās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

510.

Pastāvīgi runāju par piesardzību, bet negribu iedvest jums bailīgumu. Mākonis dārzkopim liek domāt par aizsardzību, bet katrs viesulis to vis nebiedē.

511.

Tīrās Mācības izpausmi vajag apvienot ar uzticēšanos. Pēc tam vajadzēs attīstīt tādu pašāvēību, ko nespēs salauzt pat acīmredzamība. Mans stars spēj zināt, kur ļaunums.

512.

Jums taisnība, ka gaidot kaut kādu Skolotāja izpausmi, lai pēc tam varētu pastiprināti strādāt, ir jau kārdinājums un pierāda tiekšanās nespēku. Tā "Agnī Jogā" ir brīnišķīga vieta: "Pie Lielā Atzinēja atnāca māceklis, kas gribēja brīnumus – "pēc brīnuma ticēšu." Skolotājs skumji pasmaidīja un parādīja tam lielu brīnumu. Māceklis iesaucās – "tagad esmu ar mieru Tavas rokas vadībā noiet visas mācības pakāpes. Bet Skolotājs tam parādīja durvis un sacīja: - tagad tu man vairs neesi vajadzīgs."

Patiesi, svētīgi ir tie, kas neredzot tic, jo tas nozīmē, ka viņu gars atnesis šo ticību no agrākām dzīvēm, un sasniegumu kauss tuvojas pārpilnības pakāpei.

513.

Kādēļ čūskas tēls tika izraudzīts par gudrības simbolu? Viens no šīs emblēmas daudzajiem izskaidrojumiem ir tas, ka čūska vienmēr galvu tur taisni un virzās taisnā virzienā, un tikai viņas ķermenis izlokās atbilstoši ceļā sastopamiem šķēršļiem.

Tādēļ būsim gudri kā čūskas. Sekojot savam mērķim, izvēlēsimies labākos ceļus.

514.

Parādītā čaula ātri sadalījās, jo tai sniedza palīdzību. Šādu palīdzību var sniegt arī smalkais ķermenis jau zemes dzīves laikā. Bet šim nolūkam, vispirms nedrīkst būt baiļu, lai katrā sfērā apjaustu pilnīgu pašsavaldīšanos. Šādu pašsavaldīšanos nevar iemācīties, tai jādzimst pašā apziņā. Protams, dzīves pieredze māca drosmi. Sacīts: "katrs glēvulis drebēs, kamēr neatradīs drosmes dimantu."

515.

Par ceļinieku dēvē ne vien to, kas jau ceļā, bet arī to, kas jau sagatavojies ceļam. Tāpat arī pasaules notikumā, - tas jau izveidojies, jau pastāv, kaut gan kuģis nav vēl ostu atstājis. Ir jāatšķir ārējā kustība no iekšējās gatavības. Daži cilvēki iekšējai gatavībai nepiešķir nozīmi. Ja kaut kas nekustas visu acu priekšā, tad tas arī neeksistē. Minēsim atkal medicīnas piemērus. Daudzas slimības norisinās iekšēji, neizpaužot ārējās pazīmes. Tās izpaužas tikai pēdējā stadijā, kad ārstēšana jau veltīga. Nemērosim procesu tikai pēc tā nāvējošās pakāpes. Tāpat arī cilvēku attieksmēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

516.

Kosmiskā atbilstība kāpina visus radošos spēkus un, kad stīgas skan atbilstoši, tad kosmiskais spriegums var apstiprināt radošo formulu. Tāpēc, kad enerģijas kādība uztverta apzinīgi, iespējams apstiprināt celtniecību. Tāpēc tikai atbilstības princips var ierosināt patieso traukšanos. Jo tikai tad, kad enerģijas kādība apgūst kosmisko ugunu īpašību, nostiprinās augstākā atbilstība. Tā katrā impulsā jāmeklē augstākā atbilstības kādība un neredzamā pasaulē slēpjas darbības spēks.

517.

Kosmiskajiem spēkiem kāpinoties, visdažādākie spēki piesātina sfēras. Gaismas jaunrade kāpina atbilstīgās enerģijas, bet tumsa rada sev slazdus. Daiļumu spēj radīt tikai kosmiskā atbilstība. Tāpēc, kad planētu piesātina ar pārkārtošanas uguni, iespējams nosacīt uzvarošo enerģiju kādību. Tā veidojas kosmisko enerģiju nostiprinājumi.

518.

Augstākā Spēka jaunrade vienmēr sakāpinās atbilstoši pasaules enerģijām. Kad pārkārtošana prasa augstāko spriegumu, tad Augstāko Uzdevumu Sargātāji izpilda augstāko uzdevumu. Tāpēc Gaismas jaunrade izveido atbilstošus nostiprinājumus. Tā Gaismas Sargātāju jaunrade pauž mērķtiecību. Tā Augstāko Spēku celtniecība norisinās Augstākajā Saskaņā. Un Kosmiskā Bezrobežība uzglabā visus uzdevumus.

519.

Kosmiskajā saspringtībā norisinās visa evolūcija. Kosmiskajā saspringtībā jaunrada gara spēks. Kosmiskajā saspringtībā noris varenā Pasaules Mistērija. Kosmiskā darbība var norisināties tikai pievelkot atbilstības. Tā visām kosmiskajām darbībām saspringtību piešķir harmonija.

520.

Atbilstības likuma nostiprinājums ir atkarīgs no gara spēku saspringtības. Vai gan iespējams nostiprināties atbilstības likuma izpratnē, ja gars neatzīst Uguns impulsu! Tikai bezrobežīgos meklējumos gars var sakāpināt uguns piesātināto traukšanos.

521.

Tie, kas meklē Brālību, pieder uguns dabai. No uguns dzimst sajūsma un iedvesma. Gaišo stihiju var izpaust ar katru elpas vilcienu uz Brālību.

522.

Austrumos ir domājuši par Ziemeļu Šambalu, kas izpaužas caur ziemeļblāzmu. Tāpat arī bija nostāsts, ka karogs tiks pacelts uz ziemeļpola punkta – tā piepildās leģendas, un var ieskatīties tālajā nākotnē, kad asij pārvietojoties, atklāsies jaunas zemes, kas tagad nepieejamas. Jau teicu par tundru atklāšanu. Slavēju tos, kas raugās nākotnē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Atbildība

523.

Ir vērtīgi apzināties, ka ikviens mūsu pareizs spriedums dara bagātāku izplatījumu, bet toties liela ir atbildība par katru nejēdzību.

524.

Dižens daiļums ir pilnas atbildības pieņemšanā. Sirds galvojums būs patiess, kas kāpinās vissākotnīgāko enerģiju. Bieži jautās – kā pastiprināt šo vareno spēku? Ar sirds galvojumu. Apzinīga atbildība būs enerģijas cēlā rosinātāja. Tā māca Brālība.

525.

Domājiet, ka jūs esat nevis zemes, bet visuma iemītnieki. Līdz ar to jūs uzliksit sev lielāku atbildību. Tāpat sapratīsi, cik saspringta ir kaujā katrā Bezrobežības sfēras iekarošanas gadījumā. Nedomājiet, ka uzņematies lielo atbildību, jūs krītat lepnībā. Lepnība piederas gara tumsībai. Atbildība – kā pienākums pret sevi, pret pašu Augstāko. Doma par pienākumu gan būs tiekšanās uz jaunradi, bet šim ceļam ik stundu sevi jāaudzina.

Tas, kurš neprot domāt par saistību ar augstākajām enerģijām, nevar saukties par cilvēku. Kāda gan būs viņa Augstākā Saruna, ja viņš savā sirdī ir aizvērts iedvesmai!

Protiet saprast vārdus to pilnīgā nozīmē, citādi tāds cildens jēdziens kā iedvesma, pārvērtīsies par tukšu skaņu.

526.

Protiet pieņemt, kad jūs dēvē par materiālistiem. Darbībā un domāšanā mēs no matērijas atdalīties nevaram. Mēs pievēršamies šīs pašas matērijas augstākajiem slāņiem vai arī tās zemākajiem slāņu veidiem. Ir iespējams zinātniski pierādīt šīs savstarpējās attiecības. Tāpat arī zinātniski var pierādīt, ka mūsu domāšanas kādība iespaido matēriju.

Egoistiska domāšana pievelk matērijas zemākos slāņus, jo šis domāšanas veids norobežo organismu – tāpat kā atsevišķs magnēts nespēj pievilkt pāri savam spriegumam. Ir cita lieta, ja domāšana notiek pasaules mērogā, tad rodas it kā vesela magnētu grupa, un rodas pieeja augstākajiem slāņiem.

Labāk to iespējams novērot ar kādu jūtīgu aparātu, kas fiksē domāšanas kādību. Var saskatīt spirāles, kas nāk no augšas vai iegrimušas tumšos tvaikos – visuzskatāmākais domāšanas materiālitātes pierādīšanas veids, ņemot vērā iekšējā potenciāla kādību. Šīm vienkāršām manifestācijām ir divējāda nozīme: pirmā – tās atmasko nejēgas, kas matēriju iedomājas kā kaut ko inertu, kam nav nekā kopēja ar apziņas sākotni; otrā – tās ir nozīmīgas meklētājiem, kas apzināsies domāšanas kādību.

Ir pamācoši novērot, ka doma inficē izplatījumu – kaut kas analogisks šāviena procesam. Lode lido tālu, bet dūmi izplūst atkarībā no atmosfēriskiem apstākļiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Atmosfēras blīvums liek dūmiem ilgi aizmiglot rīta blāzmu. Tālab sargājiet savu domāšanu. Mācieties arī domāt daiļi un īsi. Daudzi neredz atšķirību starp domu kā darbības impulsu un smadzeņu refleksu. Vajag prast pārtraukt reflektoriskas spazmas, kas rada pusapzinīgumu. Reflektoriskās darbības attīstība līdzīga reibonim.

Vienkopai jātuvojas domāšanas skaidrībā. Spilgtu, neizteicamu atbildību nes domāšanas parādība. Mēs ļoti rūpējamies, lai jūs nezaudētu atbildības apzināšanos.

527.

Vienkopas iekārta vispirms paredz vienlīdzību. Pielaižot kļūdu pret vienlīdzību, jūs uzreiz atdursities pret postošo privilēģiju. Nevienlīdzības rada šūpotnes – viena gala pacelšanās izsauc arī otra pacelšanos. Vienīgā izeja kā izvairīties no balstu izlīdzināšanas – vienlīdzība.

Ir ciniķi, kas saka – lai šūpojas, vairāk enerģijas izplatījumā. Šai piezīmei netrūkst jēgas, bet tieši kopējā lietā vajag tik daudz rūpības, ka jāpielaiž īsta spēku ekonomija. Visekonomiskākais princips – vienlīdzība, tā iznīcina pārākumu un savtību.

528.

Senatnē sacīts: “Visi cilvēki – eņģeļi. Patiesi, cilvēki ir tālo pasaulu vēstneši. Bet tāpēc arī liela viņu atbildība. Tie reti kad nones līdz galam uzticēto un tiem pat nav bēdas par dārguma zaudēšanu. Tikai retie spējīgi skumt, ka aizmirsuši reiz dzirdēto. Lai cilvēki neaizmirst, ka tie ir vēstneši un saite ar tālajām pasaulēm. Jau šāda apziņa vien izdaiļos ikkatru ikdienu.

529.

Daži zemāko pakāpju mācekļi baidas uzkāpt pa augšupejas kāpnēm, lai izvairītos no atbildības, kas pieaug ar katru pakāpi. Šie vieglprātīgie mācekļi pat domā, ka atrasties zemākajās pakāpēs ir interesantāk. Tos apmierina materializācijas fiziskās parādības un tamlīdzīgas bezatbildīgas nodarbības. Bet tie zina, ka pēc tam katram māceklim jāparāda sevi ikdienas darbā un jāiztur haosa uzbrukums. Tas vieglprātīgajiem nav tik patīkami. Tādējādi arī pati Brālība tiem liksies grūta.

530.

Mēs uzdodam saviem mācekļiem iepazīties tiklab ar tuksnesi, kā ar pilsētas atmosfēru. Pie tam viņi var salīdzināt uguns enerģijas spiediena starpību. Nevajadzētu atļaut cilvēkiem sapulcēties lielos daudzumos iekāms tie nav apjēguši, kādu dārgu enerģijas trauku viņi reprezentē. Viņi pat nepielaiž domu par sava gara vērtību. Tālab tiem visgrūtākā ir svētsvinības izjūta. Spārnu šalkas un nemitīgs augšuplidojums nav pa spēkam tur, kur noliegta gara vērtība. Klimatisko apstākļu traucējumi nav apšaubāmi. Vai cilvēces gars nenes atbildību par bīstamo parādību?

531.

Ir bīstami neizjust atbildību. Pagaidu ceļinieka parādība arī ir bīstama, bet mēs visi esam tieši bezlaicīgi un tiecamies augšup kā lidojoši debesu ķermeņi. Tālab katra

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

atkāpšanās ir pret dabiska kā noziegums, kā ļaunums. Ikviens pēc dabas virzās augšup un atbildība nav nasta, bet spārni. Bet vajag tikai sagrīloties un šī pati atbildība kļūst par dzirnakmeni kaklā. Bet tomēr bez atbildības mēs nespējam peldēt stihiju okeānā. Šī nav morāle, bet glābšanas riņķis. Šķiršanās ir tikai satikšanās apsveikums. Mēs neesam laicīgi, bet bezrobežīgi.

532.

Cik maz gan cilvēce iedziļinājusies atbildības jēdzienā, ja Šambalu cilvēki uzskata par zemi, kas dota atpūtai! Ja vien cilvēki zinātu, kā cilvēces Brāļi nes visu cilvēces apziņas smagumu! Jā vien cilvēki zinātu, ka nesam atbildību par viņu nodomiem! Ja vien cilvēki zinātu, ka Šambalas būtība ir tas Avots, kas cilvēcei gatavo labāku pakāpi!

Kad Saku, ka zemes garozas piesātināšana ir Mūsu uzdevums, tad cilvēkiem būtu jāsapņodz, ka mūsu planētai jāatmostas. Kosms gaida!

Cilvēki lūdz Labuma. Kosms apstiprina cilvēci kā pieņēmēju, bet kā pieņēmēju un radītāju. Tā tiek likta pakāpe un jauncēlēja gars var spēcīgi radīt, kad sprieguma spēks aizsniedz Kosma Virsotnes.

533.

Leģenda par milzi kas balsta zemi, nav māņticība, bet atmiņa par Vienīgo, kas uzņēmies atbildību par Zemi. Tā jebkurā darbā ir vienīgais, kas uzņēmies uz saviem pleciem atbildību. Vienīgais, sadarībā ar citiem, rada līdzsvaru, it kā vilciņš kustībā. Vajag saglabāt kustības ritmu, tā mehānika pārklūst par mākslu. Vienkāršu uzmanību par ko Mēs esam aizrādījuši sākumā leģendās, simbolos, tagad paužu vienkāršā Nolikumā.

Pavēlē, - vienkārši atvērt acis, jo daudz zīmju ir visapkārt.

534.

Līdz ar ietveres augšanu attīstās atbildības izjūta. Vajag izprast atbildību lielā plāna priekšā, tāpēc katrā lēmumā vajag apzināties pilnīgu atbildības izjūtu. Pilnīga atbildība piesātina kā izplatījuma uguns! Pilnīgai atbildībai jāpiesātina ikkatra darbība, jo ietveres izjūta var tikai tad nostiprināties, kad atbildības izjūta virza garu pildīt Hierarhijas Gribu. Tāpēc Uguns Nesēju piepilda kosmiska pārdrosme. Tāpēc var apzināties Augstākās Gribas apstiprinājumu, kad gars, patiesi, pilns atbildības. Tā sasniedz uzvaras. Tā neuzveicami ir Hierarhijas Gribu pildošie.

535.

Ja saliktu kopā visu ārsta, tiesneša, garīdznieka, skolotāja, celtnieka, likumdevēja atbildību, dabūtu daļu no Hierarha atbildības. Tieši daļu, jo bez zems atbildības viņi ir dalībnieks smalkajā un mentālajā pasaulē. Nekad neaicinām tērpties Hierarha bruņās, jo tādu atbildību var izvēlēties vienīgi gars pats. Saskaņā ar zināmu staru izaug Hierarha grauds. Patiesi, augšupejas varenais spēks nebūtu uzņemties atbildību triju

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

pasauļu priekšā. Tāda vīrišķība ir kā pasauļu saite kā Nolikumu balsts, kā caurnirstošā Gaisma! Tā atbildības troņa priekšā mirdz gara varonības spēki.

536.

Kāds zinātnieks runā par kļūdām H.P. Blavatskas darbos. Gribētos jautāt, vai viņš tik pat sīki saskaitījis kļūdas pagātnes un tagadnes zinātnieku grāmatās? “Slepenā Doktrīna” veselām lappusēm citētas pretrunīgas domas un slēdzieni un viņu dažādās atmestās hipotēzes un teorijas. Man gribētos sacīt personai, kas tik burtiski atkārtoti minētā zinātnieka spriedelējumus – neesiet papagailis! Pārliecinieties paši, un, ja ir iespēja, salīdziniet ar patieso Mācību, bet nevajag mest izplatījumā to, ko apziņa nav pārbaudījusi. Tāpat arī citētie Solovjova vārdi neiederas. Jā vārdu Nebūtība izprotam tādā nozīmē, kā to izprot indusi – kā absolūtu Esību, kas cilvēka ierobežotajam prātam neizprotama, tad es to pieņemu, bet burtiskajā nozīmē tas ir pagrimums un domātāja cilvēka necienīgi. Jūs sacīsiet – barga kritika, bet cilvēkam jāapzinās izrunāto un citēto vārdu nozīme. Beidzot tomēr jāapzinās atbildība par vārdiem. Katra vārda galā var karāties cilvēka liktenis.

Sūtu Jums možumu un drosmi, jo, kad vairojas draugi, tiem seko arī ienaidnieki. Bet Gaismas kareivis priecājas par pretējām izpausmēm. Tā rūdieties garā un asiniet atziņas.

537.

Atbildības jēdzienu vajag attīstīt bezgalīgi. Cilvēka gars, kā radītājs, ir atbildīgs par katru savu rīcību. Nebaidīsimies apzināties atbildību. Mēs esam atbildīgi nevien savā priekšā, bet arī Kosma priekšā. Kosmos, protams, sūta palīdzību, bet cilvēce cenšas to uzlabot pēc sava prāta.

Ķēdi pārraut nedrīkst, bet dzelzs posms nomainīt pret smalkāku metālu var. Viss, kas virza uz bezgalīgu attīstību, iekļaujas Kosma plūsmā. Izplatījuma cīņa kā pavediens stiepjas cauri visam esošajam. Cīņā dzimst iespējamības. Cīņā norūdās spēks. Pierādiet atbildības un Bezrobežības skaistuma izpratni!

538.

Atsakoties no atbildības, cilvēks laupa sev skaisto izjūtu un personīgo jaunrades spēku. Cilvēks, ietērpjot izplatījuma ugunis formās, nevar atsacīties no atbildības. Katra kosmosa forma būs atbilstīga gara formai. Un visas radītās formas būs atbilstīgas formām, kuras radījis gan savā bezrobežīgajā trauksmē uz pilnveidošanos. Atbildības izjūtai vajag kāpināt kosmisko jaunradi.

Kad gars attīstās kosmiskās Bezrobežības virzienā, tad atbildības izjūta apgūst Kosmosā Radītāju spēku. Sāciet apzināties atbildību un tiecieties uz kosmisko atbildību. Personīgās atbildības pakāpe par cilvēces domāšanu, atbildības pakāpe par cilvēces evaluāciju, un pakāpe par labāku nākotni. Kad domāšana pilnveidosies, tad varēs sacīt, ka labākas nākotnes celtniecības laiks jau tuvu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.grāmata: Gara augšupeja

Kosmosā dzīvo tas saprātīgais spēks, kuru nosauc par kosmisko ritmu un visa cilvēka dzīve atkarājas no ritma apla. Bet iedomāsimies, ka nostiprinājies aplis, kas rada kopīgi ar kosmu un psihiskā enerģija nosaka evolūcijas gaitu.

Atbildības mijattiecības ir bezrobežīgas.

539.

Atbildības izjūta, patiesi, visspēcīgākā. Valdoņi atdot šo vareno atslēgu Vispārības Labumam. Dažādu spriegumu sfēras jūtīgu enerģiju piesātinātas. Dažādu uzdevumu spriegums prasa atbildību, un gars, kam piemīt atbildības jūtīgums, pelna atzinību. Mūsu Tāra uzņēmusies atbildību par cilvēces domāšanas progresu un atdod savu pieredzi atjaunošanai. Arī Guru stiprina evolūcijas kustību. Es galvoju - tie,–kuru “kausa” mīt atbildības vibrācija, cels jaunu pakāpi.